

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกลีบดอกบัว
สำหรับห้องเสื้อ เมธาวิ

Woman Dressing Design for METHAWEE Boutique

Inspired by Water Lilly Petal

T121069

โดย

นายกันต์ อุคคกิมัพันธ์

Mr. Gun Ukkakimapan

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

121069

- 5 ส.ค. 2555

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

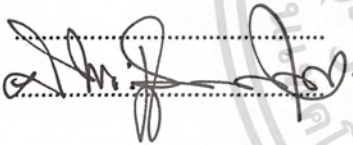
ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุนทรากุล
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
.....
.....

ประธานคณะกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและเลขานุการ

อาจารย์ศักดิ์จรัส เวียงเก่า
อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกลีบดอกบัวสำหรับ
ห้องเสื้อ เมธาวิ

(Woman Dressing Design for METHAWEE Boutique Inspired

by Water Lilly Petal)

ชื่อ นายกันต์ อุดคคิมาพันธุ์

รหัสนักศึกษา 49020190 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

เนื่องจากในปัจจุบันยังขาดเอกลักษณ์ที่จะช่วยผลักดันให้ผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมีความโดดเด่นและแตกต่างจากท้องตลาด จึงมีแนวคิดที่จะนำเสนอดอกไม้ซึ่งมีเอกลักษณ์ความเป็นไทยผ่านชุดเครื่องแต่งกายสตรีที่ทำการออกแบบ เพื่อช่วยส่งเสริมอนุรักษ์วัฒนธรรมอันงดงามให้คงอยู่และเป็นที่ยึดเหนี่ยวกันรุ่นใหม่

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้หยิบยกเรื่องของดอกไม้อันเป็นดอกไม้ประจำศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติไทย นั่นก็คือ “ดอกบัว” มาศึกษา เนื่องจากมีความน่าสนใจอยู่ที่ลักษณะรูปร่าง สี สัน ตลอดจนพื้นผิวของกลีบดอกที่ไม่เหมือนใคร รวมถึงการนำมาประดิษฐ์ใช้

จากแนวความคิดดังกล่าวทำให้เกิด โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาองค์ประกอบของ “ดอกบัว” สำหรับห้องเสื้อ เมธาวิ โดยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านข้อมูลจากตัวนักออกแบบและเจ้าของห้องเสื้อ คุณเมธาวิ อ่างทอง

ในการออกแบบนี้ได้แบ่งการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการออกแบบ
2. การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบต่างๆ และการนำไปประดิษฐ์ใช้ของดอกบัว
3. การศึกษาทดลองทำเทคนิคลงบนผืนผ้าในรูปแบบต่างๆ

จากนั้นนำข้อมูลและการทดลองที่ได้มาวิเคราะห์ และใช้ในการออกแบบภายใต้ขอบเขตดังนี้ คือ

1. เสื้อ	1	แบบ
2. กระโปรง	1	แบบ
3. ชุดกระโปรง	4	แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาองค์ประกอบของ “ดอกบัว” สำหรับห้องเสื้อ เมธาวิ โดยรูปแบบผลิตภัณฑ์และโทนสีที่เลือกใช้อ้างอิงมาจากแนวโน้มการแต่งกายของช่วงฤดูร้อน ปี ค.ศ. 2011
2. เทคนิคที่นำมาใช้ คือ การเพนท์ โดยเลือกใช้ควบคู่กับเทคนิคอื่นๆ ได้แก่ การกันเทียน การพ่นสี การเดินเส้นด้าย การอัดพลีท ซึ่งเทคนิคที่นำมาใช้ได้ผ่านกระบวนการในขั้นทดลองก่อนนำมาใช้ในการออกแบบ
3. ลวดลายที่นำมาใช้ในการออกแบบ ศึกษาและประยุกต์จากองค์ประกอบของกลีบดอกบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้นั้นต้องขอขอบพระคุณ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถานศึกษาที่สอนความรู้และประสบการณ์ชีวิตต่างๆ ที่ยากจะลืมเลือน

ขอขอบคุณ อาจารย์ภาควิชาศิลปะอุตสาหกรรมทุกท่านที่ให้ความรู้และคอยสั่งสอนให้เป็นคนดี

ขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า ที่กรุณาให้คำแนะนำ ความรู้ อีกทั้งยังเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำงาน รวมไปถึงทุกๆ สิ่งที่อาจารย์ได้มอบให้แก่ศิษย์คนนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์สาขาออกแบบสิ่งทอทุกท่าน อาจารย์อุไรวรรณ ภารดี, อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง, อาจารย์จารุพัช อาชะสมิต, อาจารย์ปณาสาร สุขสงวน, อาจารย์เอ๋ ที่ได้ให้ความรู้ตลอดมา และยังช่วยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณ คุณเมธาวี อ่างทอง สำหรับข้อมูลและคำแนะนำสำหรับใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ ทุกๆ ความช่วยเหลือจากเพื่อน พี่ น้อง และทุกๆ คนในการทำงานและการใช้ชีวิต

ขอขอบคุณ ป้าดา สำหรับงานเย็บที่ดี มีคุณภาพและรวดเร็วมาก เพื่อนโบว์ สำหรับแพทเทิร์นเสื้อผ้าสวยๆ ตุลย์และ โธ๊ต ที่ช่วยถ่ายภาพที่สวยงามในการถ่ายแบบ พี่บ๊อค สำหรับการแต่งหน้าทำผมที่สวยงามและรวดเร็ว พี่แฟนต้า ที่มาเป็นนางแบบให้กับชุดในวิทยานิพนธ์นี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวที่ข้าพเจ้ารักจากใจ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องหมวย ที่คอยเห็นดเห็น้อยช่วยเหลือและสนับสนุนข้าพเจ้าอย่างสุดแรงกายแรงใจเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
อนุมัติผล	
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
รายการตารางประกอบ	ช
รายการภาพประกอบ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา	2
1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ	3
1.5 ขอบเขตของโครงการ	5
1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย	5
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล	7
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเสื้อ เมธาวิ	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมาและนโยบายของบริษัท	7
2.1.2 เอกลักษณ์เฉพาะ	9
2.1.3 เครื่องหมายการค้า	10
2.1.4 สถานที่จัดจำหน่าย	10
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของห้องเสื้อ เมธาวิ	11
2.2.1 รูปแบบชุดสตรีที่ผลิตเพื่อจำหน่าย	11
2.2.2 ราคาของชุดสตรีรูปแบบต่างๆ	14
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.3.1 หลักเบื้องต้นในการออกแบบเสื้อผ้า	14
2.3.2 รูปแบบของเสื้อในลักษณะต่างๆ	16
2.3.3 รูปแบบของกระโปรงในลักษณะต่างๆ	21
2.3.4 รูปแบบของชุดกระโปรงในลักษณะต่างๆ	23
2.3.5 รูปแบบของกางเกงในลักษณะต่างๆ	24
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภค	26
2.4.1 ข้อมูลด้านกายภาพ	26
2.4.2 พฤติกรรมด้านการใช้งาน	26
2.4.3 พฤติกรรมด้านการซื้อ	26
2.4.4 แนวโน้มการแต่งกาย	28
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับที่มาในการออกแบบ	30
2.5.1 ข้อมูลและประวัติของดอกบัว	30
2.5.2 การเลือกซื้อดอกบัว	32
2.5.3 ประวัติความเป็นมาของการประดิษฐ์ดอกไม้สด	32
2.5.4 วิธีการปักดอกบัว	37
2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ	58
2.6.1 ไผ่ฟ้าย	58
2.6.2 ไผ่โพลีเอสเตอร์	58
2.6.3 ไผ่ไนลอน	59
2.6.4 โครงสร้างผ้าฉีก	60
2.6.5 โครงสร้างผ้าทอ	65
2.6.6 วัสดุประกอบตกแต่ง	67
2.6.7 วัสดุปิดหรือเกาะเกี่ยว	68
2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิต	69
2.7.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายบนผืนผ้า	69
2.7.2 ข้อมูลเทคนิคการพิมพ์สกรีน	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
2.7.3 กรรมวิธีการปัก	78
2.7.4 การผลิตเสื้อผ้าในระบบอุตสาหกรรม	81
บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	82
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	82
3.2 การออกแบบและทดลองเทคนิคบนผ้า	87
3.2.1 การออกแบบลวดลายขั้นต้น	87
3.2.2 การพัฒนาลวดลาย	91
3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์	99
3.4 สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	104
บทที่ 4 การนำเสนอผลงานการออกแบบ	
4.1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์	106
4.2 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	113
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก	
ประวัติการศึกษา	126

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1. แสดงลักษณะของดอกบัวและกลีบดอก	1
ภาพที่ 2. แสดงแนวความคิดของห้องเสื้อ เมธาวิ	8
ภาพที่ 3. แสดงภาพลักษณะของผลิตภัณฑ์ของห้องเสื้อ เมธาวิ	8
ภาพที่ 4. คุณเมธาวิ อ่างทอง เจ้าของห้องเสื้อ เมธาวิ	9
ภาพที่ 5. แสดงเครื่องหมายการค้าของห้องเสื้อ เมธาวิ	10
ภาพที่ 6. แสดงกลุ่มเป้าหมายของห้องเสื้อ เมธาวิ	10
ภาพที่ 7. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวิ	11
ภาพที่ 8. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวิ	12
ภาพที่ 9. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวิ	13
ภาพที่ 10. แสดงตัวอย่างการจับคู่สีเสื้อผ้า	14
ภาพที่ 11. แสดงตัวอย่างการจับคู่สีเสื้อผ้า	15
ภาพที่ 12. แสดงรูปแบบแขนเสื้อชนิดต่างๆ	19
ภาพที่ 13. แสดงรูปแบบข้อมือเสื้อชนิดต่างๆ	20
ภาพที่ 14. แสดงความยาวมาตรฐานของกระโปรง	21
ภาพที่ 15. แสดงรูปแบบกระโปรงชนิดต่างๆ	22
ภาพที่ 16. แสดงรูปแบบชุดกระโปรง	23
ภาพที่ 17. แสดงความยาวมาตรฐานของกางเกง	24
ภาพที่ 18. แสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ	25
ภาพที่ 19. แสดงภาพลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย	26
ภาพที่ 20. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสี่เหลี่ยม 2 ชั้น	37
ภาพที่ 21. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบม้วนขวาง	38
ภาพที่ 22. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบม้วนเกลียว	39
ภาพที่ 23. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสามทบ	40
ภาพที่ 24. แสดงการพับกลีบบัวแบบเล็บบี๋นางซ้อน	41
ภาพที่ 25. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสี่เหลี่ยม	42
ภาพที่ 26. แสดงการพับกลีบบัวแบบพับริมคู่ขนาน	43
ภาพที่ 27. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสองทบ	44
ภาพที่ 28. แสดงการพับกลีบบัวแบบพับจีบ	45
ภาพที่ 29. แสดงการพับกลีบบัวแบบบัวหางสอดสี่	46

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
ภาพที่ 30. แสดงการพับกลีบบัวแบบบัวหงายซ้อน	47
ภาพที่ 31. แสดงการพับกลีบบัวแบบจีบหน้านาง	48
ภาพที่ 32. แสดงการพับกลีบบัวแบบพับริมปลาย	49
ภาพที่ 33. แสดงการพับกลีบบัวแบบกระเจียบ	50
ภาพที่ 34. แสดงการพับกลีบบัวแบบรักเร่	51
ภาพที่ 35. แสดงการพับกลีบบัวแบบดอกกุหลาบบาน	52
ภาพที่ 36. แสดงการพับกลีบบัวแบบบายศรี	53
ภาพที่ 37. แสดงการพับกลีบบัวแบบบานขึ้นซ้อน	54
ภาพที่ 38. แสดงการพับกลีบบัวแบบพัด โบก	55
ภาพที่ 39. แสดงการพับกลีบบัวแบบบัวสายสวรรค์	56
ภาพที่ 40. แสดงการพับกลีบบัวแบบกุหลาบมอญ	57
ภาพที่ 41. ลวดลายที่มีรูปประธานเป็นหลักและลวดลายในลักษณะซ้ำๆ	69
ภาพที่ 42. แสดงลวดลายในลักษณะต่างๆ	71
ภาพที่ 43. แสดงการจัดวางลายแบบ Block	71
ภาพที่ 44. แสดงการจัดวางลายแบบ Brick	72
ภาพที่ 45. แสดงการจัดวางลายแบบ Half-drop	72
ภาพที่ 46. แสดงการจัดวางลายแบบ Diamond	73
ภาพที่ 47. แสดงการจัดวางลายแบบ Ogee	73
ภาพที่ 48. แสดงวงจรัส	74
ภาพที่ 49. แสดงภาพสรูปลวดลาย พื้นผิว และรูปทรงของดอกบัว	82
ภาพที่ 50. แสดงภาพสรูปแนวทางสีเส้นของดอกบัวที่นำมาใช้ในงานออกแบบ	83
ภาพที่ 51. แสดงภาพแนวโน้มสีการแต่งกายช่วง Spring/Summer 2011	84
ภาพที่ 52. แสดงภาพแนวโน้มการแต่งกายช่วง Spring/Summer 2011	85
ภาพที่ 53. แสดงภาพความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของดอกบัวและ '70s Glamour	86
ภาพที่ 54. แสดงภาพการออกแบบลวดลายจากลักษณะพื้นผิวกลีบดอกบัว และการทดลองทำเทคนิค	88
ภาพที่ 55. แสดงภาพการออกแบบลวดลายเฉพาะจากลักษณะเส้นโค้ง และการทดลองทำเทคนิค	89
ภาพที่ 56. แสดงลวดลายจากการพับกลีบดอกบัว และการทดลองทำเทคนิค	90
ภาพที่ 57. แสดงผลสรูปเทคนิคที่นำมาใช้ตกแต่ง	98
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า	
ภาพที่ 58. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์เสื้อคอถ่วงและกระโปรงจีบรูปสองชั้น	99
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้	

	หน้า
ภาพที่ 59. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว	100
ภาพที่ 60. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงพลีท	101
ภาพที่ 61. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเกาะอก	102
ภาพที่ 62. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเรโทร	103
ภาพที่ 63. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อคอถ่วง	106
ภาพที่ 64. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว	107
ภาพที่ 65. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงพลีท	108
ภาพที่ 66. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเกาะอก	109
ภาพที่ 67. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเรโทร	110
ภาพที่ 68. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์กระโปรงจีบรูคสองชั้น	111
ภาพที่ 69. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว ในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	114
ภาพที่ 70. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว ในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	115
ที่ 71. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกาะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	116
ที่ 72. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกาะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	117
ที่ 73. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกาะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	118
ภาพที่ 74. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเรโทรในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	119
ภาพที่ 75. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเรโทรในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	120
ภาพที่ 76. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงพลีทในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	121
ภาพที่ 77. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงพลีทในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	122
ภาพที่ 78. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบกระโปรงจีบรูคสองชั้น ในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น	123

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

	หน้า
ตารางที่ 1. แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยฝ้าย	58
ตารางที่ 2. แสดงคุณสมบัติทั่วไปของเส้นใยโพลีเอสเตอร์	59
ตารางที่ 3. แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยไนลอน	59
ตารางที่ 4. แสดงการพัฒนาสาย	92
ตารางที่ 5. แสดงราคาต้นทุนของเสื้อคอถ่วง	106
ตารางที่ 6. แสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว	107
ตารางที่ 7. แสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรงพลีท	108
ตารางที่ 8. แสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรงเกาะอก	109
ตารางที่ 9. แสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรงเรโทร	110
ตารางที่ 10. แสดงราคาต้นทุนของกระโปรงสองชั้น	111
ตารางที่ 11. แสดงรายละเอียดโดยสรุปของผลิตภัณฑ์	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ดอกบัวนั้นนับได้ว่าเป็นราชินีแห่งดอกไม้ และยังเป็นสัญลักษณ์ของคุณงามความดี ตามพระพุทธประวัติพบว่า บัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับตั้งแต่ครั้งสมัยพุทธกาลที่พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ในพุทธประวัติได้กล่าวถึงตอนประสูติของเจ้าชายสิทธัตถะหรือพระพุทธเจ้า ณ สวนลุมพินี พระองค์ทรงบำเพ็ญพระพักตร์ไปทางทิศอุดร และย่างพระบาทไป 7 ก้าว ในขณะที่พระองค์ทรงย่างพระบาทนั้นก็ปรากฏสิ่งมหัศจรรย์ขึ้น นั่นก็คือได้เกิดดอกบัวผุดขึ้นมารองรับ 7 ดอก และเมื่อเจ้าชายสิทธัตถะเจริญพระชนมายุได้ 7 พรรษา พระราชบิดาโปรดให้หุดสระโบกขรณี 3 สระ สำหรับเจ้าชายสิทธัตถะ โดยปลูกอุบลบัวขาวสระหนึ่ง ปทุมบัวหลวงสระหนึ่ง และบุณฑริกบัวขาวอีกสระหนึ่ง จึงเห็นได้ว่าดอกบัวมีความสำคัญต่อพุทธศาสนามาตั้งแต่สมัยพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เปรียบเทียบบุษย์ดังดอกบัว 4 เหล่า ดังนั้นการที่ชาวพุทธนำดอกบัวไปไหว้พระ หรือถวายพระ ก็เพื่อแสดงการสักการะว่าพร้อมที่จะเป็นบัวที่เบ่งบานพร้อมที่จะเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน โดยบัวที่ถวายนั้นต้องเป็นดอกบัวบาน แต่เมื่อโลกเปลี่ยนไป การนำดอกบัวบานมาถวายพระทำได้ไม่สะดวกนักในหลายๆ เรื่อง เช่น เรื่องการตลาด เพราะสมัยก่อนไม่ต้องไปซื้อหาดอกบัว แต่เก็บเอาในหนองน้ำหรือในบึงข้างบ้าน อีกทั้งดอกบัวบานจะมีเวลาในการคงอยู่น้อยกว่าดอกบัวตูม หลายๆ คนก็ไม่มีเวลาไปเปลี่ยนดอกบัวบ่อยๆ จึงเป็นเหตุให้ใช้ดอกบัวตูมมาแทนที่ดอกบัวบานแล้วใช้การพับกลีบดอกบัว หรือจับจีบดอกบัว เพื่อให้เป็นดอกบัวบานไปแทน

ภาพที่ 1. แสดงลักษณะของดอกบัวและกลีบดอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความงดงาม ทรงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของไทยนั้นเป็นที่รู้จักเลื่องลือไปทั่วโลกมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งแต่ละประเพณีนั้นมีวิธีและขั้นตอนที่ประณีตละเอียดอ่อนมาก มีความอ่อนช้อยสวยงาม วิจิตรพิศดารหลากหลายรูปแบบจนเป็นที่กล่าวขานและยกย่องจากนานาประเทศ นอกจากนี้ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ นั้นยังแสดงออกถึงความเป็นอยู่ วิถีชีวิตของผู้คนในชุมชนในสังคมนั้นๆ อีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของไทยได้สูญหายไปหลายอย่าง เนื่องจากไม่มีการสืบทอดต่อกัน จนบางอย่างนั้นเกือบที่จะหาชมไม่ได้แล้ว จึงเป็นความน่าเสียดายที่สิ่งดีงามของประเทศไทยที่นำยกย่องจะถูกลืมเลือนไปตามกาลเวลา

ศิลปะอย่างหนึ่งซึ่งงดงามมากของไทย คือ ศิลปะการประดิษฐ์ดอกไม้ ซึ่งมีหลักฐานปรากฏมาตั้งแต่ยุคพระร่วงเจ้า สมัยสุโขทัย โดยการนำดอกไม้ใบไม้มาประดิษฐ์ให้เกิดรูปแบบต่างๆ ขึ้นอย่างสวยงาม ใช้ประดับตกแต่งเพื่อความสวยงามหรือใช้ในพิธีกรรมต่างๆ โดยมีรูปแบบหลากหลายต่างกัน เช่น บายศรี กล้วย กระทง ฯลฯ และศิลปะการประดิษฐ์ดอกไม้อย่างหนึ่งที่มีความน่าสนใจยิ่งนัก คือ ศิลปะการพับกลีบบัว เป็นศิลปะการประดิษฐ์ดอกไม้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของประเทศไทยโดยตรง เนื่องจากประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ และดอกบัวก็เป็นดอกไม้หลักที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

ปัจจุบันมีการพัฒนาหลากหลายรูปแบบแต่กลับไม่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ทั้งที่มีรูปแบบและโครงสร้างที่สวยงาม มีวิธีการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก และยังเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีของพุทธศาสนิกชน นอกจากนี้ยังมีความหมายที่ดีและหลักคำสอนของพุทธศาสนาแฝงอยู่ด้วย จึงเป็นศิลปวัฒนธรรมของไทยอย่างหนึ่งที่ควรได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีให้กับ ห้องเสื้อ เมธาวี
- 1.2.2 นำดอกบัวซึ่งเป็นดอกไม้ประจำศาสนาพุทธมาใช้ในการออกแบบ เพื่อเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมของไทยในแนวทางที่เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน
- 1.2.3 เพื่อเพิ่มแนวทางเลือกให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อเครื่องแต่งกาย โดยให้สอดคล้องและเหมาะสมกับแนวความคิด หลักการ รวมไปถึงจุดมุ่งหมายของห้องเสื้อ

1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

- 1.3.1 ปัญหาเบื้องต้นที่เกิดขึ้น
  - 1.3.1.1 เค้าโครงของดอกบัวและกลีบดอกบัวนั้นมีความแตกต่างจากกลีบดอกไม้ชนิดอื่น
  - 1.3.1.2 รูปแบบการพับกลีบบัวมีหลากหลายรูปแบบแต่มีเค้าโครงที่คล้ายกันมาก
  - 1.3.1.3 เทคนิคการพับกลีบดอกบัวไม่สามารถนำมาใช้กับการจับผ้าได้โดยตรงต้องมีการประยุกต์และพัฒนาเป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2 แนวทางการแก้ปัญหา

1.3.2.1 ศึกษาลักษณะของดอกบัวและกลีบบัวอย่างละเอียด

1.3.2.2 วิเคราะห์และเลือกรูปแบบที่มีความชัดเจน แตกต่าง เหมาะสมกับการทำงานและแนวทางในการออกแบบ

1.3.2.3 ศึกษา ออกแบบและผสมผสานเทคนิคในการตัดเย็บเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ได้รูปแบบรูปแบบที่มีความใกล้เคียงและเหมาะสมจากวิธีการพับกลีบบัว

1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.4.1 ด้านนโยบาย

-โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของ ตรา เมธาวิ โดยการพัฒนาและเพิ่มรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเป็นนโยบายในการสร้างอัตลักษณ์ของแบรนด์

-โครงการนี้มุ่งเน้นไปที่การออกแบบลวดลายผ้าและรูปแบบเสื้อผ้าใหม่ที่ได้รับแนวความคิดในการออกแบบจากลักษณะของกลีบดอกบัว ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายในแนวทางการออกแบบของแบรนด์

1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

-โครงการนี้เป็นโครงการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการออกแบบและแปรรูปสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายของไทยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าการค้าให้กับประเทศไทยอีกด้วย

1.4.3 ด้านวัตถุดิบ

-ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตเพื่อเป็นการแสดงออกถึงศักยภาพและคุณภาพของสินค้าของไทย

1.4.4 ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

-โครงการนี้เป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยให้คงอยู่กับสังคม แม้ยุคสมัยจะเปลี่ยนแปลงไป แต่ยังคงความมีเอกลักษณ์ของไทยให้เข้ากับยุคสมัยและเหตุการณ์ในปัจจุบัน

1.4.5 ด้านการออกแบบ

-โครงการนี้เป็นการออกแบบโดยคำนึงถึงลักษณะของกลีบดอกบัวเป็นหลัก มีการนำเทคนิคการตัดเย็บและการทำลวดลายผ้าเทคนิคต่างๆมาผสมผสานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบลวดลายผ้า ทำให้มีความแปลกใหม่ สามารถสวมใส่ได้จริงและเข้ากับสรีระร่างกายของผู้ที่สวมใส่ โดยอาศัยความรู้ ทักษะและเหตุผลในการออกแบบที่ได้ศึกษามา เพื่อสรุปและพัฒนาต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปความเป็นไปได้ของโครงการ

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกลีบดอกบัวให้กับ ตรา เมธาวิ มี ความเป็นไปได้ของโครงการในหลายๆด้าน ทั้งในด้านนโยบาย เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม จึง เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในการพัฒนาตลาดและรูปแบบเพื่อการผลิตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของโครงการ

1.5.1 เป็นโครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกลีบดอกบัวให้กับ ตรา เมธาวี โดยการผสมผสานเทคนิคต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อออกแบบลวดลายผ้าและรูปแบบเสื้อผ้า

1.5.2 เครื่องแต่งกายที่จะทำการออกแบบในโครงการประกอบด้วย

1.5.2.1 ชุดกระโปรง	จำนวน	4	แบบ
1.5.2.2 เสื้อ	จำนวน	1	แบบ
1.5.2.3 กระโปรง	จำนวน	1	แบบ

1.5.3 ออกแบบโดยให้มีการใช้วัสดุและเทคนิคที่ผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อเป็นการลดต้นทุนและส่งเสริมการใช้วัสดุภายในประเทศไทยเพื่อไม่ให้เกิดการเสียดุลทางการค้า

1.5.4 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการให้สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบของ ตรา เมธาวี

1.5.5 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการให้สอดคล้องกับกระแสแนวโน้มของการแต่งกายของปี ค.ศ. 2011

1.5.6 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการให้กับผู้บริโภคที่มีลักษณะดังนี้

- 1.5.6.1 เป็นกลุ่มเฉพาะผู้หญิงตามนโยบายของ ตรา เมธาวี
- 1.5.6.2 กลุ่มคนวัยรุ่นถึงวัยทำงาน ที่มีกำลังซื้อสูง
- 1.5.6.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,000 บาทขึ้นไป

1.6 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.6.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของ ตรา เมธาวี

1.6.2 ศึกษาองค์ประกอบและการประดิษฐ์ดอกบัว

1.6.3 ศึกษากรรมวิธีการตัดเย็บเสื้อผ้าและทำลวดลายด้วยเทคนิคต่างๆ

1.6.4 ศึกษารูปแบบเครื่องแต่งกายที่มีลักษณะใกล้เคียงในท้องตลาด

1.6.5 ศึกษาทฤษฎีการออกแบบ สำหรับนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ เพื่อให้ได้เครื่องแต่งกายที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและความต้องการของผู้บริโภค

1.6.6 ศึกษาเกี่ยวกับประเภทและพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเป้าหมาย

1.6.7 ศึกษาคุณสมบัติของผ้า เทคโนโลยี รวมไปถึงการนำมาใช้งานที่ถูกต้องและเหมาะสม

1.6.8 ศึกษาข้อมูลทางการตลาด ปัจจัยและอิทธิพลในการเลือกซื้อในท้องตลาดของผู้บริโภค ปัจจัย

ราคา ความงามและประโยชน์ใช้สอย

1.6.9 ศึกษาวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม

1.6.10 วิเคราะห์และสรุปผลเพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการออกแบบและพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ด้านนโยบาย

-โครงการนี้จะช่วยขยายการตลาดในการผลิตและจัดจำหน่ายเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับ ตรา เมธาวิ อีก ทั้งตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของแบรนด์ได้

-เกิดการผลิตลวดลายผ้าและรูปแบบเสื้อผ้าซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากกสิกรรม โดยยังสามารถแสดงเอกลักษณ์และสอดคล้องกับนโยบายของแบรนด์

1.7.2 ด้านเศรษฐกิจ

-ก่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านการออกแบบและแปรรูปสินค้าประเภทเครื่องแต่งกายของไทยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าการค้าให้กับประเทศไทยอีกด้วย

-ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ป้องกันเงินตราไม่ให้รั่วไหลไปสู่ต่างประเทศ

-เป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภค สามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านการผลิตและรูปแบบความสวยงามในราคาที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้บริโภคหันมาสนใจบริโภคสินค้าภายในประเทศมากขึ้น

1.7.3 ด้านวัตถุดิบ

-เกิดการพัฒนา การใช้วัตถุดิบที่ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติเป็นหลักซึ่งเป็นพื้นฐานของการผลิตสิ่งทอ

-มีการใช้วัตถุดิบภายในประเทศอย่างมีคุณค่าและเหมาะสม

1.7.4 ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

-เป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยให้คงอยู่กับสังคม โดยยังคงความมีเอกลักษณ์ของไทยให้ปรากฏเข้ากับยุคสมัยและเหตุการณ์ในปัจจุบัน

1.7.5 ด้านอื่น

-เป็นการพัฒนาเครื่องแต่งกายให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกันทั้งในด้านแนวความคิด ลวดลายผ้าและรูปแบบเสื้อผ้า

-การได้ศึกษากรรมวิธีการทำลวดลายผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ

-การได้ศึกษากรรมวิธีการตัดเย็บและขึ้นรูปเสื้อผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับห้องเสื้อ เมธาวี

2.1.1 ประวัติความเป็นมาและนโยบายของบริษัท

เกี่ยวกับ เมธาวี

ห้องเสื้อเมธาวี ออกแบบและผลิตเสื้อผ้าส่งออก เริ่มแรกโดยการออกแบบและส่งออกเสื้อผ้าเด็กผู้หญิง ตั้งแต่วัยทารก ไปจนถึงอายุ 12 ปี และภายหลังได้มีการพัฒนาและขยายขอบเขต โดยมีบริการรับออกแบบ และสั่งตัดชุดแต่งงาน ชุดราตรี ชุดในโอกาสพิเศษของสุภาพสตรีและเด็กผู้หญิง รวมทั้งมีชุดสำเร็จรูป และเสื้อผ้ายังแสดงออกถึงตัวตนของผู้หญิงที่มีความพิถีพิถันในการแต่งตัว

สไตล์นั้นจะออกไปในลักษณะที่แสดงออกถึงความอ่อนหวานของความเป็นผู้หญิง มีการประดับ ตกแต่งอย่างละเอียดลออ มีรายละเอียดมากมาย โดยจะมีเอกลักษณ์ที่คือการผสมผสานเนื้อผ้าหลากหลาย ชนิดเข้าด้วยกัน และมีการเน้นสีอ่อนสีเข้มเพื่อสร้างน้ำหนัก ส่วนแนวคิดในการออกแบบแต่ละชุดนั้นไม่ แน่นนอนขึ้นอยู่กับความต้องการและ ใจหายของลูกค้า

ความเชื่อและศรัทธาในความดี

ความเชื่อว่าการจะแต่งกาย ได้ออกมาดีนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับราคาของเสื้อผ้าที่สวมใส่ หากแต่ขึ้นอยู่กับ การผสมผสานกันให้เกิดความเหมาะสมของเสื้อผ้าและผู้สวม ก็จะเกิดความสวยงาม สมดุลกันอย่างลงตัว

ภารกิจ

เสื้อผ้าที่สวมใส่นั้นเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพของผู้ที่สวมใส่ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้าง ความรู้สึกที่ดีกับตนเองและยัง ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในแต่ละวันเพื่อแสดงออกถึงบุคลิกภาพและอัต ถลักษณ์ของแต่ละบุคคล ห้องเสื้อเมธาวีจึงต้องการสนับสนุนและเป็นส่วนหนึ่ง ในการช่วยเหลือเพื่อ ตอบสนองความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่มีความรักในการแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2. แสดงแนวความคิดของห้องเสื้อ เมธาวิ

ห้องเสื้อของเมธาวิ

ห้องเสื้อมีเสื้อผ้าที่หลากหลายแนว ตั้งแต่เสื้อผ้าเด็ก เสื้อผ้าที่สวมใส่ง่ายๆ เสื้อผ้าสำหรับใส่ไปงานราตรี อย่างมีระดับ ไปจนถึงชุดแต่งงาน โดยห้องเสื้อของเมธาวินั้นเป็นการสะท้อนตัวตนของความเป็นผู้หญิง และตรงตามโจทย์ของผู้ที่สวมใส่

ภาพที่ 3. แสดงภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ของห้องเสื้อ เมธาวิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับ Designer

คุณเมธาวิ อ่างทอง

การศึกษา : คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

: สถาบันออกแบบ Fashion Italiana Accademia (ชานาพัฒนา)

: สถาบันออกแบบแฟชั่น Dangs Design

: โรงเรียนสอนตัดเสื้อระพี สาขาการตัดเย็บ

: โรงเรียนสอนตัดเสื้อชั้นสูง ปกรณ์

คุณเมธาวิเป็นผู้ที่มีความรักสนุกในการแต่งตัวมาก ชอบปรับเปลี่ยน เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นผู้ที่แต่งกายแบบกะทัดรัด กระฉับกระเฉง คุมสีพาสเทลและเท่อย่างมีสไตล์ แต่กลับเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญการออกแบบเสื้อผ้าสตรีที่มีมีความละเอียดอ่อนเป็นพิเศษ เช่น ชุดราตรี ชุดแต่งงาน เป็นต้น

ภาพที่ 4. คุณเมธาวิ อ่างทอง เจ้าของห้องเสื้อ เมธาวิ

2.1.2 เอกลักษณะเฉพาะ

เอกลักษณ์สำคัญของห้องเสื้อ เมธาวิ คือ การนำเสนอผลงานที่มีรายละเอียด และงานฝีมืออย่างละเอียดอ่อนหวาน โดยมีการผสมผสานของเนื้อผ้าหลากหลายรูปแบบ ตอบโจทย์ของงานที่เข้าร่วม และแสดงถึงบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้สวมใส่มีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 เครื่องหมายการค้า

METAWEE

ภาพที่ 5. แสดงเครื่องหมายการค้าของห้องเสื้อ เมธาวิ

2.1.4 สถานที่จัดจำหน่าย

ตั้งอยู่ที่ 15,17 ซอยรามอินทรา14 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10230

กลุ่มเป้าหมายของห้องเสื้อ เมธาวิ เป็นผู้ที่รักในการแต่งกาย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องเข้าร่วมงานเลี้ยงหรืองานราตรีต่างๆ และกลุ่มเจ้าสาว โดยไม่จำกัดอายุและเน้นการตอบโต้ของงานที่เข้าร่วมต่างๆ โดยเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในสังคมระดับกลางจนถึงระดับสูง เสื้อผ้าที่จัดจำหน่ายจะเน้นกลุ่มสินค้าที่รับการออกแบบเฉพาะ โดยเฉพาะจก กลุ่มเป้าหมายหลักส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานจนถึงสูงอายุ เช่น ชุดเครตต่างๆ ชุดราตรี ชุดเจ้าสาว

ภาพที่ 6. แสดงกลุ่มเป้าหมายของห้องเสื้อ เมธาวิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของห้องเสื้อ เมธาวี

2.2.1 รูปแบบชุดสตรีที่ผลิตเพื่อจำหน่าย

ภาพที่ 7. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9. แสดงรูปแบบชุดสตรีของห้องเสื้อ เมธาวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ราคาของชุดสตรีรูปแบบต่างๆ

ผลิตภัณฑ์ของห้องเสื้อเมธาวิจิตรนี้ได้ดังนี้

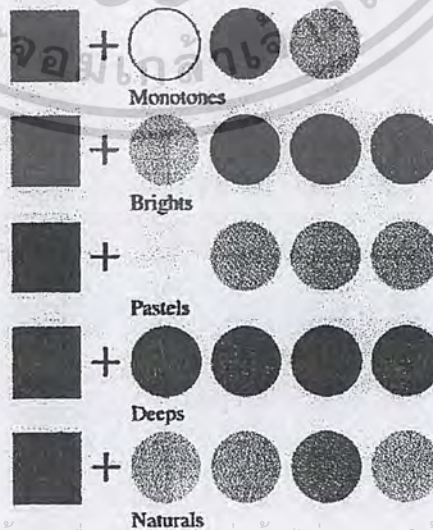
เสื้อยืดลำลอง	ราคา	500 – 1,200	บาท
เสื้อเชิ้ต	ราคา	1,200 – 3,500	บาท
เสื้อ Jacket	ราคา	1,500 – 3,500	บาท
กางเกงขาสั้น	ราคา	1,500 – 3,000	บาท
กางเกงขายาว	ราคา	2,000 – 3,500	บาท
กระโปรงสั้น	ราคา	2,000 – 4,000	บาท
กระโปรงยาว	ราคา	2,500 – 5,500	บาท
ชุดกระโปรงสั้น	ราคา	3,500 – 6,000	บาท
ชุดกระโปรงยาว	ราคา	3,500 – 7,000	บาท
ชุดราตรี	ราคา	10,000 – 20,000	บาทขึ้นไป
ชุดแต่งงาน	ราคา	30,000 – 55,000	บาทขึ้นไป

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

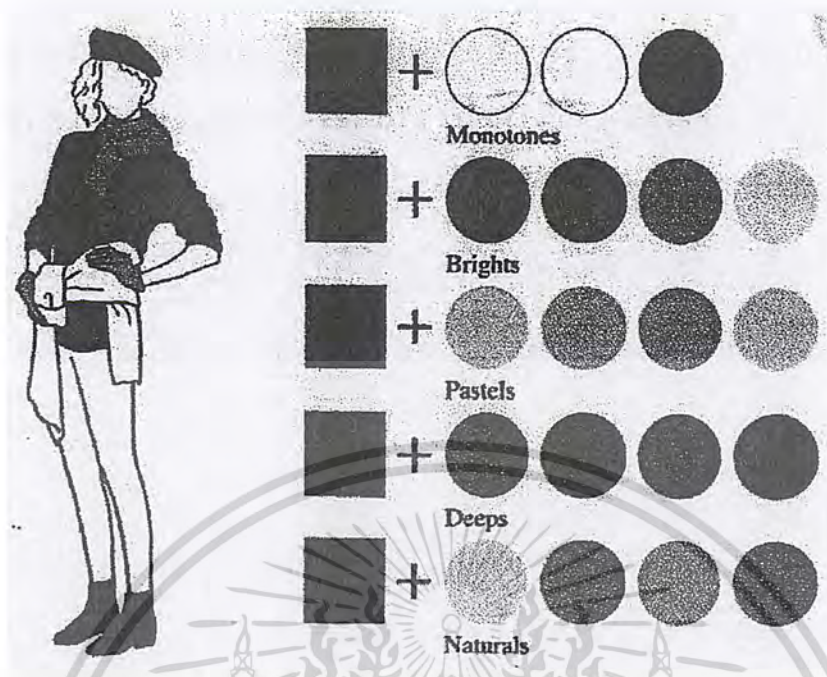
2.3.1 หลักเบื้องต้นในการออกแบบเสื้อผ้า

1. การจับคู่เสื้อผ้า

การจับคู่เสื้อผ้า หมายถึง การเลือกใช้สีจากวัสดุประกอบตกแต่งบุคคล ตั้งแต่ 2 ขึ้นขึ้นไป เช่น หมวก ผ้าพันคอ เสื้อตัวนอก เสื้อตัวใน ฯลฯ โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความสง่างามเหมาะสมกับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ การแต่งกายโดยทั่วไปมี 2 ชั้น หลักๆ คือ เสื้อ และ กางเกงหรือกระโปรง ถ้า 2 ชั้นหลักสีเดียวกัน เราสามารถตกแต่งชิ้นเล็กชิ้นน้อยด้วยสีที่เข้ากัน ตัวอย่างการจับคู่เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 10. แสดงตัวอย่างการจับคู่เสื้อผ้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11. แสดงตัวอย่างการจับคู่สีเสื้อผ้า

2. การเลือกใช้สีและลายผ้าให้เหมาะสมกับเพศ วัย รูปร่าง ผิวพรรณ

เพศ

เพศหญิง โดยปกติจะมีโอกาสเลือกใช้สีและลายได้มากกว่าเพศชาย เช่น สีที่อ่อนสดใสไปจนถึงสีที่เข้มสด และสีที่ลดค่าความสดใสลงแล้ว สำหรับลวดลายก็ไม่จำกัดจะเป็นลายเส้นตัดกัน ลายดอกไม้หรืออื่นๆ

เพศชาย การใช้สีที่บางสีเข้มสดตัดกันรุนแรงย่อมไม่เหมาะสม แต่อาจจะมีโอกาสเพียงเล็กน้อยที่สามารถใช้ได้บางสถานที่ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนที่เป็นธรรมชาติ ชุดลำลอง โดยปรกติควรใช้สีอ่อนมีลวดลายเพียงเล็กน้อย หรือใช้สีเข้มหม่นพอควร หรือสีที่ดูเป็นกลางๆ มัวๆ สำหรับลายก็ควรเป็นลายเส้นธรรมดาที่ดูเรียบง่ายกลมกลืนไปกับสีหรือเป็นลายเส้นลายจุดเล็กๆ สีหนักที่ตัดกับพื้นสีอ่อนแต่ไม่จูดฉาดหรือสะดุดตาเกินไป

วัย

วัยรุ่น กำลังเป็นวัยที่เริ่มมีความคิดอ่านแบบผู้ใหญ่ เริ่มมีความคิดอิสระ ไม่ชอบกฎเกณฑ์บังคับ อารมณ์อ่อนไหว รู้สึกชอบง่าย และก็เบื่อง่ายเพื่อฝัน ชอบเลียนแบบแฟชั่น เพื่อจะให้มีจุดเด่นจะสังเกตเห็นได้ง่ายว่าแฟชั่นของวัยรุ่น มักเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น มีการใช้สีสันทันและลวดลายแปลกๆ สะดุดตาดูพิถีพิถันในการแต่งกาย และในทางตรงกันข้าม แฟชั่นของวัยรุ่นจะเปลี่ยนเป็นแบบง่ายๆ ตามสบายจนดูดูไม่มีความเรียบร้อยในสายตาของผู้พบเห็น โครงสีของวัยรุ่นที่เหมาะสม โดยทั่วไปแล้วความจะเป็นสีสดใส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ค้ายกถึงสิทธิธรรมชาติ เช่น สีของดอกไม้ ลวดลายก็ควรเป็นลายที่โดดเด่น ไม่ควรเป็นลายที่ซ้ำๆ กัน เพราะจะ

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ดูราบเรียบไม่เข้ากับวัยที่กำลังคะนอง

วัยหนุ่มสาว เป็นวัยที่มีความรู้สึกและอารมณ์อยู่กึ่งกลางระหว่างวัยรุ่นกับวัยที่จะเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงมีอารมณ์เกี่ยวกับการใช้สีเป็นไปอย่างกว้างขวาง มีโอกาสที่จะเลือกใช้ลายและสีได้โดยไม่มีหลักเกณฑ์ ตัวอย่างเช่น สามารถที่จะใช้สีของวัยรุ่นในลักษณะสดใสตลอดจนสีเข้มสด ไปจนถึงสีที่ถูกกลด่าให้เป็นกลางประเภทสีมัวๆ ได้ แต่ต้องระวังใช้มาก เกินไปจะทำให้เครื่องขริบหรือไม่เข้ากับลักษณะของวัย ลวดลายไม่จำกัดว่าจะเป็นลวดลายอะไรแต่ควรหลีกเลี่ยงลายเด็กๆ

2.3.2 รูปแบบของเสื้อในลักษณะต่างๆ

หลักการออกแบบเสื้อจะประกอบไปด้วย

1. หลักการออกแบบคอเสื้อ
2. หลักการออกแบบปกเสื้อ
3. หลักการออกแบบแขนเสื้อ
4. หลักการออกแบบข้อมือเสื้อ

หลักการออกแบบคอเสื้อ

ในการออกแบบคอเสื้อ จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบคอเสื้อ คอเสื้อต่างๆ และปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการกำหนดแบบคอเสื้อ ดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบคอเสื้อ มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นรอบคอจากปุ่มคอข้างหนึ่ง ผ่านปุ่มคอกกลางไปยังอีกข้างหนึ่ง เรียกเส้นนี้ว่า เส้นรอบคอเดิม

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณความกว้างของคอเสื้อให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นของคอเสื้อ

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มเติมรายละเอียดของคอเสื้อตามแบบที่ต้องการ

2. คอเสื้อแบบต่างๆ

แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. คอเสื้อทรงกลม (Round Neck)
2. คอเสื้อรูปตัววี (V-Neck)
3. คอเสื้อทรงสูง (High Neck)
4. คอเสื้อแบบอื่นๆ

หลักการออกแบบปกเสื้อ

สำหรับการออกแบบปกเสื้อ จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนออกแบบปกเสื้อ ปกเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากล และปกเสื้อแบบต่างๆ เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักการออกแบบคอเสื้อ

1. ขั้นตอนการออกแบบปกเสื้อ มี 4 ขั้นตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นคอเสื้อตามแบบคอเสื้อที่กำหนดไว้
 ไม่วารกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 2 กะขนาดความกว้างของปกให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นของปกที่พลิกกลับออกมา

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มเติมรายละเอียดของปกเสื้อตามแบบที่ต้องการ

2. ปกเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากล

ปกเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากลสามารถจำแนกได้ 3 แบบคือ

1. ปกแบน (Flat Collar) คือ ปกใหญ่พับแบนติดกับคอเสื้อ บางครั้งเย็บติดกับตัวเสื้อ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 ปกใหญ่แบน หรือปกเทลอร์ (Tailor Collar)

1.2 ปกเย็บติดกับตัวเสื้อ ปกนี้ถือเป็นการตกแต่งมากกว่าเป็นการลงตาว่าเป็นปกเสื้อ นิยมใช้ชุดลำลองไม่เป็นทางการ

2. ปกพลิกกลับ (Roll Collar) คือปกเสื้อที่พลิกกลับแล้วปล่อยราบ ได้แก่ ปกเชิ้ต ปกขั้ว และปกสาวาย ใช้สำหรับทางการ หรือกึ่งทางการ

3. ปกคอตตั้ง (Stand Collar) คือปกเสื้อที่วางตั้งรอบคอ เหมาะกับผู้ชายสวมใส่ทุกวัย ใช้กับชุดลำลอง เสื้อกั๊กหนาว หรือเสื้อกีฬาที่ไม่เป็นทางการ

หลักการออกแบบแขนเสื้อ

แขนเสื้อสำหรับผู้หญิงมีมากมายหลายชนิด เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม แขนเสื้อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ จึงควรศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบแขนเสื้อ ความยาวมาตรฐานของแขนเสื้อ ชนิดของแขนเสื้อ แขนเสื้อแบบต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบแขนเสื้อ มี 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นรอยต่อของแขนเสื้อที่ออกจากไหล่ไปจรดรักแร้

ขั้นตอนที่ 2 ลากเส้นความยาวของแขนเสื้อขนานไปกับตัวแขน

ขั้นตอนที่ 3 เพิ่มเติมรายละเอียดของแขนเสื้อตามที่กำหนดไว้

2. ความยาวมาตรฐานของแขนเสื้อ

ความยาวของแขนเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากลจำแนกได้เป็น 6 ประเภท

1. แขนสั้นมาก (Cap) มีความยาวเพียงครึ่งหนึ่งของแขนสั้น ประเภทนี้ ได้แก่ แขนสั้นทรงหมวก แขนพองสั้นมาก แขนช่วย 1 ชั้น และแขนตุ๊กตา

2. แขนสั้น (Short) ความยาวแขน หนึ่งในสี่ของความยาวแขนจากหัวไหล่ถึงข้อมือ ได้แก่ แขนปล่อยถ่วงจากไหล่ แขนพองสั้น แขนช่วย 2 ชั้น แขนสั้นทรงกระบอก

3. แขนสองส่วน (Elbow) มีความยาวแขนเป็นครึ่งหนึ่งจากหัวไหล่ถึงข้อมือ อยู่ในระดับศอก ได้แก่ แขนช่วย 3 ชั้นยาวถึงศอก แขนยาวสองส่วน ทรงกระบอก แขนพอง 2 ส่วน

4. แขนสามส่วน (3/4 Length) มีความยาวแขนเป็นสามส่วนในสี่ส่วนของความยาวจากหัวไหล่ไปข้อมือ ได้แก่ แขนยาว 3 ส่วนรูปปลายแขนยาวสามส่วนทรงกระบอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้มาใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ หงสน อักทงห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แขนยาวเหนือข้อมือ (Bracelet) มีความยาวแขนอยู่เหนือข้อมือเล็กน้อย ได้แก่ แขนพองจับ
จับรูคเหนือข้อมือ แขนยาวทรงกระบอกเหนือข้อมือ

6. แขนยาว (Long) มีความยาวแขนจากไหล่จรดข้อมือ ได้แก่ แขนพองจับจับรูคระดับข้อมือ
แขนยาวทรงกระบอกระดับข้อมือ

3. ชนิดของแขนเสื้อ

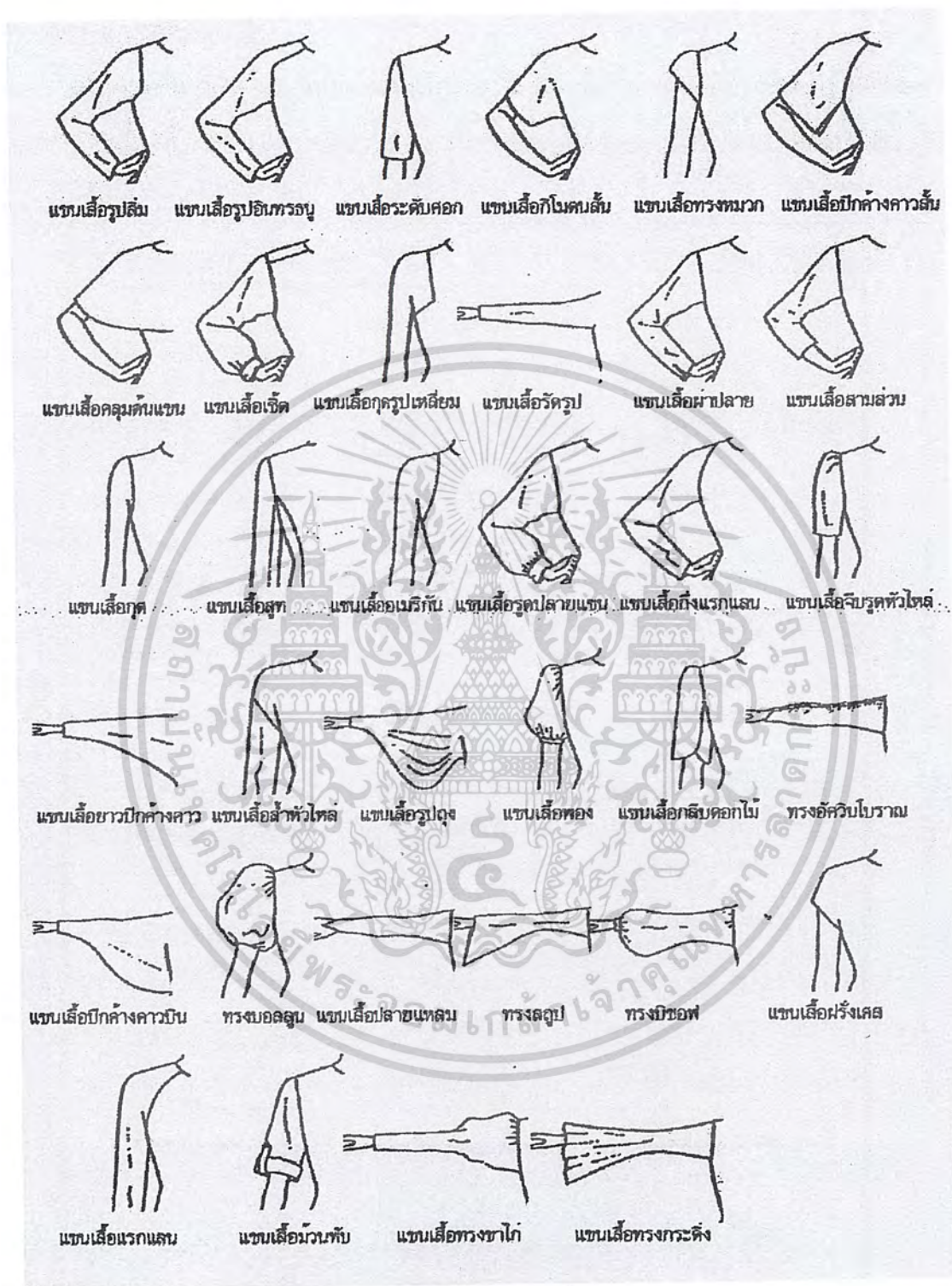
แขนเสื้อแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1. แขนต่อ (set-in Sleeve) เป็นแขนเสื้อใช้ผ้าคนละชิ้น กับผ้าตัวเสื้อมาเชื่อมต่อเป็นแขนเสื้อที่วาง
แขน

2. แขนในตัว (Cut-in-one with the bodice) เป็นแขนเสื้อที่ใช้ผ้าตัวเสื้อทำเป็นแขนเสื้อด้วย
จำแนกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ แขนแรกแลน (Raglan) แขนอานม้า (Saddle) และแขนกิโมโน (Kimono)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12. แสดงรูปแบบแขนเสื้อชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการออกแบบข้อมือเสื้อ

หลักการที่สำคัญที่สุดในการออกแบบข้อมือเสื้อได้แก่ ต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับแบบของข้อมือเสื้อให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับแบบของแขนเสื้อ

ภาพที่ 13. แสดงรูปแบบข้อมือเสื้อชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 รูปแบบของกระโปรงในลักษณะต่างๆ

ในการออกแบบกระโปรงนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบกระโปรง ความยาวมาตรฐานของกระโปรง รูปทรงพื้นฐานของกระโปรง ขนาดมาตรฐานของกระโปรง และกระโปรงแบบต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบกระโปรง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 วาดโครงหุ่นจำลองในทำขึ้นที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ลากเส้นเอวของโครงหุ่นที่เป็นเส้นเริ่มต้นของการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นเข้าของโครงหุ่นเพื่อกะขนาดของความยาว

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มรายละเอียดของกระโปรงตามแบบที่กำหนดไว้

2. ความยาวมาตรฐานของกระโปรง

ความยาวที่เป็นมาตรฐานของกระโปรงในการออกแบบมี 7 แบบคือ

1. กระโปรงแบบไมโครมินิ (Micro Mini) มีความยาวระดับสั้นสุด
2. กระโปรงแบบมินิ (Mini) มีความยาวระดับสั้นมาก
3. กระโปรงแบบเหนือเข่า มีความยาวระดับสั้น
4. กระโปรงแบบแค่เข่า มีความยาวระดับปานกลาง
5. กระโปรงแบบใต้เข่า มีความยาวระดับใต้เข่า
6. กระโปรงแบบมิดี (Midi) มีความยาวระดับครึ่งน่อง
7. กระโปรงแบบแมกซี (Maxi) มีความยาวระดับข้อเท้า

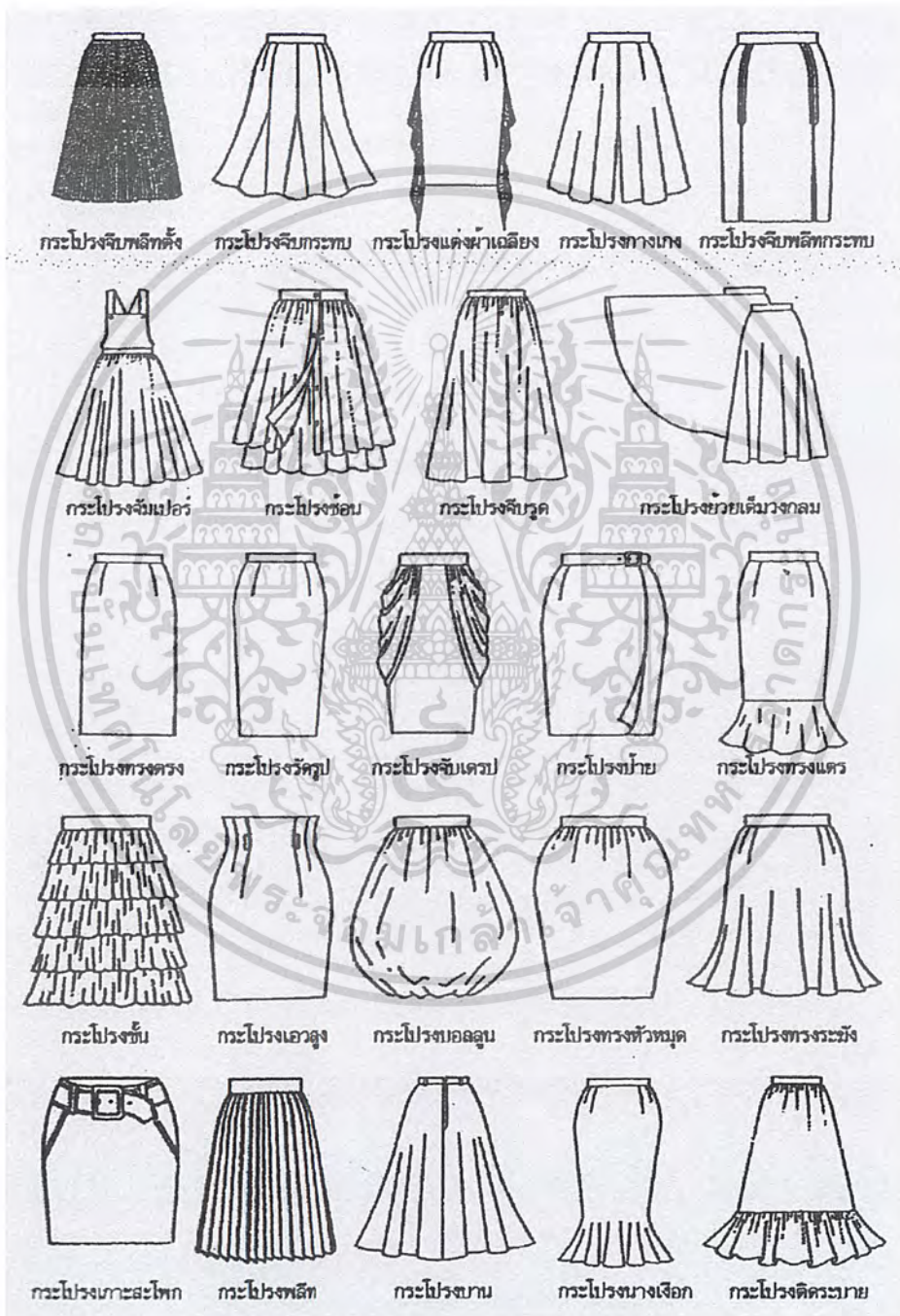
ภาพที่ 14. แสดงความยาวมาตรฐานของกระโปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปทรงพื้นฐานของกระโปรง มี 3 แบบคือ

1. กระโปรงทรงตรง (Straight Skirt) มีลักษณะเป็นทรงตรงๆ
2. กระโปรงทรงบาน (Flare Skirt) มีลักษณะเป็นทรงตัวเอปปลายบานออก
3. กระโปรงทรงระฆัง (Bell-Shaped Skirt) มีลักษณะโค้งมนออกจากรูปปลายกระโปรง

4. กระโปรงแบบต่างๆ

ภาพที่ 15. แสดงรูปแบบกระโปรงชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 รูปแบบของชุดกระโปรงในลักษณะต่างๆ

ชุดกระโปรงมีรูปแบบที่หลากหลาย ต้องศึกษาและสังเกตรูปแบบต่างๆ ไว้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสมัยนิยมและความเหมาะสม จับจีบระบาย การเย็บต่อบริเวณใต้ออก จีบพลีท หรือแม้แต่การใส่ชั้นซ้อนกันเป็นชั้น (Layer) ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 16. แสดงรูปแบบชุดกระโปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 รูปแบบของทางเกวในลักษณะต่างๆ

ในการออกแบบทางเกว จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกแบบทางเกว ความยาวมาตรฐานของทางเกว ทางเกวแบบต่างๆ และรายละเอียดของทางเกวดังนี้

1. ขั้นตอนการออกแบบทางเกว มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 วาดโครงหุ่นจำลองในทำขึ้นที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ลากเส้นเอวของโครงหุ่น ที่เป็นเส้นเริ่มต้นของการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นสะโพก เส้นเข้า และเส้นข้อเท้า โครงหุ่นเพื่อกะขนาดความยาวของทางเกว

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มเติมรายละเอียดของทางเกวตามที่กำหนดไว้

2. ความยาวมาตรฐานของทางเกว

ความยาวที่เป็นมาตรฐานของทางเกวในการออกแบบมี 4 แบบคือ

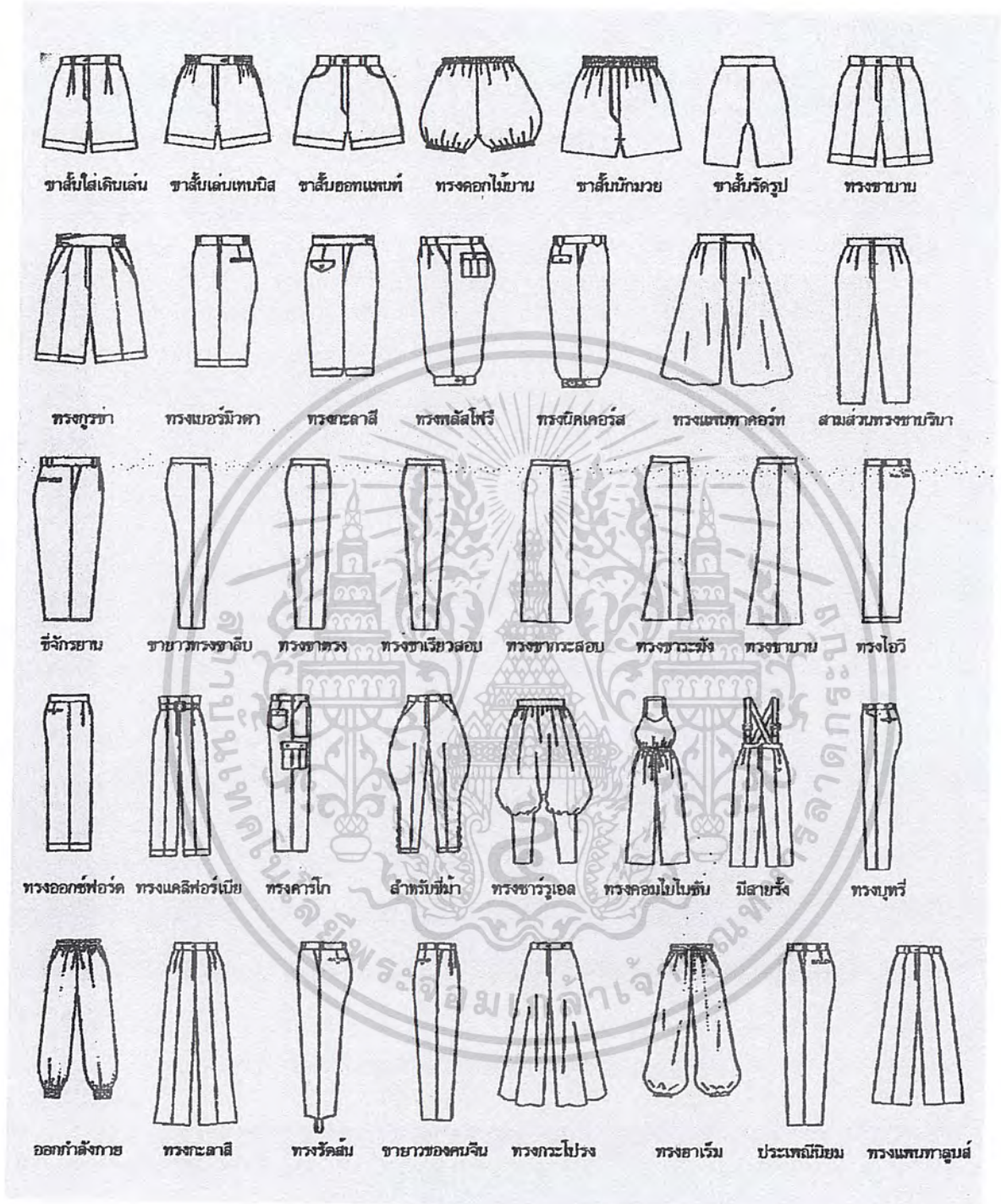
1. ทางเกวขาสั้น
2. ทางเกวขาคูมเข้า
3. ทางเกวขาสามส่วน
4. ทางเกวขายาว

ภาพที่ 17. แสดงความยาวมาตรฐานของทางเกว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กางเกงแบบต่างๆ

ภาพที่ 18. แสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคร

2.4.1 ข้อมูลด้านกายภาพ

หญิงสาวที่รักการแต่งตัว ไม่จำกัดอายุ มีฐานะดี กำลังซื้อสูง สนุกกับการแต่งตัวในแต่ละวัน ชอบความแปลกแต่ไม่ชอบเหมือนคนอื่น ต้องพบปะผู้คนและเข้าสังคมเสมอ

ภาพที่ 19. แสดงภาพลักษณ์ของกลุ่มเป้าหมาย

2.4.2 พฤติกรรมด้านการใช้งาน

กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง สนุกกับการแต่งตัวและทำอะไรที่ไม่ซ้ำใคร มั่นใจในตัวเอง มีอิสระและกิจกรรมที่หลากหลาย ต้องพบปะผู้คน เข้าสังคม ร่วมงานราตรีต่างๆ ในแต่ละวัน ดังนั้นการแต่งตัวให้สวยงามดูมีราคาและไม่เหมือนใคร

2.4.3 พฤติกรรมด้านการซื้อ

พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย

Trend กลุ่มคนที่ติดตามข่าวสารและวงการแฟชั่น สนุกกับการแต่งตัวในแต่ละวัน สนใจการแต่งตัวให้ทันกับ Trend อยู่เสมอ ดังนั้นจึงยอมเสียเงินกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าที่ทันสมัย

เข้าสังคม การได้รับการยอมรับในสังคมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับกลุ่มคนที่ต้องออกงานสังคมอยู่เสมอ ดังนั้นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ดูดี และทันสมัยจะทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจมากขึ้นจึงสามารถเสียเงินไปกับ เอกสาร เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การซื้อเสื้อผ้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบ กลุ่มคนที่หลงใหลในการออกแบบที่ละเอียดอ่อนสวยงาม แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง ด้วยรูปแบบที่ดูใจก็พร้อมที่จะซื้อสินค้าของ เมธาวิ โดยไม่ได้คำนึงถึงราคาเป็นเหตุผลหลัก

โดดเด่น เสื้อผ้าในสไตล์ของ เมธาวิ ก่อนข้างมีความปราณีตและรายละเอียดค่อนข้างสูง ผู้บริโภคที่เลือกที่จะสวมใส่จึงเป็นคนที่มีความต้องการความแตกต่างจากเสื้อผ้าที่เน้นความเรียบง่าย เสื้อผ้าของ เมธาวิ ใส่แล้วงามสง่า อ่อนหวาน ดังนั้นความโดดเด่นนี้จึงเป็นความต้องการของผู้บริโภคทั่วไป

เหตุผลในการตัดสินใจซื้อ

1. ความพอใจในรูปแบบของสินค้า เช่น มีความโดดเด่น ไม่ซ้ำแบบใคร
2. ความเหมาะสมกับกาลเทศะและสถานที่ เช่น ชุดเพื่อออกงาน ชุดเพื่อใส่ไปทำงาน หรือใส่ไปเที่ยว

เล่น

3. ความคุ้มค่าในการซื้อสินค้า เช่น สามารถนำไปประยุกต์สวมใส่ได้กับหลายชุดหลายโอกาส

4. ราคาเป็นเหตุผลรองในการตัดสินใจซื้อสินค้า เพราะกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีรายได้ค่อนข้างสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

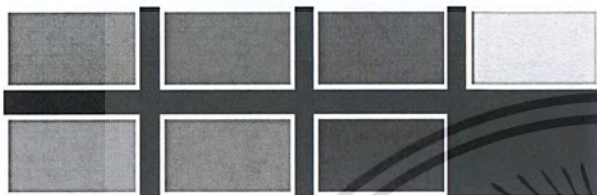
2.4.4 แนวโน้มการแต่งกาย (Trend)

แนวโน้มของสีสันทัน (Color Trend) ในช่วง Spring / Summer 2011

สำหรับแนวโน้มสีที่ใช้ในช่วง Spring 2011 ผู้ผลิตผ้า Lenzing เชื่อว่าจะยังไม่ทิ้งการใช้สีโทนเข้มจากช่วง Fall 2010 แต่อาจจะมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับช่วง Spring / Summer 2011 สีดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยการ "ปรับระดับ, ทำให้นุ่มนวล, เพิ่มพลัง, และทำให้มีน้ำหนักขึ้น" มากขึ้น

สำหรับแนวโน้มสีในช่วง Spring / Summer 2011 มี 5 แนวทาง ดังต่อไปนี้

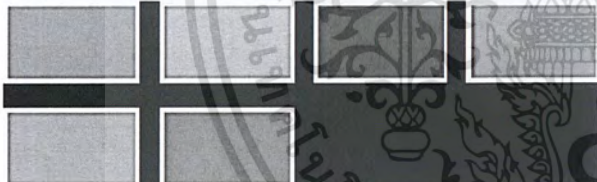
1. Celebration

2. Abstraction

3. New Classic

4. Aqueous

5. Perleage

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลแนวโน้มของสีสัน (Color Trend) New Classic คือ โทนสีที่เลือกใช้สำหรับงานออกแบบคอลเลกชัน (Collection) นี้ เพื่อต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดูหรูหรา สง่างามและอ่อนหวาน สอดคล้องกับดอกไม้จากสีสันของธรรมชาติอ่อนหวาน ไม่จัดจ้านจนเกินไปและยังมีความคลาสสิกในตัว จึงสามารถนำมาใช้กับคอลเลกชัน (Collection) นี้ได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิทธิ์ตะหรือพระพุทธรเจ้า ณ สวนลุมพินี พระองค์ทรงบำเพ็ญพระพักตร์ไปทางทิศอุดร และย่างพระบาทไป 7 ก้าว ในขณะที่พระองค์ทรงย่างพระบาทนั้นก็ปรากฏสิ่งมหัศจรรย์ขึ้น นั่นก็คือได้เกิดดอกบัวผุดขึ้นมารองรับ 7 ดอก และเมื่อเจ้าชายสิทธิ์ตะเจริญพระชนมายุได้ 7 พรรษา พระราชบิดาโปรดให้ขุดสระ โบกขรณี 3 สระ สำหรับเจ้าชายสิทธิ์ตะ โดยปลูกอุบลบัวขาวสระหนึ่ง ปทุมบัวหลวงสระหนึ่ง และบุณฑริกบัวขาวอีกสระหนึ่ง จึงเห็นได้ว่าดอกบัวมีความสำคัญต่อพุทธศาสนามาตั้งแต่สมัยพุทธกาล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เปรียบมนุษย์ดังดอกบัว 4 เหล่า ดังนั้นการที่ชาวพุทธนำดอกบัวไปไหว้พระ หรือถวายพระ ก็เพื่อแสดงการสักการะว่าพร้อมที่จะเป็นบัวที่เบ่งบานพร้อมที่จะเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน โดยบัวที่ถวายนั้นต้องเป็นดอกบัวบาน แต่เมื่อโลกเปลี่ยนไป การนำดอกบัวบานมาถวายพระทำได้ไม่สะดวกนักในหลายๆ เรื่อง เช่น เรื่องการตลาด เพราะสมัยก่อนไม่ต้องไปซื้อหาดอกบัว แต่เก็บเอาในหนองน้ำหรือในบึงข้างบ้าน อีกทั้งดอกบัวบานจะมีเวลาในการคงอยู่น้อยกว่าดอกบัวตูม หลายๆ คนก็ไม่มีเวลามาเปลี่ยนดอกบัวบ่อยๆ จึงเป็นเหตุให้ใช้ดอกบัวตูมมาแทนที่ดอกบัวบาน แล้วใช้การพับกลีบดอกบัว หรือจับจีบดอกบัว เพื่อให้เป็นดอกบัวบานไปแทน บัวแบ่งตามลักษณะทรงดอกและสี คือ

1. บัวหลวง ดอกตูมเป็นรูปไข่ปลายเรียวแหลม เมื่อดอกคลี่บานออกจะเป็นกลีบดอกซ้อนกัน 3 ชั้น ทั้งหมดประมาณ 12 กลีบ และมีกลีบเลี้ยงสีเขียวอมขาว หรือแดงตามสีของดอกบัวหลวงสีขาว (Hindu Lotus) หรือนวมทศทริก ปุณทริก บัวหลวงสีแดง (East Indian Lotus) หรือบัวหลวงชมพู ปทุมปีทมา โค ประณต โคนนุท

ดอกบัวทั้ง 2 สี นั้นนิยมนำมาจัดเป็นบัวกำถวายพระ พับกลีบเป็นบางชั้น พับทั้งดอกม้วนกลีบเป็นรูปกลีบกังหัน หรือลูกกลีบดอกให้บานออกมาที่เหมาะสมกับการจัดแต่ง

2. ดอกบัวหลวงกลีบซ้อน ดอกตูมรูปทรงไข่ป้อม กลีบด้านในที่ติดกับเกสรจะมีกลีบดอกขนาดเล็กซ้อนอยู่หลายชั้น หุ้มคอดด้วยกลีบขนาดใหญ่ที่มีรูปทรงของกลีบคล้ายกับรูปทรงดอก 3-4 ชั้น และกลีบสีขาวอมเขียวห่อหุ้มเป็นชั้นๆ หุ้มคอดด้วยกลีบขนาดใหญ่ที่มีรูปทรงของกลีบคล้ายกับรูปทรงดอก 3-4 ชั้น และกลีบสีขาวอมเขียวห่อหุ้มเป็นชั้นสุดท้าย 3-4 กลีบ เรามักจะเรียกบัวขาวซ้อน (Magnolia Lotus) ว่า สัตตบุษย์ บัวฉัตรขาว บัวขาวป้อม ดอกบัวแดงซ้อน (Roseum Plenem) หรือสัตตบงกช บัวฉัตรแดง บัวป้อมแดง

ดอกบัวหลวงชนิดนี้ สามารถนำมาพีบ ม้วนกลีบได้มากมาย สวยงาม กลีบเล็กๆ ด้านใน รอบนอกที่ 1-3 สามารถนำมาร้อยมาลัย เย็บแบบ

3. ดอกบัวกลุ่มอุบลชาติ (Water Lily) เป็นดอกบัวที่ลอยแตะพื้นน้ำ ไม่มีหนาม กลีบดอกขนาดเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง มีจำนวนกลีบยาวบ้าง สั้นบ้าง ซ้อนกันมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ที่มากมาย หลากหลายสี ส่วนใหญ่เรามักจะเห็นดอกบัวกลุ่มนี้ว่าเป็นดอกบัวสาย ซึ่งได้แยกสายพันธุ์ในการเรียกชื่อ ได้แก่ บัวผัน บัวเผื่อน บัวสาย บังจงกลนิ

ผู้ที่ปลูกบัวที่นิยมนำดอกออกมาจำหน่ายควบคู่กับต้นบัว ที่มีดอกสวยงามและมีความ
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
คงทนก็คือ บัวฝรั่ง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 การเลือกซื้อดอกบัว

ดอกบัวที่นำมาจำหน่ายเจ้าของสวนมักจะเก็บขายวันต่อวัน และแม่ค้าที่นำมาจำหน่ายจะต้องพยายามขายให้หมดต่อวันเช่นกัน อาจจะมีบางเหตุการณ์ที่แม่ค้าจำหน่ายบัวไม่หมดในวันเดียวแอบจัดวางรวมไว้กับกองบัวใหม่ที่จะขายในวันรุ่งขึ้น เมื่อนำไปใช้งานปรากฏว่ากลีบบัวจะหลุดโดยง่าย ส่วนดอกบัวที่สวยสดและสมบูรณ์เหมาะแก่การนำมาใช้ มีข้อสังเกตดังนี้

1. กลีบดอก ความสดของดอกจะมีสีที่สม่ำเสมอ ขอบกลีบไม่มีรอยชำรุด ค้ำค้ำ ไม่มีตำหนิจากการกัดแทะของแมลง

2. โคนดอก เมื่อจับที่โคนกลีบดอก กลีบสีเขียวที่ห่อหุ้มกลีบดอกหลัก จะไม่หลุดร่วงออกได้ง่าย ถ้าหากใช้มือดึงปลิดกลีบจะมีเสียงของความหักเปราะ

3. สีกลีบดอก ถ้าเป็นดอกบัวสีขาว สีผิวของดอกโดยภาพรวมจะเป็นสีเขียวสม่ำเสมอทั่วทั้งดอก แต่ถ้าเป็นดอกบัวที่เกี๋ยงไว้ค้าง 2-3 คืน กลีบดอกจะมีสีเขียวที่ซีดจางอย่างเห็นได้ชัด กลีบดอกด้านนอกจะหลุดร่วงได้ง่าย

4. ก้านดอก มีความแข็งแรง ผิวตั้ง ไม่แตก หนามคมด้วยตุ่มเล็ก ก้านจะมีสีเขียวมากกว่าสีน้ำตาล ปลายก้านสดอยู่ในสภาพที่ตัดมาใหม่ๆ ก้านยาว 18-20 นิ้ว ก้านดอกที่ทั้ง โค้งและคด ก็ควรพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบ เพราะบัวที่จำหน่ายนั้น มิสามารถตรวจสอบ โครงสร้างของก้าน ได้ เพราะใบบัวที่ห่อดอกเพื่อปกปิดก้านดอกไว้จึงทำให้มองไม่เห็น

5. การห่อดอกบัว ขณะซื้อให้สังเกตการณ์ห่อใบบัวที่สูงคลุมดอกเพื่อป้องกันไม่ให้ดอกช้ำจากการกระทบกระแทก ใบบัวที่ใช้ห่อมีความสดไม่เหี่ยวหรือแห้งกรอบ และมีพลาสติกคลุมไว้เพื่อรักษาความชื้นของดอก

6. เวลาในการซื้อ ตลาดบัวที่มีวางจำหน่ายมากที่สุดอยู่ที่ตลาดปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ผู้ปลูกจะนำมาส่งพ่อค้าคนกลาง หรือจำหน่ายเองตลอดทั้งวัน ส่วนใหญ่ผู้ที่ซื้อดอกบัวมักจะไปรอซื้อตั้งแต่เวลา 19.00-06.00 น. ที่จะได้ดอกบัวสดและขนาดตามที่ต้องการ

7. ราคา ดอกบัวจะมีราคาถูกหรือแพง ขึ้นอยู่กับขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ของดอกบัว จำนวนดอกในก้าน มี 10-15-20 ดอก ดอกบัวจะมีราคาสูงในวันสำคัญทางศาสนาและในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม เพราะเจ้าของนาบัวจะทำการปรับนาบัวใหม่

2.5.3 ประวัติความเป็นมาของการประดิษฐ์ดอกไม้สด

ประวัติความเป็นมาของการประดิษฐ์ดอกไม้สด ประวัติความเป็นมาของการประดิษฐ์ดอกไม้สดซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไทยที่บรรพบุรุษได้เป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์และตกแต่งให้สอดคล้องกับพระพุทธศาสนา ขนบธรรมเนียมและประเพณี พร้อมสรรพไปด้วยดอกไม้และใบไม้ที่มีคุณลักษณะที่เอื้ออำนวยใช้งานกับดอกไม้สดของไทย เพื่อสืบสานจนมาเป็นเอกลักษณ์ที่คนไทยและคนต่างชาติยอมรับความเป็นศิลปะที่

ละเอียดอ่อน ละเมียดละไม ที่ชาติใดในโลกไม่สามารถทัดเทียมและเลียนแบบได้ ซึ่งเป็นเวลาอันยาวนานไม่
เอกสารนี้เป็นเอกสารของสวนบัวสำหรับบริการในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปรากฏแน่ชัดว่าได้มีการเริ่มต้นขึ้นในสมัยใดแน่ เนื่องจากมิได้มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้แน่นอน
แม้ว่ากรณีใดๆ หงสน ออกจากหามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ในคำอธิบายประวัติการจัดดอกไม้สด พ.ศ. 2486 มีรายละเอียดดังนี้

จากหนังสือเรื่องตำรับทำยศรีจุฬาลักษณ์หรือเรื่องนางนพมาศ ปรากฏว่าในรัชสมัยของสมเด็จพระร่วงเจ้าแห่งกรุงสุโขทัยนั้น ศิลปะในการจัดแต่งดอกไม้สดเจริญอยู่แล้ว เช่น ตอนที่ทำยศรีจุฬาลักษณ์หรือนางนพมาศบรรยายเรื่อง พระราชพิธีจองเปรียง ในวันเพ็ญเดือน 12 ในโอกาสนั้นประชาชนชายหญิงต่างได้ประกวดโคมชัก โคมแขวน โคมลอย ฝ่ายพระสมภังคัลก์ทำโคมลอย ร้อยด้วยดอกไม้เป็นรูปแบบต่างๆ ประกวดกัน ถวายให้ทรงอุทิศบูชาพระบรมพุทธรูปซึ่งประดิษฐานยังนันทานที

ครั้นภายหลังที่พระศรีมหาโพธิ์ บิดาของนางนพมาศ ได้นำนางถวายตัวเป็นพระสนมของสมเด็จพระร่วงเจ้า คือภายหลังวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 1907 แล้ว นางนพมาศได้ร่วมการประกวดโคมลอยนั้นด้วย นางนพมาศจึงได้คิดเอาดอกไม้ต่างๆ มาประดิษฐ์เป็นรูปดอกไม้บัวเบ่งบานรับแสงจันทร์ ใช้ดอกไม้ซ้อนสีสลับให้เป็นลวดลาย แล้วนำเอาผลไม้มาแกะเป็นรูปนก จั๊กจิกกินเกสรดอกไม้ เียบแซมด้วยรูปเทียนแล้วลอยโคมไฟไปในน้ำ ครั้นสมเด็จพระร่วงเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นก็ชมว่าโคมรูปดอกไม้หนึ่งงดงามอย่างประหลาด จึงตรัสเรียกหาตัวผู้คิดประดิษฐ์โคมนี้ นางนพมาศก็ทูลให้ทรงทราบว่าได้คิดขึ้นด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งรวมความได้ว่า การประดิษฐ์โคมแบบนี้เป็นการถูกต้องด้วยกาลเทศะ

สมเด็จพระร่วงเจ้าจึงได้ทรงบัญญัติให้ทำโคมลอยรูปดอกไม้ในวันนักขัตฤกษ์ วันเพ็ญเดือน 12 สืบมา ชาวไทยจึงได้มีประเพณีลอยกระทงในวันเพ็ญเดือน 12 โคมดอกไม้ก็ได้พลิกแพลงทำด้วยดอกไม้ใบไม้ต่างๆ กันจนเป็นรูปกระทงเจิมเช่นที่เห็นหลากหลายในปัจจุบันนี้

นอกจากนี้ยังปรากฏอีกว่า ในเดือนเมษายนมีพระราชพิธีสนามใหญ่ บรรดาเจ้าเมือง เศรษฐี คหบดี เข้าเฝ้าถวายบังคมสมเด็จพระร่วงเจ้า เพื่อถวายเครื่องราชบรรณาการ พระสมภังคัลก์ร้อยกรองดอกไม้เป็นรูปสัตว์ต่างๆ เมียงหมากถวายให้สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่ผู้มาเฝ้า นางนพมาศร้อยดอกไม้สีเหลืองเป็นรูปพานทองสองชั้นรองชั้น มีระย้าระบายงดงามในชั้นใต้อย่างหมาก แล้วร้อยดอกไม้เป็นตาข่ายคลุมชั้นอีกทีหนึ่ง ดูเป็นที่เจริญตาและถูกกาลเทศะ สมเด็จพระร่วงเจ้าจึงทรงบัญญัติว่า ถ้าชาวไทยทำการรับแขกขนาดใหญ่ มีงานอวาทมงคลหรือวิวาหมงคล ก็ให้ร้อยกรองดอกไม้เป็นรูปแบบพานชั้นหมากและให้เรียกว่า พานชั้นหมาก

แสดงให้เห็นว่า ในสมัยสมเด็จพระร่วงเจ้าเรา 650 ปีมาแล้ว ชาวไทยรู้จักร้อยกรองดอกไม้เป็นรูปแบบต่างๆ เช่น โคมรูปสัตว์หรือเครื่องใช้ต่างๆ ตลอดจนการร้อยตาข่ายดอกไม้ สิ่งเหล่านี้ย่อมชี้ให้เห็นความเจริญในทางสติปัญญาและจิตใจของชาวไทยในสมัยนั้นได้ดี เป็นที่น่าภูมิใจว่าความเจริญนี้เรายังสามารถรักษาไว้ได้ตลอดมา ทั้งนี้เพราะชาวไทยนิยมใช้ดอกไม้เป็นพุทธบูชาอยู่เสมอ จึงคงสอนลูกหลานผู้คนให้รู้จักจัดดอกไม้เรื่อยๆ มา

การประดิษฐ์ดอกไม้สี่บั้งและวิวัฒนาการมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ สมเด็จพระอมรินทราบหาราชานุกาพทรงพระเมตตาตรัสแล้วว่า เจ้าคุณธานี ธิดาเจ้าพระยามหาเสนา (บุญนาค) ซึ่งเป็นเจ้าจอมในรัชกาลที่

1 และเป็นพระมารดาของกรมหมื่นสุรินทรรักษ์ ได้เป็นช่างดอกไม้ที่มีชื่อเสียงมาก เป็นผู้ที่มีการคิดค้น
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ประดิษฐ์ดอกไม้เป็นรูปแบบต่างๆ และเป็นช่างสี่บั้งต่อมาจนถึงธิดาและนัดดา เมื่อลองคิดเทียบจากวันเฉลิม
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น ออกกฎหมายให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

พระยศโอรสเจ้าคุณตานีเป็นกรมหมื่นสุรินทรรักษ์คือใน พ.ศ. 2359 ประมาณกาลได้ว่าสมัยที่ทำดอกไม้เป็นการใหญ่ในรัชกาลที่ 1-2 นั้น คงเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 188 ปีมาแล้ว

เมื่อประมาณ 140 ปี ที่ผ่านมา การประดิษฐ์ดอกไม้ของไทยได้ขยายขอบเขตออกไป ได้รู้จักคัดแปลงผ้า กระดาษ และสีผึ้งแข็ง ประดิษฐ์เป็นดอกไม้แห่งรูปแบบต่างๆ เช่น รักเร่ จำปา มะลิ ฯลฯ แทนดอกไม้สดอีกด้วย กรมสมเด็จพระสุทนต์นราธิราชประยูร พระเจ้าบรมวงศ์ฝ่ายในชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งทรงอภิบาลบำรุงเลี้ยงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระปิยมหาราชได้ทรงใฝ่พระทัยเป็นอันมาก และเจ้านายซึ่งประทับอยู่กับกรมสมเด็จพระสุทนต์นราธิราชประยูรนี้ ก็ทรงประดิษฐ์ดอกไม้แห่ง และผูกดอกไม้ช่อเป็ฯจำนวนมากอีกเหมือนกัน ในรัชกาลที่ 5 มีพระราชนิมิตการประดิษฐ์ดอกไม้มาถวายให้ทรงใช้ในงานนั้นเสมอ พระเชษฐภคินีผู้ใหญ่คือกรมหลวงสมรรัตนสิริเชษฐ ทรงดำรงตำแหน่งอุปติราชการฝ่ายในเป็นผู้ทรงพระปรีชาสามารถในการประดิษฐ์แต่งร้อยกรองดอกไม้มาก มีพระนามในงานช่วงดอกไม้เป็นที่เลื่องลืออยู่จนทุกวันนี้ โดยที่เสด็จกรมหลวงสมรรัตนสิริเชษฐเป็นพระเจ้าพี่นางเธอพระองค์ใหญ่ ได้ดำรงตำแหน่งอุปติราชการฝ่ายใน มักจะทรงบัญชาการให้เจ้านายฝ่ายในประดิษฐ์ดอกไม้ตกแต่งพระแท่นมณฑลในพระราชพิธีต่างๆ ดอกไม้ตกแต่งพระทวาร พระบัญชาในพระที่นั่งต่างๆ และไม่ว่าจะมีงานใด เสด็จกรมหลวงทรงเกณฑ์ให้ประดิษฐ์ดอกไม้อยู่ตลอดเวลา นอกจากจะทรงเกณฑ์ให้ทำแบบโบราณแล้ว ยังทรงคิดคัดแปลงการประดิษฐ์ดอกไม้แบบใหม่ฯ ซึ่งแต่โบราณได้มีการร้อยตาข่าย ร้อยเฟื้องแบบต่างๆ ใช้คิดโครงไม้ไผ่หุ้มผ้า ขาวมีแบบซ้ำๆ ตามแบบเดิม เช่น บันไดแก้ว กุ๊กกิ้น กลิ่นคว่ำ กลิ่นตะแคง กลิ่นจิน ครั้นมาสมัยสมเด็จพระกรมหลวงสมรรัตนสิริเชษฐ ได้ทรงคิดทำโครงลวดทาสีขาว และประกอบดอกไม้ให้มีรูปร่างแปลกพิสดารงดงามออกไปอีกมากมาย เช่น ระย้าแปลง พวงแก้ว ฯลฯ และแปลงบันไดแก้วเป็นรูปวิมานพระอินทร์ วิมานแท่น

พระมหาสีเทวีทุกตำแหน่งใฝ่พระทัยในการจัดแต่งดอกไม้ไปตามๆ กัน แต่ละพระองค์ก็มีชื่อเสียงในงานฝีมือต่างๆ กัน สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถพระพันปีหลวง ครั้งยังดำรงพระอิสริยยศเป็นพระบรมราชินีนาถ โปรดเกล้าฯ ให้ฝึกหัดอบรมข้าหลวงและครูโรงเรียนราชินีให้รู้จักทำดอกไม้แห่งเลียนแบบดอกไม้สดด้วย ทรงส่งเสริมฟื้นฟูการประดิษฐ์ดอกไม้เป็นอันมาก พระองค์เองก็ทรงใช้เวลาว่างประดิษฐ์คัดแปลงจากแบบเก่าให้แปลกพิสดารออกไป จึงมีพระนามเลื่องลือในการร้อยพวงมาลัย แต่เดิมมาที่นิยมร้อยมาลัยด้วยดอกไม้เป็นมาลัยสีขาวกลมธรรมดาเท่านั้น ถ้าจะพลิกแพลงก็มักร้อยเป็นมาลัยเกลียว ให้มีลายเป็นเกลียวขึ้นไป อย่างที่เราเห็นวางขายที่ตลาดทุกวันนี้ สมเด็จพระพันปีหลวงได้ทรงคิดร้อยมาลัยด้วยดอกไม้ชนิดต่างๆ ตลอดจนใช้ใบไม้แทรกทำให้มีลวดลายและสีต่างๆ กันอย่างงดงามพลิกแพลงดูแปลกตาในงานพระศพสมเด็จพระปิยมมาตีสรีพัชรินทรมาดา ซึ่งเป็นพระมารดาของสมเด็จพระศรีพัชรินทรา บรมราชินีนาถ พระพันปีหลวง และสมเด็จพระศรีสวรินทรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า พระองค์นี้พระศพประดิษฐานอยู่ ณ วังสะพานถ่าน (คือที่ตลาดบำเพ็ญบุญเวลานี้) สมเด็จพระพันปีหลวงมีพระราชเสาวนีย์ดำรัสให้ท้าววรคณานันท์ (ม.ร.ว.ป้อม มาลากุล) จัดร้อยมาลัยไปประดับพระศพ เช่น ตกแต่งตามฉัตร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์การค้าหรือพระ โศก และติดตามประดู หน้าต่าง ตามประเพณีงานใหญ่ฯ ของเจ้านายตลอดงาน มาลัยที่ตกแต่งเปลี่ยนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี เปลี่ยนรูป เปลี่ยนแบบเรื่อยๆ มา ความเจริญของการร้อยมาลัยจึงเริ่มต้นแต่นั้นเป็นต้นมา

ในระหว่างเวลาที่สมเด็จพระพันปีหลวงมีพระนามเลื่องลือทางร้อยมาลัย พระวิมาดาเธอ กรมพระสทธานีนารถ พระอัครชายา ในรัชกาลที่ 5 ก็มีพระนามเลื่องลือในทางร้อยดอกไม้เป็นตาข่ายแบบต่างๆ เจ้านายในตำหนักนี้ทรงร้อยตาข่ายได้ทุกแบบตามต้นฉบับเดิม และได้พลิกแพลงเพิ่มเติมพร้อมทั้งสลักสีได้อย่างงดงามอีกด้วย จะเห็นได้ว่าศิลปะในการจัดแต่งดอกไม้ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อองพุ่มมาก ได้มีการฟื้นฟูประดิษฐ์ตามแบบและวิธีเดิม ได้ค้นคิดหาแบบและวิธีใหม่ให้สะดวกสวยงาม และทันสมัยมากยิ่งขึ้น จากเดิมที่มีการเย็บกลีบดอกไม้ติดกับใบตองเพื่อให้เป็นรูปดอกไม้ต่างๆ นั้น ใช้เย็บด้วยเข็มและด้าย กลีบดอกไม้ที่ใช้เย็บก็มักจะเป็นพวกกลีบดอกบานบุรี แต่ต่อมาพลิกแพลงใช้กลีบดอกไม้และใบไม้ชนิดต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่า กลีบดอกไม้ชนิดที่มีกลีบละเอียด เช่น ดอกบานไม่รู้โรยก็นำมาคิดแบบได้อย่างสวยงาม เรียบร้อยและคงทนได้หลายวัน พร้อมทั้งยังใช้ประกอบให้เป็นลวดลายด้วยสีสันทันอย่างใดก็ได้ จึงได้คิดเขียนรูปสับนกระดาษค่อนข้างแข็ง แล้วใช้กลีบบานไม่รู้โรยย้อมสีต่างๆ ตามชอบใจ สมเด็จพระพันปีหลวง ทรงริเริ่มขึ้นเมื่อทรงจัดงานเลี้ยงต้อนรับพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเสด็จกลับจากยุโรปใหม่ๆ ครั้งนั้น สมเด็จพระพันปีหลวงได้มีพระราชเสาวนีย์ดำรัสฯ ให้ช่างเขียน เขียนรูปพญานาคเลื้อยไปตามยาวของโต๊ะเสวย แล้วติดดอกไม้บน โครงรูปพญานาค ดอกไม้เลื้อยบนโต๊ะเสวยงดงามยิ่งนัก

การประดิษฐ์พุ่มเครื่องบูชาหรือเครื่องทงน้อยในสมัยโบราณ ได้นำดอกไม้มามัดเข้าเป็นช่อทรงดอกไม้แล้วเสียบในถ้วยแก้วเชิง ต่อมาสมเด็จพระพันปีหลวงทรงคิดเย็บกลีบดอกไม้ติดบนใบตองประดิษฐ์ให้เป็นรูปดอกไม้ที่มีสีสลับต่างๆ กัน แต่ในการเขียนนั้น ไม่สะดวกมากนัก ครั้นถึงงานพระศพสมเด็จพระเจ้าฟ้าสุทธาทิพยรัตนกรมหลวงศรีรัตนโกสินทร์ประมาณ 90 ปีมาแล้ว พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงทิพยรัตนกิริตกุลินี พระมาตุจฉาของสมเด็จพระรัตนโกสินทร์ ได้ทรงคิดเกลาผลมะละกออ่อน และหัวมันเทศเป็นรูปดอกไม้ใช้เป็นแกนใน แล้วพับกลีบดอกไม้ใบไม้ ติดแกนนั้นด้วยเข็มหมุด จึงกลายเป็นพุ่มเล็กๆ ที่งดงาม ทำให้สะดวกสบายและทำลวดลายได้ง่าย เป็นที่นิยมใช้กันต่อมาจนถึงทุกวันนี้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงทิพยรัตนกิริตกุลินี พระองค์เคยทรงดำรงตำแหน่งอธิบดีราชการฝ่ายในมาสมัยหนึ่ง มีพระนามเลื่องลือในการแกะสลักจักษสานต่างๆ

ผู้ที่เริ่มต้นคิดหรือมีชื่อเสียงว่าเป็นช่างดอกไม้ในส่วนเป็นเจ้านายฝ่ายในและข้าราชการทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจาก พระบรมมหาราชวังเป็นสถานที่อบรมหญิงได้เป็นอย่างดี บรรดาเจ้านายต่างกรม ข้าราชการ เศรษฐีคหบดี ที่ปรารถนาจะให้ลูกสาวหลานสาวของตนรอบรู้ในศิลปะวิทยาการและจรรยา มารยาทแล้ว ก็มักจะส่งลูกสาวหลานสาวของตนเข้าไปอยู่กับเจ้านายฝ่ายใน สุดแต่ว่าจะคุ้นเคยกับพระองค์ใด เมื่อมีงานพระราชพิธีต่างๆ มาก และเจ้านายก็ทรงประกวดกันประดิษฐ์ดอกไม้ถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือตกแต่งพระแท่นมณฑล ทรงเกณฑ์ข้าหลวงให้ช่วยกันทำตามถนัด หัดเล็กๆ พร้อมกันไปด้อย เช่น ตอนแรกก็หัดให้ปลิดก้านดอกไม้ปลิดกลีบดอกไม้ไปตามประสาเด็ก ต่อมาค่อยหัดร้อยดอกไม้ต่อกันให้ยาวแบบงายๆ แล้วฝึกหัดร้อยตาข่ายหรือพับกลีบดอกไม้ใบไม้ให้ผู้น้อย ร้อยมาลัยหรือประดิษฐ์พุ่มดอกไม้ต่อไป เมื่อใดมีฝีมือทำได้

เรียบร้อยเป็นที่ไว้วางใจได้ ก็จะได้รับการศึกษาให้รู้จักประดิษฐ์ดอกไม้ให้เป็นขั้นเป็นอันสืบไป

เมื่อการนี้เสร็จ ฟังสน ออกจากมเหตต์แปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้เป็นไปในทำนองจำต่อๆ กันลงมาและค่อยทำค่อยไปจนชำนาญ การที่จะรู้ว่าสิ่งใดงามหรือไม่งามตรงไหนนั้น ต้องอาศัยประสบการณ์ที่เคยเห็น เคยทำมามาก และมีสติปัญญาเฉียบแหลมเฉียบฉลาด ก็ย่อมสามารถและมีศิลปะในการประดิษฐ์จัดแต่งดอกไม้ได้ดี เมื่อบิดามารดาเห็นว่าลูกหลานของตนมีความรู้ความชำนาญ ทั้งรู้จักระเบียบประเพณีต่างๆ ดีพอควรแล้ว ก็ทูลลาเอาลูกหลานของตนออกมาอยู่บ้าน และมีเหี้ยมเรื้อนกันต่อไป เมื่อทางบ้านมีงานใด เช่น งานสมรส งานอุปสมบท โกนจุก ทำบุญอายุหรืองานศพ เป็นต้น ต่างก็ประดิษฐ์แต่งดอกไม้สดฝีมือกันเพื่อโฆษณาว่า ลูกหลานของตนได้ศึกษาดีมาจากพระบรมมหาราชวัง ความเจริญในการประดิษฐ์จัดแต่งดอกไม้ จึงได้แพร่หลายออกไปทั่วราชอาณาจักร

วิชาการประดิษฐ์ดอกไม้สดจะเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น ไปได้นั้น ต้องอาศัยผู้ที่รักจะศึกษาค้นคว้า ทดลองคิดแปลงแก้ไข ต่อเติมเสริมแต่งต่อไปอีก และหาที่จะมีผู้รักจะศึกษาค้นคว้าเช่นว่านี้ ก็ย่อมต้องอาศัยเครื่องปลูกใจหรือเร้าใจด้วยชื่อเสียง เกียรติยศและผลประโยชน์เป็นสำคัญ เมื่อฟังคำบอกเล่าของคนเก่าคนแก่ ที่มีอายุร่วมสมัยในรัชกาลที่ 6-9 จะเห็นได้ว่าในรัชกาลที่ 9 เป็นยุคสมัยที่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องรูปแบบ วัสดุ และได้ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้งานประดิษฐ์พัฒนาเป็นไปในรูปของธุรกิจ จำหน่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มุ่งเน้นให้คนต่างชาติรับรู้ในความมีวัฒนธรรมด้านการประดิษฐ์ดอกไม้สด ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย งานมงคลต่างๆ ที่คนไทยปฏิบัติสืบต่อกันมามีพิธีต่างๆ ดังนี้

1. งานในสำนักพระราชพิธีต่างๆ
2. งานเฉลิมฉลองในพระราชพิธีต่างๆ
3. งานรับพระราชทานตรา
4. งานพระราชทานปริญญาบัตร
5. งานฉลองยศศักดิ์หรืองานฉลองเกียรติยศ
6. งานจัดตกแต่งโต๊ะหมู่บูชาหรือเครื่องบูชา
7. งานขึ้นบ้านใหม่ เปิดอาคารใหม่ หรือสำนักงานใหม่
8. การคู่ขอ การหมั้น การแต่งงาน
9. งานรับขวัญนาค งานอุปสมบท
10. งานฉลองวันเกิด หรืองานครบรอบอายุ
11. งานรับขวัญเด็กเกิดใหม่
12. งาน โกนจุก
13. งานเกษียณอายุ
14. พิธีงานศพ
15. งานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง
16. งานนิทรรศการศิลปวัฒนธรรมไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ๒๕๖๑
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.4 วิธีการปักดอกบัว

การปักกลีบแบบ “กลีบสี่เหลี่ยม 2 ชั้น”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับกลีบดอกบัวให้บานออก โดยการคลายกลีบออกแล้วจับริมกลีบพับเข้าหาส่วนด้านในกลีบ
3. พับกลีบดอกบัวโดยการพับทบซ้อนเข้าส่วนในกลีบ ให้มีความยาวประมาณ 1 ใน 3 ของความยาวกลีบ
4. พับกลีบดอกบัวส่วนปลายทบซ้อนเข้าด้านในกลีบ
5. ลักษณะกลีบสี่เหลี่ยมสองชั้น
6. พับกลีบสี่เหลี่ยมสองชั้นของกลีบบัวชั้นใน
7. พับกลีบสี่เหลี่ยมสองชั้นจนถึงส่วนกลีบบัวชั้นใน
8. ดอกบัวปักแบบกลีบสี่เหลี่ยมสองชั้น

ภาพที่ 20. แสดงการปักกลีบบัวแบบกลีบสี่เหลี่ยม 2 ชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “กลีบม้วนขวาง”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับกลีบดอกบัวให้บานออก โดยการคลายกลีบออกแล้วจับริมกลีบพับเข้าหาส่วนด้านในกลีบ ดันกลีบให้แอ่น
3. พับกลีบดอกบัว โดยการพับม้วนจากส่วนปลายกลีบดอกเข้าหาด้านในกลีบดอก
4. พับกลีบดอกบัวขั้นที่ 2 ลักษณะกลีบจะสับหว่างกับขั้นแรก
5. พับกลีบบัวขั้นในต่อไปจนถึงส่วนของกลีบเกสร
6. ด้านข้างดอกบัวพับแบบกลีบม้วนขวาง
7. ดอกบัวพับแบบกลีบม้วนขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การดำเนินงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 21. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบม้วนขวาง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “กลีบม้วนเกลียว”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับกลีบดอกบัวให้บานออก โดยการคลายกลีบออกแล้วจับริมกลีบพับเข้าหาส่วนด้านในกลีบ ดันกลีบให้แน่น
3. พับกลีบดอกบัว โดยการพับม้วนจากส่วนปลายกลีบดอกเข้าหาด้านใน ให้ม้วนตามแนวรอยพับของกลีบ
4. ลักษณะการพับแบบกลีบม้วนเกลียว
5. พับกลีบบัวชั้นในต่อจนถึงส่วนของกลีบเกสร
6. ด้านหน้าดอกบัวพับแบบกลีบม้วน
7. ดอกบัวพับแบบกลีบม้วนเกลียว

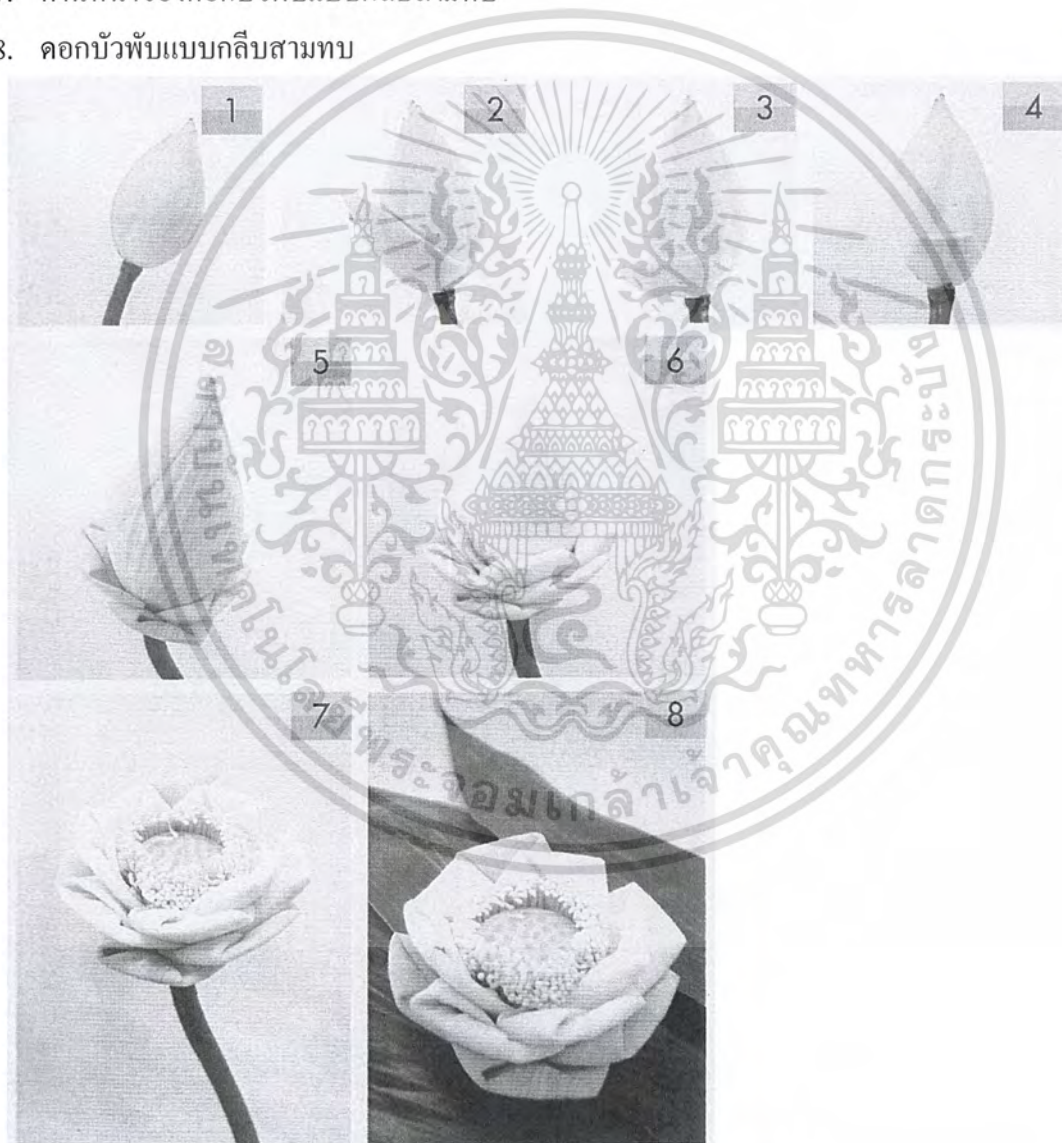
ภาพที่ 22. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบม้วนเกลียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “กลีบสามทบ”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับกลีบดอกบัวพับ โดยพับริมกลีบข้างใดข้างหนึ่งให้พับเฉียงหาส่วนด้านในกลีบ
3. พับกลีบบัวทบขวางต่อจากรอยพับทบแรก
4. พับปลายกลีบที่เหลือเฉียงเข้าหาส่วนด้านใน
5. พับกลีบบัวชั้นนอกให้ครบรอบ
6. พับกลีบบัวชั้นในต่อจนถึงส่วนของเกสร
7. ด้านหน้าของดอกบัวพับแบบกลีบสามทบ
8. ดอกบัวพับแบบกลีบสามทบ

ภาพที่ 23. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสามทบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “เล็บมือนางซ้อน”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พักกลีบดอกบัวเป็นกลีบสามเหลี่ยมซ้อน
3. พักกลีบดอกบัวต่อ โดยการพักกลีบสามเหลี่ยมซ้อนด้านบนบนให้ซ้อนเกยเข้าหากัน
4. พักกลีบดอกบัวต่อ โดยการพักกลีบสามเหลี่ยมชั้นล่างให้ขนานไปกับกลีบชั้นบน และพักกลีบต่อจนถึงส่วนเกสร
5. ดอกบัวปักแบบกลีบเล็บมือนางซ้อน

ภาพที่ 24. แสดงการปักกลีบบัวแบบเล็บมือนางซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “กลีบสี่เหลี่ยม

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พักกลีบทบครึ่งของความยาวกลีบซ้อนส่วนปลายกลีบเข้าด้านในอีกครั้งกลีบ
3. พับริมกลีบข้างใดข้างหนึ่ง
4. พับริมกลีบอีกด้านเข้าด้านใน
5. พับส่วนปลายกลีบเข้าหาด้านในของดอกบัว แล้วพับกลีบดอกบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับต่อจนถึงส่วนเกสร
7. เด็ดกลีบดอกบัวที่มีขนาดเล็กไม่สามารถพับได้ออก
8. ดอกบัวปักแบบกลีบสี่เหลี่ยม

ภาพที่ 25. แสดงการปักกลีบบัวแบบกลีบสี่เหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “พับริมคู่ขนาน”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับริมกลีบด้านข้างทั้งสองข้างให้บานออก
3. พับริมกลีบทั้งสองข้างทบกัน แล้วพับปลายกลีบให้เข้าด้านใน
4. พับกลีบบัวต่อ โดยการพับริมกลีบอีกด้านเข้าด้านใน
5. พับกลีบดอกบัวชั้นแรกโดยรอบ และพับกลีบดอกบัวชั้นที่สองต่อ
6. ดัดกลีบดอกบัวให้บานออก ไซ้ชั้นที่ 1 และ 2
7. ดอกบัวพับแบบริมคู่ขนาน

ภาพที่ 26. แสดงการปักกลีบบัวแบบพับริมคู่ขนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “กลีบสองทบ”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับริมกลีบด้านข้างพับเฉียงไปด้านข้าง คัดกลีบให้บานออก
3. พับปลายกลีบลงมา ให้รอยพับอยู่กึ่งกลางกลีบพอดี
4. พับกลีบดอกบัวชั้นแรกโดยรอบ
5. พับกลีบดอกบัวชั้นต่อไปจนถึงส่วนของเกสร
6. ดอกบัวพับแบบสองทบ

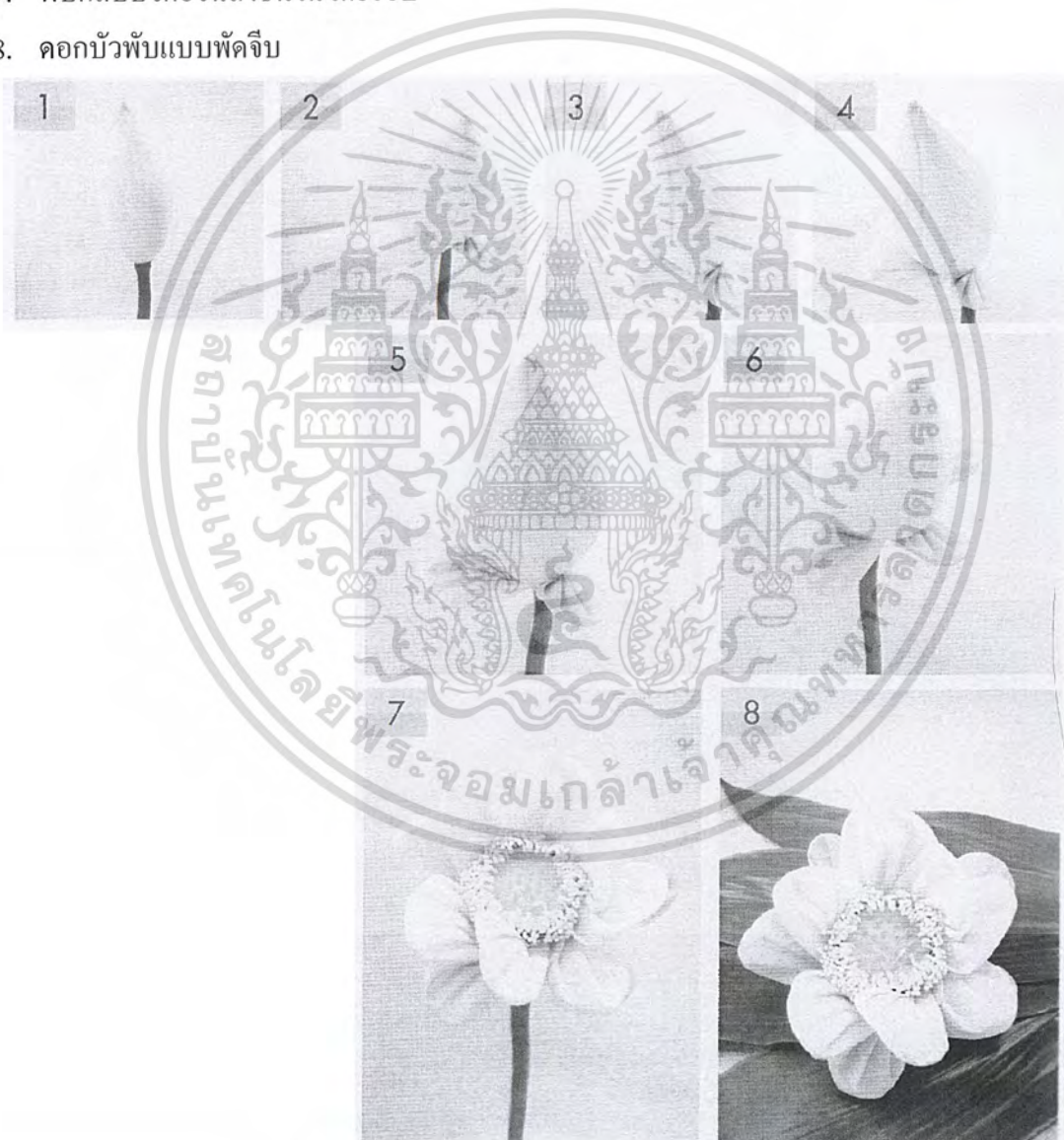
ภาพที่ 27. แสดงการพับกลีบบัวแบบกลีบสองทบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “พับจีบ”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวด้านข้างเฉียงไปด้านข้างอีกฝั่ง
3. พับจีบกลีบบัวชั้นบนลงมาที่โคนดอกบัว
4. พับจับจีบกลีบบัวต่อให้ช่วงการจับจีบที่โคนกลีบบัวซ้อนเกยกัน
5. พับจับจีบกลีบบัวต่อไปในลักษณะเดียวกัน
6. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
7. พับกลีบบัวต่อจนถึงชั้นใน โดยรอบ
8. ดอกบัวพับแบบพับจีบ

ภาพที่ 28. แสดงการพับกลีบบัวแบบพับจีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “บัวหงายสอดสี”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวทบครึ่งลงมาตามขวาง
3. พับปลายกลีบบัวจากโคนดอกขึ้นมาด้านบน
4. พับริมกลีบบัวด้านใดด้านหนึ่งเข้าหาที่กลางกลีบ
5. พับริมกลีบบัวอีกด้านเช่นเดียวกัน
6. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
7. พับกลีบบัวชั้นที่ 2 โดยรอบ
8. พับกลีบบัวต่อจนถึงชั้นใน โดยรอบ
9. ปลิดกลีบบัวขนาดเล็กชั้นในออก
10. ดอกบัวพับแบบบัวหงายสอดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกหนึ่งสาระที่เห็นได้ชัดในเอกสารนี้คือ เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “บัวหงายซ้อน”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวทบครึ่งลงมาตามขวาง แล้วพับปลายกลีบบัวซ้อนขึ้นไป ตลบปลายกลีบบัวลงมาจะได้ลักษณะซ้อนสองชั้น
3. พับริมกลีบบัวด้านใดด้านหนึ่งเข้าหาที่กลางกลีบ
4. พับริมกลีบบัวอีกด้านเช่นเดียวกัน
5. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับกลีบบัวชั้นที่ 2 โดยรอบ
7. พับกลีบบัวต่อจนถึงชั้นใน โดยรอบ แล้วปลิดกลีบบัวขนาดเล็กชั้นในออก
8. ดอกบัวพับแบบบัวหงายซ้อน

ภาพที่ 30. แสดงการพับกลีบบัวแบบบัวหงายซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “จีบน่านาง”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวทบครึ่งตามความยาวกลีบบัว
3. พับริมกลีบบัวทั้งสองด้าน ให้ริมกลีบเสมอกับสันทบกลางกลีบ
4. พับปลายกลีบบัวเข้าหาโคนกลีบด้านใน
5. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับกลีบบัวชั้นที่ 2 โดยรอบ
7. พับกลีบบัวต่อจนถึงชั้นในโดยรอบ
8. ปลิดกลีบบัวขนาดเล็กชั้นในออก
9. ดอกบัวพับแบบจีบน่านาง

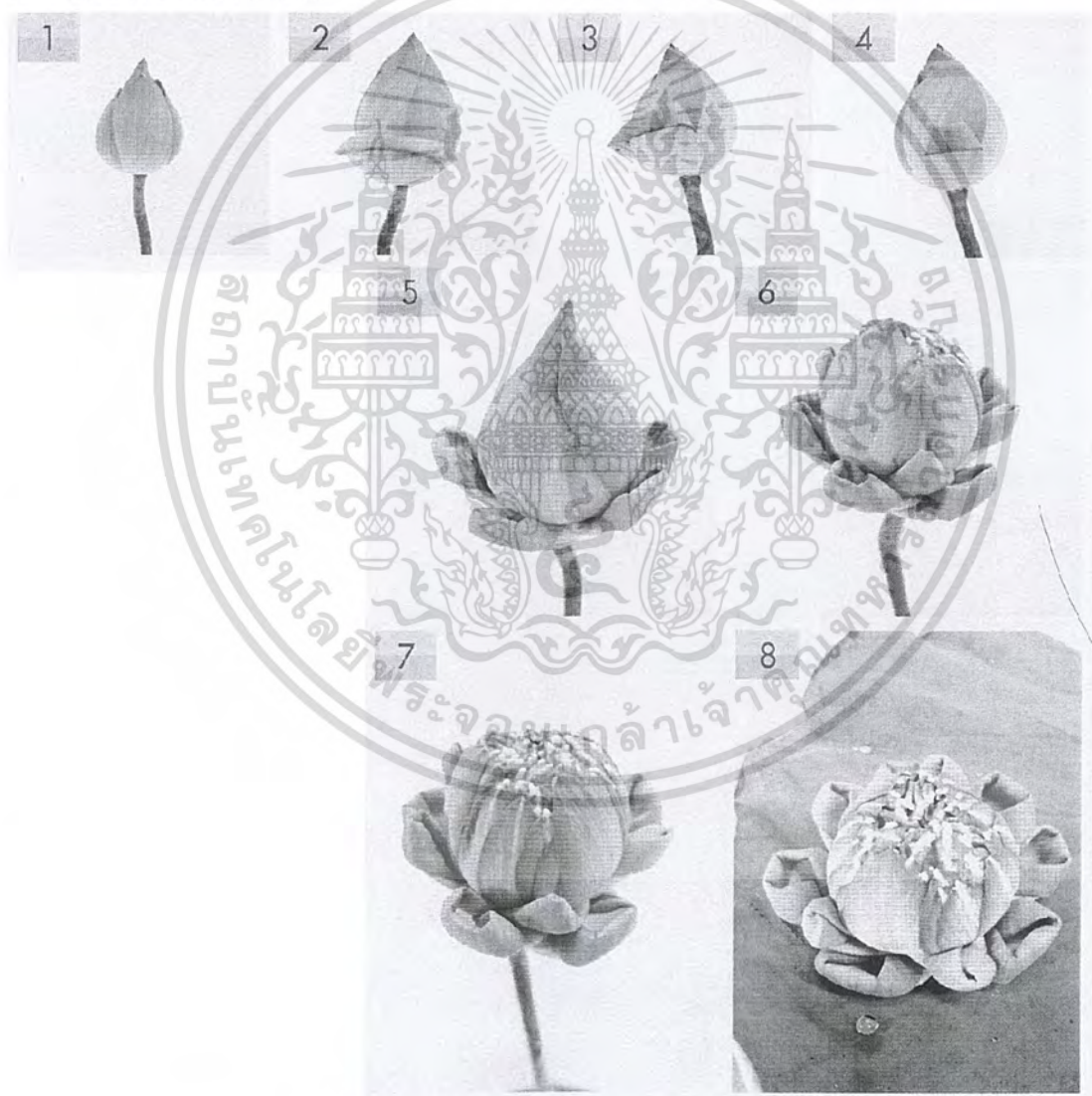

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 31. แสดงการพับกลีบบัวแบบจีบน่านาง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “พับริมปลาย”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวทาบขวางของกลีบบัว ให้รอยพับกว้างประมาณ ½ ซม.
3. พับริมกลีบบัวข้างใดข้างหนึ่งเข้าหาทึ่งกลางด้านใน
4. พับริมกลีบบัวอีกข้างเช่นเดียวกัน
5. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับกลีบบัวต่อจนถึงชั้นใน โดยรอบ
7. ปลิดกลีบบัวขนาดเล็กชั้นในออก
8. ดอกบัวพับแบบพับริมปลาย

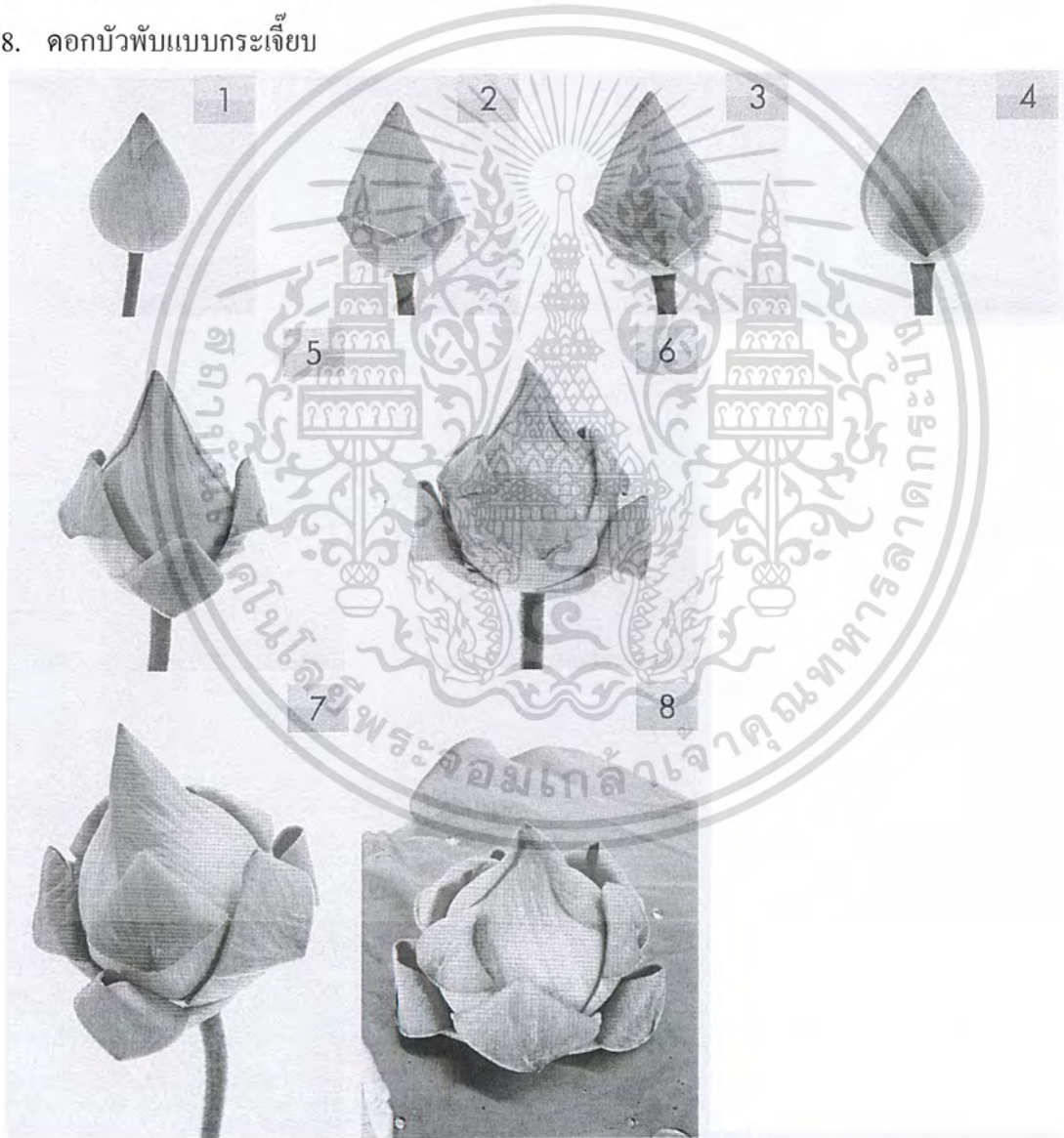
ภาพที่ 32. แสดงการพับกลีบบัวแบบพับริมปลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “กระเจี๊ยบ”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวด้านนอกยาวประมาณครึ่งกลีบ
3. พับริมกลีบบัวข้างใดข้างหนึ่งเข้าหาที่กึ่งกลางด้านใน
4. พับริมกลีบบัวอีกด้านเช่นเดียวกัน
5. พับกลีบชั้นแรกโดยรอบ
6. พับกลีบจนถึงชั้นใน
7. พับกลีบบัวต่อและให้เหลือกลีบบัวที่พนมเป็นยอด
8. ดอกบัวพับแบบกระเจี๊ยบ

ภาพที่ 33. แสดงการพับกลีบบัวแบบกระเจี๊ยบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “ดอกกรักร่”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวออกด้านนอกยาวประมาณครึ่งกลีบ
3. พับกลีบบัวให้ซ้อนเข้าด้านในประมาณ ½ ซม.
4. พับริมกลีบบัวด้านในด้านหนึ่งเข้าหาด้านใน
5. พับริมกลีบบัวอีกด้านเช่นเดียวกัน
6. พับกลีบชั้นแรกโดยรอบ
7. พับกลีบบัวต่อและให้เหลือกลีบบัวที่พนมเป็นยอดแหลม
8. ดอกบัวพับแบบกรักร่

ภาพที่ 34. แสดงการพับกลีบบัวแบบกรักร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “ดอกกุหลาบบาน”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวเข้าด้านในประมาณครึ่งกลีบ
3. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
4. พับกลีบบัวชั้นต่อไปโดยรอบ
5. พับกลีบบัวจนถึงส่วนของเกสร โดยรอบ
6. พับริมกลีบบัวแต่ละกลีบให้มีลักษณะบานออก
7. ด้านข้างของดอกบัวพับแบบกุหลาบ
8. ดอกบัวพับแบบกุหลาบ

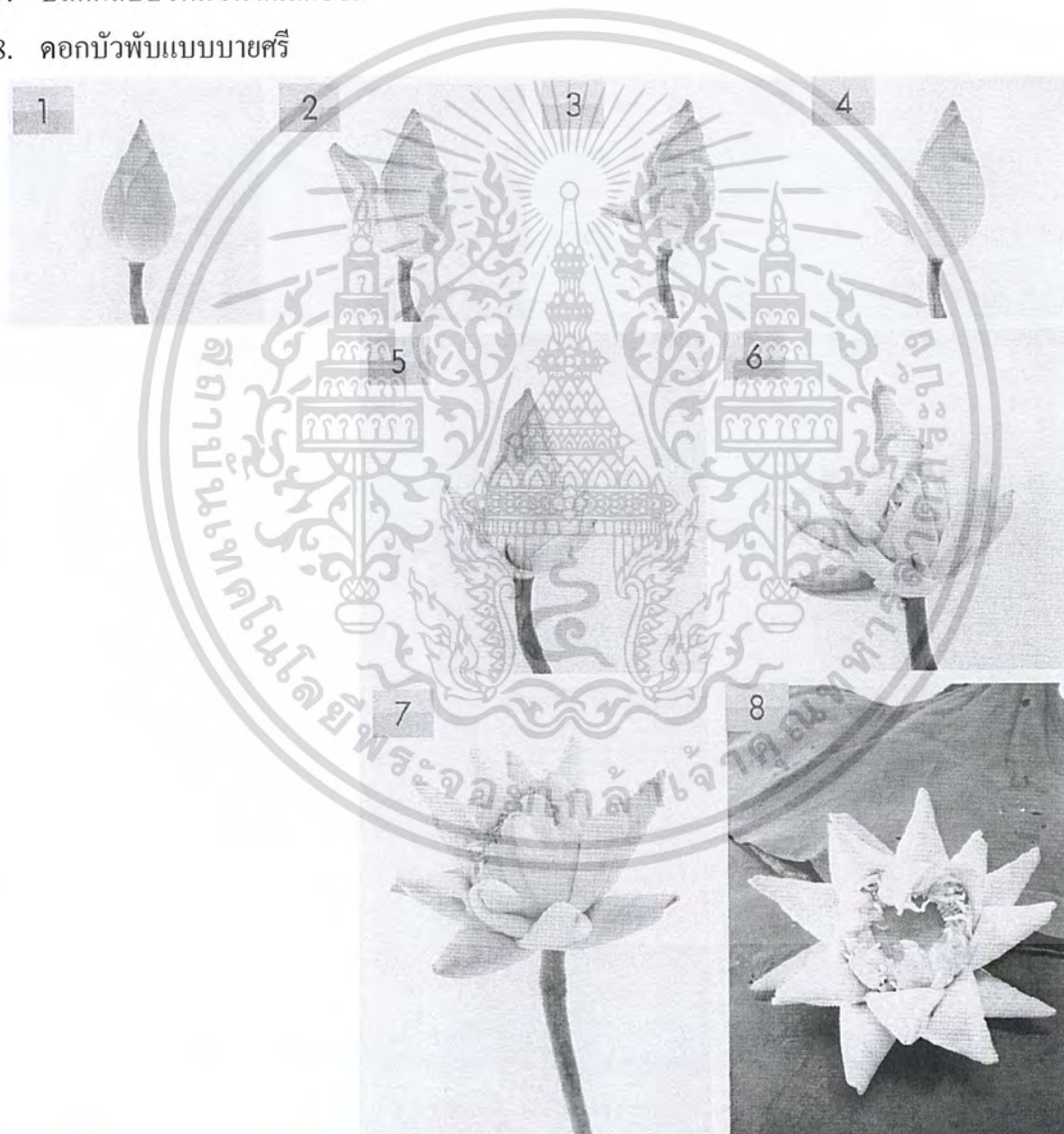
ภาพที่ 35. แสดงการพับกลีบบัวแบบดอกกุหลาบบาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “บายศรี”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบบัวเฉียงไปทางด้านใดด้านหนึ่ง
3. พับกลีบบัวจากปลายกลีบม้วนให้ยอดแหลม
4. พับกลีบบัวม้วนให้ยอดแหลมถึงโคนกลีบ
5. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับริมกลีบบัวจนถึงชั้นในส่วนของเกสร
7. ปลิดกลีบบัวที่มีขนาดเล็กออก
8. ดอกบัวพับแบบบายศรี

ภาพที่ 36. แสดงการพับกลีบบัวแบบบายศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพับกลีบแบบ “บานขึ้นซ้อน”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบดอกบัวทบครึ่งเข้าด้านใน
3. พับกลีบบัวอีกครั้งเข้าด้านใน
4. พับริมกลีบบัวด้านใดด้านหนึ่งเข้าด้านใน
5. พับริมกลีบบัวอีกด้านเช่นเดียวกัน
6. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
7. พับกลีบบัวชั้นต่อไปโดยรอบ
8. พับริมกลีบบัวจนถึงชั้นในส่วนของเกสร
9. ปลิดกลีบบัวที่มีขนาดเล็กออก
10. ดอกบัวพับแบบบานขึ้นซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37: แสดงการพับกลีบบัวแบบบานขึ้นซ้อน

การพับกลีบแบบ “พัดโบก”

ขั้นตอนการพับ

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับริมกลีบบัวข้างใดข้างหนึ่งเข้ามาด้านใน
3. พับกลีบบัวทบครึ่งเข้าหาโคนกลีบ
4. พับจับจีบเฉียงให้เส้นเฉียงเข้าหามุมรอยพับด้านล่างที่โคนกลีบ
5. พับริมกลีบบัวที่เหลือเข้าหาด้านใน
6. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
7. พับกลีบบัวชั้นต่อไปโดยรอบ
8. พับริมกลีบบัวจนถึงชั้นในส่วนของเกสร
9. ปลิดกลีบบัวที่มีขนาดเล็กออก
10. ดอกบัวพับแบบพัดโบก

ภาพที่ 38. แสดงการพับกลีบบัวแบบพัดโบก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “บัวสายสวรรค์”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. พับกลีบทบลงมาให้ซ้อนกันสองชั้น
3. พับริมกลีบบัวด้านใดด้านหนึ่งเข้าหาด้านใน
4. พับริมกลีบบัวที่เหลืออีกด้านเช่นเดียวกัน
5. พับกลีบบัวชั้นแรกโดยรอบ
6. พับกลีบบัวชั้นต่อไปโดยรอบ
7. พับริมกลีบบัวจนถึงชั้นในส่วนของเกสร
8. ปลิดกลีบบัวที่มีขนาดเล็กออก
9. ดอกบัวปักแบบบัวสายสวรรค์

ภาพที่ 39. แสดงการปักกลีบบัวแบบบัวสายสวรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปักกลีบแบบ “กุหลาบมอญ”

ขั้นตอนการปัก

1. ปลิดกลีบดอกบัวที่ไม่สมบูรณ์ออก โดยเลือกกลีบที่มีขนาดเล็กทิ้งไป
2. จับกลีบดอกบัวให้บานออก โดยการคลายกลีบออกแล้วดันด้านหลังให้กลีบแอ่นบานออก
3. พับกลีบดอกบัว โดยการพับทบซ้อนกันให้มีความกว้างประมาณ 0.5 ซม.
4. พับกลีบดอกบัวชั้นนอกให้ครบรอบดอกบัว
5. พับกลีบดอกบัวชั้นในเช่นเดียวกับการพับกลีบชั้นนอก
6. พับกลีบดอกบัวชั้นในจนถึงส่วนของเกสรดอกบัว ซึ่งจะเหลือกลีบขนาดเล็กที่พับได้ยาก
7. ปลิดกลีบดอกบัวชั้นในที่ไม่สามารถพับได้ออก
8. ด้านข้างของดอกบัวพับ
9. ดอกบัวพับแบบกลีบกุหลาบมอญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ที่ 40. แสดงการปักกลีบบัวแบบกุหลาบมอญ าดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.6.1 โยผ้าฝ้าย

โยผ้าฝ้าย (cotton) เป็นโยจากเมล็ดของต้นฝ้าย ต้นฝ้ายชอบอากาศร้อนชื้น มีหลายพันธุ์ มีขนาดความกว้างเท่าๆ กัน หรือใกล้เคียงกันคือความกว้างประมาณ 10-20 ไมครอน ส่วนความยาวขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สายพันธุ์ ดินฟ้าอากาศ การเจริญเติบโต โยผ้าฝ้ายส่วนใหญ่ยาวประมาณ 7/8 – 1¼ นิ้ว และขนาดที่นำมาใช้ในงานอุตสาหกรรมสิ่งทอคือโยที่มีความยาวประมาณ ½ - 2½ นิ้ว

คุณสมบัติของเส้น โยผ้าฝ้าย

ตารางที่ 1. แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นโยผ้าฝ้าย

ความมัน	โยผ้าฝ้ายทั่วไปมีความมันน้อย ต้องเพิ่มความมันด้วยการตกแต่งเช่น ฝ้ายฝ้ายเมอร์เซอไรซ์
ความเหนียว	โยผ้าฝ้ายมีความเหนียวปานกลางคือประมาณ 3.0-5.0 กรัมต่อเดนเยอร์ ความเหนียวจะเพิ่มขึ้นเมื่อเปียก ความเหนียวเมื่อเส้นโยเปียกจะมากกว่าเมื่อแห้งประมาณ 25-40 %
ความยืดหยุ่น	โยผ้าฝ้ายจะยืดหยุ่นต่ำคือประมาณ 3-7 % บางครั้งอาจถึง 10 % ก่อนถึงจุดขาด การหดตัวกลับที่เดิม หากยืดออกเพียง 2 % จะหดกลับที่เดิมได้ 74 % และถ้ายืดออก 5 % จะหดกลับที่เดิมได้เพียง 50 %
ความคืนตัว	โยผ้าฝ้ายและฝ้ายคืนตัวได้ดี และยังง่ายมาก
การดูดความชื้น	ฝ้ายดูดความชื้นในบรรยากาศปกติได้ 8.5 % เป็นการดูดความชื้นได้ปานกลาง แต่ถ้าผ่านการชุบมันจะดูดความชื้นได้ดีขึ้น
การทนต่อแสงแดด	ถ้าอุณหภูมิและความชื้นสูงขึ้นความเสื่อมจะมีมากขึ้น ฝ้ายดิบทนแดดได้ดีกว่าฝ้ายย้อมสีบางชนิดทำให้ทนแดดได้ดีกว่า
การทนต่อสารเคมี	โยผ้าฝ้ายทนด่างได้ดีในกระบวนการผลิต เช่น การฟอกขาว การชุบมัน ซึ่งการซักฟอกทุกชนิดมักมีส่วนผสมของด่าง

ประโยชน์ใช้สอยของฝ้าย

ฝ้ายใช้ประโยชน์ได้กว้างขวาง ราคาไม่แพง สามารถใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มได้ทุกชนิด นอกจากนี้ยังเป็นผ้าที่ใช้ภายในบ้านตกแต่งบ้านและใช้ในงานอุตสาหกรรมได้อย่างดี เนื่องจากฝ้ายมีคุณสมบัติที่ดีหลายประการ เช่น สวมใส่สบายไม่ร้อน ซักได้ง่าย ดูดซึมน้ำและความชื้นได้ดี ย้อมสีติดง่าย สีไม่ตกถ้าย้อมอย่างถูกวิธี ฝ้ายทนต่อความร้อนและระบายความร้อนได้ดี ความนำใช้และสวมใส่สบายเป็นคุณสมบัติเด่นของฝ้าย

2.6.2 โยโพลีเอสเตอร์

โยโพลีเอสเตอร์ (polyester fiber) เป็นผลผลิตระหว่างปฏิกิริยาของไดไฮดริกแอลกอฮอล์และกรดเอกสารโพลีคาร์บอกซิลิกหรือกรดคลอโรไฮดริกหรือกรดซัลฟิวริก โดยขึ้นอยู่กับชนิดของโพลีเอสเตอร์ที่นำมาใช้ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไคคาร์บอกซิลิก ปั่นเป็นเส้นใยด้วยวิธีปั่นหลอม โพลีเอสเตอร์ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและรวดเร็วกว่าใยสังเคราะห์ชนิดอื่นๆ

คุณสมบัติของเส้นใยโพลีเอสเตอร์

ตารางที่ 2. แสดงคุณสมบัติทั่วไปของเส้นใยโพลีเอสเตอร์

ข้อดี	ข้อเสีย	คุณสมบัติอื่นๆ
- ยืดหยุ่นได้ดีไม่ยับง่าย	- ย้อมสีติดยาก	- ดูดซึมความชื้นได้ต่ำ
- กงรูปได้ดี	- ไวต่อความร้อน	- ซักน้ำหรือซักแห้งได้ ขึ้นอยู่กับ
- ซักง่ายแห้งเร็ว	- เกิดไฟฟ้าสถิต	การย้อม ตกแต่ง และแบบของ
- ซักแล้วไม่ต้องรีด	- เมื่อเปื้อนน้ำมันหรือสาร	เสื้อผ้า
- ด้านทานการขัดสีได้ดี	ไขมันจะติดแน่น ซักออกยาก	- เมื่อโดนไฟจะไหม้ หดหนีไฟ
- มีความเหนียว	- ผ้าที่ทอจากใยชนิดสั้นจะ	และไฟจะดับเอง
- อัดกลับหรือจับจีบถาวรได้	ปรากฏเม็ดหรือขุยบนผิวผ้า	- ทนต่อแสงแดดหลังกระจกได้ดี
- ผสมกับเส้นใยชนิดอื่น เพิ่ม	- ผ้าที่ทอจากใยชนิดยาว ใยอาจ	- เครอนสีขาวฟอกขาวได้ด้วย
คุณสมบัติทนยับ	กลิ่นหลุดออกมาได้ง่าย	สารฟอกขาวประเภทคลอรีน

ประโยชน์ใช้สอยของโพลีเอสเตอร์

ได้รับความนิยมอย่างมากและรวดเร็ว ปริมาณการนำไปใช้มากเป็นอันดับ 2 รองจากฝ้ายเพราะคุณสมบัติที่ดีมีหลายประการ เช่น ทนยับ คงตัว กั้นรูปได้ดีและดูแลรักษาง่าย ซักแล้วสวมได้เลยหรือรีดเพียงเล็กน้อย นอกนั้นยังมีลักษณะคล้ายใยธรรมชาติ สามารถนำไปผสมกับใยชนิดอื่นได้ดีมาก ซึ่งการนำไปผสมกับใยอื่นช่วยให้ผ้านั้นมีคุณสมบัติขึ้นหลายประการ เช่น เหนียว ทนทาน ทนยับ คงรูป ดูแลรักษาง่าย ซึ่งการผสมนี้นอกจากทำให้ผ้าน่าใช้แล้ว ยังทำให้ผ้ามีเนื้อและผิวสัมผัสแปลกใหม่ขึ้นมากมาย

2.6.3 ใยไนลอน

ใยไนลอน (Nylon) ไนลอนเป็นใย โพลีอะไมด์ (nylon polyamide fibers) จัดเป็นใยสังเคราะห์จากสารเคมีชนิดแรก ผลิตด้วยกระบวนการทางเคมีโดยการรวมตัวของเบนซีน ฟีนอล ไฮโดรเจน แอมโมเนีย โซดาไฟ และพวกต่างต่างๆ เช่น เฮกซามะทีลิน ไดอะมีน และกรดอะไดปีด

คุณสมบัติของเส้นใยไนลอน

ตารางที่ 3. แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยไนลอน

ความเหนียว	มีความเหนียวมาก คือประมาณ 4.6-5.8 กรัมต่อเดนเยอร์ เมื่อเปื่อยความเหนียวจะคงเดิมหรืออาจลดลงเล็กน้อย
ความยืดหยุ่นและความยืดได้	ยืดหยุ่นได้ดี ยืดได้ดีมาก และคงรูปได้ดีเยี่ยม
ความคืนตัว	คืนตัวได้ดีและไม่ยับง่าย

การดูดซึมน้ำและความชื้น	เมื่อเทียบกับใยธรรมชาติจะดูดซึมความชื้นได้ต่ำกว่า เพราะดูดความชื้นได้น้อยจึงทำให้แห้งเร็ว เมื่อซัก แก่เกิด ไฟฟา สกิดได้ง่ายทำให้สวมใส่ไม่สบาย
ความคงรูป	เนื่องจากไวต่อความร้อน จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบ ถาวรได้ และคงรูปได้นาน ไม่ยับ
ความทนต่อแสงแดด	ไนลอนไม่ต้านทานแดดจัดๆ ที่ส่องโดนเนื้อผ้า โดยตรงเป็นเวลานานๆ แดดทำให้ไนลอนเสื่อมคุณภาพ ไนลอนสีสดต้านทานแดดได้ดีกว่าสีเข้ม และสีที่บกรย้อมพิเศษช่วยให้ทนแดดดีขึ้น
ความทนทานของเนื้อผ้าและเส้นใย	แมลงและมอดไม่กินเนื้อผ้า แต่ถ้าพับเก็บทิ้งนานๆ แมลงและมอดอาจกัดผ้าได้ ผ้าที่ตกแต่งด้วยแป้งอาจขึ้นราได้แต่ไม่ทำลายถึงเนื้อผ้าใยไนลอน ไม่ทำให้เกิดแบคทีเรียและเชื้อราขึ้นมาเองในเนื้อผ้า

ประโยชน์ใช้สอยของไนลอน

มีประโยชน์มากถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง จัดเป็นเส้นใยที่ได้รับความนิยมเป็นผ้าตกแต่งบ้านใช้ทำพรมมากที่สุด รองลงมาเป็นผ้าตัดชุดชั้นใน ถุงเท้า ชุดกีฬา ชุดนอน และใช้ในงานอุตสาหกรรมคือ ด้าย เข็ม และยางรถยนต์ สำหรับผ้าตัดเสื้อชั้นนอกนิยมทอผสมกับใยชนิดอื่น เพื่อเพิ่มคุณสมบัติอื่นได้แก่ ความเหนียว คงรูป ยืดหยุ่น ทนต่อการเสียดสี ให้กับผ้าใยผสมนั้นๆ

ไนลอนซักง่ายแห้งเร็ว ซักและอบแห้งด้วยเครื่องได้ ใช้ความร้อนได้ทุกระดับอย่างไรก็ดีการใช้ความร้อนต่ำ (ต่ำกว่า 500 องศาเซลเซียส หรือ 110 องศาฟาเรนไฮต์) จะทำให้ผ้ายับน้อย รีดง่ายขึ้น บางกรณีไม่จำเป็นต้องรีด ซักและอบแห้งด้วยความร้อนต่ำแล้วรีบเอาออกจากเครื่อง

เทคนิคการย้อมสีและย้อมสมัยใหม่ทำให้น้ำใช้ยิ่งขึ้น การเกิดเม็ดหรือขุยบนผิวผ้า (pilling) เป็นปัญหาสำคัญของไนลอน ซึ่งเป็นมากกว่าไนลอนที่ทอจากใยชนิดอื่น

เนื่องจากไนลอนดูดซึมความชื้นต่ำ จึงต้องปรับปรุงโครงสร้างการทอมีช่องให้ลมผ่านได้ เพื่อสวมใส่สบาย เช่นผลิตผ้าด้วยการถักนิต หรือตกแต่งให้พื้นผิวผ้าดูดซึมความชื้นได้ดี ด้วยการพันสารอื่นทับด้วยไนลอนก่อนนำไปทอเป็นผ้า

2.6.4 โครงสร้างผ้าถัก

ผ้าถัก (Knitting) จากลักษณะและคุณสมบัติของผ้าที่เหมาะสมสำหรับชุดลำลองดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ตรงกับคุณสมบัติของผ้าถัก ซึ่งปัจจุบันผ้ายืดหรือผ้าถักได้รับความนิยมอย่างสูงจากผู้บริโภคเพราะตรงตามความต้องการ ใช้ทำชุดกีฬา และชุดลำลองทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผ้าถัก

ผ้าถัก หรือผ้าถัก (Knitting) หมายถึง ผ้าที่ผ่านวิธีการผลิตโดยทำให้เส้นด้ายคล้องกันเป็นห่วงต่อกัน เป็นผืนผ้า ซึ่งต่างจากผ้าทอที่เกิดจากการขัดกันเป็นผืนผ้าของด้าย 2 ชุดคือ เส้นด้ายยืน (Warp) และเส้นด้ายพุ่ง (Weft / Filling) การถักผ้าในสมัยแรก เป็นการห่วงทีละห่วงมาถักเกี่ยวต่อกันด้วยมือ ต่อมาเป็นผู้ประดิษฐ์เครื่องถักชนิด ที่สามารถเกี่ยวห่วงได้ครั้งละหลายห่วงในเวลาเดียวกัน

เชื่อกันว่า Knitting เกิดขึ้นหลายพันปีมาแล้ว โดย Nomadic Tribe (ชนเผ่าเร่ร่อน) ได้ค้นพบเศษผ้าถักครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 799 จากนั้นมีการค้นพบผ้าถักและบันทึกเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์จากหลุมฝังศพที่อียิปต์ในปี พ.ศ. 1043

ผ้าถักแพร่หลายมากขึ้นในตลาดโลกนับตั้งแต่ พ.ศ. 2504 การใช้ผ้าถักในตลาดโลกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ช่วง พ.ศ. 2514 ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม พ.ศ. 2515 ถูกนำมาใช้ในอุตสาหกรรมเสื้อยืดและกางเกงถึง 60 % ผลิตเป็นผ้าตัดกระโปรง 48 % นอกจากนี้เป็นเสื้อผ้าชั้นใน ถุงเท้า ประมาณ 70 % พ.ศ. 2518 ผ้าถักในตลาดโลกมากกว่า 52 % ของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ส่วนประกอบสำคัญของผ้าถัก

ส่วนประกอบสำคัญของ โครงสร้างผ้าถักมี 2 ส่วนคือ การนับห่วงคล้องในแนวตั้งของผืนผ้าถัก (Wale) และแนวนอน (Course)

การนับห่วงคล้องในแนวตั้ง และแนวนอน มีผลต่อความหนาแน่นของผ้า ซึ่งสำคัญมากสำหรับการผลิตในระบบอุตสาหกรรม หน่วยที่ใช้เป็นจำนวน ห่วงต่อ 1 นิ้ว (Courses per inch และ Wale per inch) ตัวเลขนี้จะนำมาใช้ในการคำนวณความยืดหดของผ้า สำหรับจำนวนห่วงต่อพื้นที่ 1 ตารางนิ้ว (Stitch per square inch) จะนำมาใช้ในการคำนวณปริมาณเส้นด้ายที่ใช้ในการถัก ถ้าปริมาณห่วงมากจะใช้เส้นด้ายมากขึ้นตามไปด้วย

รูปแบบห่วงถักพื้นฐาน (Knitting Loop)

ห่วงถัก เป็นส่วนประกอบสำคัญพื้นฐานของ โครงสร้างผ้าถัก รูปแบบของห่วงถักมี 3 ประเภทหลักคือ

- 1) ห่วงนิต (Knit stitch / full complete loop)
- 2) ห่วงทัก (Tuck stitch / Half loop)
- 3) ห่วงลอย (Miss stitch หรือ Float loop / no loop)

1. ห่วงนิต (Knit stitch)

เป็นห่วงที่เกิดการคล้องที่ครบรอบ เกิดห่วงสมบูรณ์ตามลักษณะการถัก ความยาวขนาดห่วง มีความสัมพันธ์กับความยืด น้ำหนักผ้า ห่วงนิตเป็นห่วง โครงสร้างของผ้าถัก ซึ่งถูกใช้แพร่หลายกับผ้าถักทั่วไป จากนั้นจึงดัดแปลงไปใช้ประกอบกับห่วงชนิดอื่น เนื่องจากการก่อห่วงที่สมบูรณ์จึงมีความยืดหยุ่นสูง ใช้ปริมาณเส้นด้ายมากเมื่อเทียบกับห่วงชนิดอื่นในขนาดเท่ากัน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ห่วงทัก (Tuck stitch)

โครงสร้างห่วงทักเป็นลักษณะก่อกว้างเพียงครั้งเดียว ทำให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ กัน ทำโดยการยกเข็มขึ้นไปเพียงครั้งหนึ่งด้วยกลไกถัดภายในห่วงเก่าจะไม่หลุดจาก latch และ hook จะคล้องเกี่ยวด้วยไหมไว้แต่ไม่สร้างห่วงที่สมบูรณ์ ทำให้มีด้าย 2 เส้นในตัว hook ของเข็ม เส้นด้ายใหม่ที่ป้อนเข้าไปนี้เป็น tuck loop ซึ่งมีผลให้ผ้ากว้างและหนาขึ้น การยืดน้อยลง

3. ห่วงลอย (Float stitch)

เป็นการดัดแปลงการถักทำให้ไม่มีการก่อกว้างที่สมบูรณ์ ทำโดยกำหนดไม่ให้เข็มขึ้น ไปเกี่ยวด้ายเส้นใหม่ เข็มยังอยู่ตำแหน่งเดิม ดังนั้นเส้นด้ายใหม่ก็จะข้ามเข็มนี้ออกไปทำให้ด้านลอย มีผลให้ผ้าแคบและบางขึ้น การยืดน้อยลง ใช้เส้นด้ายน้อยลง

การกำหนดขนาดของห่วงถัก

ขนาดมีผลต่อลักษณะผ้าโดยตรง การถักด้วยมือขนาดห่วงจะขึ้นอยู่กับขนาดไม้ถัก หรือเข็มถ้าใช้ไม้หรือเข็มขนาดเล็ก ห่วงที่ได้ก็มาขนาดเล็กและเนื้อผ้าละเอียดกว่าการใช้ขนาดใหญ่

ในระบบอุตสาหกรรมผ้าถักด้วยเครื่อง ขนาดห่วงผ้าถักถูกกำหนดด้วยขนาดเข็มถักเช่นกัน โดยวัดจากจำนวนเข็มในหน่วย 1 นิ้ว หน่วยนี้เรียกว่า gauge หรือ cut ถ้าเข็มขนาดใหญ่มีจำนวนเข็มน้อยในระยะ 1 นิ้ว ขนาด gauge จะน้อย ในทางตรงข้ามถ้าเข็มเล็ก จำนวนเข็มมากในระยะ 1 นิ้ว ขนาด gauge จะมาก

เครื่องถักแต่ละเครื่องจะมีช่วงห่างของเข็มและจำนวนเข็ม ไม่เท่ากัน เช่น เครื่องถักขนาด 16 gauge จะมีเข็ม 16 เล่มต่อความยาว 1 นิ้ว เครื่องถักขนาด 5 gauge จะมีเข็ม 5 เล่มต่อความยาว 1 นิ้ว ขนาดเกจจะมีผลต่อขนาดห่วง ซึ่งส่งผลกับความละเอียดของเนื้อผ้า เช่น เนื้อผ้าถัก 16 เกจ จะละเอียดกว่าผ้าถัก 5 เกจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างผ้าถัก

ผ้าถักในระบบอุตสาหกรรมถูกแบ่งตามลักษณะ โครงสร้างการก่อให้เกิดเป็นผืนผ้า และทิศทางของเส้นด้ายที่ก่อให้เกิดห่วงเป็น โครงสร้างของผืนผ้ามี 2 ชนิดคือ ผ้าถักด้ายพุ่ง และผ้าถักด้ายขึ้น

1. ผ้าถักด้ายพุ่ง (Weft Knit หรือ Filling Knit)

เป็นผ้าถักที่ใช้ด้ายเส้นเดียวถักให้เกิดห่วงทีละห่วง คล้ายการถักนิตด้วยมือ เช่น เสื้อไหมพรม ถุงเท้า โดยห่วงเกิดจากเส้นด้ายในแนวอน ตัดห่วงเกี่ยวคล้องกันตามแนวขวางของผืนผ้า

โครงสร้างนิตด้ายพุ่ง ที่ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมมีหลายชนิดคือ

- 1) การถักนิตธรรมดา หรือนิตเจอร์ซี่ (Single Jersey)
- 2) การถักเพิร์ล (Purl stitch)
- 3) การถักริบ หรือลูกฟูก (Rib stitch)
- 4) การถักแบบ 2 ชั้น (Double Jersey)

1) การถักนิตธรรมดา หรือนิตเจอร์ซี่ (Single Jersey) นิยมกว่าผ้าถักชนิดอื่น เพราะทำได้เร็วไม่แพง มักทำเสื้อผ้า ชั้นใน เสื้อกันหนาว เสื้อยืด ผ้านิตเจอร์ซี่ไม่คงรูปทั้งแนวตั้งและขวาง ข้อเสียคือด้ายมักหลุด (run) ตามแนวตั้งทำให้ผ้าเสียหาย

คุณลักษณะของผ้าเจอร์ซี่ชั้นเดียว

1. ด้านหน้ามีลักษณะของ stitch คล้ายตัว V ด้านหลังคล้ายตัว U
2. ยืดตามความกว้างได้ประมาณ 2 เท่า ของความกว้างเดิม
3. ริมผ้ามีวนตัว
4. ถ้าห่วงในผ้าขาด ห่วงจะลွ่ยหรือลึ้ม ทั้งด้านบนและด้านล่าง
5. สามารถดึงเส้นด้ายในเนื้อผ้าออกได้ที่ละคอร์ส (course) จากปลายทั้ง 2 ของเส้นด้าย

2) การถักเพิร์ล (Purl stitch) มีลักษณะเหมือนกันทั้ง 2 ด้าน คล้ายด้านหน้าและด้านหลังของผ้าถักเจอร์ซี่ประกอบกัน ยืดได้ทั้งตามยาว และขวางมักถักเสื้อกันหนาว ชนิดมีขนฟูเนื้อหนานุ่ม ใช้ทำเสื้อผ้าสำหรับเด็ก บุเครื่องเรือน

คุณลักษณะของผ้าเพิร์ล

1. ด้านหน้าและหลัง มีลักษณะ stitch เหมือนกัน
2. ยืดตัวได้ทุกทิศทาง ยืดตามยาวได้ 2 เท่าของเจอร์ซี่ชั้นเดียว
3. ริมผ้าไม่ม้วน ไม่งอตัว
4. ถ้าห่วงในผ้าขาด ห่วงจะลွ่ยหรือลึ้ม ทั้งด้านบนและด้านล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อกรณีศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สามารถดึงเส้นด้ายในเนื้อผ้าออก ได้ที่ละคอร์ส (course) จากปลายทั้ง 2 ของเส้นด้าย

3) การถักแบบริบ (Rib stitch) โดยถักนิต Jersey กับ Reverse Jersey สลับกันคือ ถักนิต Jersey 1 และ Reverse Jersey 1 หรือถักนิต Jersey 2 และ Reverse Jersey 2 ในการถัก 1 course ผ้าจะยืดหยุ่นได้ดีและเก็บความอบอุ่นได้มาก ผ้าริบมีเนื้อเหมือนกันทั้งหน้าและหลัง โครงสร้างผ้าไม่ซับซ้อน ลักษณะผ้าประกอบด้วย เวลด้านหน้า (Face wale) และหลัง (Back wale) เวลหน้าประกอบด้วยแถวของห่วงหน้าตลอดทั้งแถวแนวตั้ง และเวลหลังประกอบด้วยแถวของห่วงหลังตลอดแนวตั้ง เข็มที่ใช้ผลิตเป็นชนิดเดียวกันคือ เข็มเลข ผ้าริบมีราคาแพงเมื่อเทียบกับผ้าถักธรรมดาเนื่องจากใช้วัสดุดีและเวลามากกว่า มักใช้ตกแต่งบริเวณชาย ปลายแขน เอว รอบคอ ขอบถุงเท้า และสายของตัวเสื้อ ถักเสื้อที่ต้องการรักษารูปร่างของเสื้อไว้ได้นาน และถุงเท้าที่ต้องการความหนา

คุณลักษณะของผ้าริบ

1. ลักษณะผ้าด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกัน
2. การยืดของผ้าตามความกว้างประมาณ 2 เท่าของผ้าเจอร์ซี่ชั้นเดียว และตามยาวเท่ากับผ้าเจอร์ซี่ชั้นเดียว
3. ริมผ้าไม่มีวน ไม่งอตัว
4. เมื่อผ้าขาด ห่วงจะถ่วงเป็นทางยาว จากด้านบนสู่ด้านล่างเท่านั้น
5. สามารถดึงเส้นด้ายในเนื้อผ้าออกทีละคอร์ส และดึงได้จากคอร์สสุดท้าย
6. ความหนาผ้าเป็น 2 เท่าของเจอร์ซี่ชั้นเดียว

4) การถักแบบ 2 ชั้น (Double Jersey) เป็นการถักโดยใช้แทนเข็มหน้าและหลังพร้อมกัน ผ้าทั้ง 2 ด้านคล้ายลูกฟูก ถักเป็นลายสวยงามโดยใช้เครื่องแจ็กการ์ด และห่วงทัก ห่วงลอย ทำสวดลายผ้าถัก ให้มีสี สลับสวยงามน่าใช้ยิ่งขึ้น บางครั้งใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ในการออกแบบ ผ้าถัก 2 ชั้นคงรูปดี ทนการฉีกขาดหรือด้ายหลุดเป็นเส้น (run) ตัดเย็บง่าย เมื่อเทียบกับผ้าถักหน้าเดียว ผ้าถัก 2 ชั้น เนื้อหน้าและหนักกว่า ยืดหยุ่นคืนตัวมากกว่า ดูแลรักษาง่าย ผ้าไม่ยับ

โครงสร้างผ้าอีกชนิดหนึ่งที่ดัดแปลงมาจาก Double Knit คือ Interlock stitch ถักเหมือนถักผ้า 2 ชั้น ซ้อนกันถักไปพร้อมๆ กัน โดยใช้ด้ายอีมูหนึ่งชนิดให้ทั้ง 2 ชั้นติดกันเป็นการถักนิต 1 ห่วงข้ามไป 1 ห่วง แล้วถักอีกแถวตลอดเพื่อป้องกันการหลุดลุ่ย (run Resistance) ลักษณะด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกัน เนื้อผ้าหนาและหนักกว่าผ้าถักธรรมดานุ่มมือเก็บความชื้นคงรูปได้ดี ตัดเย็บง่ายริมผ้าไม่ลู่ ไม่มีวน

คุณสมบัติของผ้าอินเตอร์ล๊อค

1. ลักษณะผ้าด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2. ริมผ้าไม่มีวน ไม่งอตัว

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การลู่ในผ้าจะเกิดได้จากปลายด้านหัวสุดท้ายเท่านั้น ผ้าอินเตอร์ล๊อคจะลู่ได้ยาวกว่าผ้าเจอร์ซี่ชั้นเดียวและถูกฟูก
4. การดึงเส้นด้ายดึงจากคอร์สสุดท้ายเท่านั้น และต้องดึง 2 ครั้งถึงจะครบ 1 คอร์ส

2. ผ้าถักด้ายยืน (Warp Knitting)

การถักแนวตั้ง ใช้ด้ายหลายเส้นตามแนวเส้นด้ายยืน ถักพร้อมกันคล้ายการทอผ้าหัวของด้ายจะพันขึ้นไปในแนวตั้ง ใช้ด้ายหลายเส้นพร้อมกันคล้ายการทอ ด้ายแต่ละเส้นต่อเข็มถักแต่ละอัน เข็มจะดึงด้ายขึ้นมาเป็นห่วงพร้อมๆ กัน และเกี่ยวคล้องกันเรียงเป็นแถว ไปทีละแถวเป็นชั้นๆ ขนานกันไปตามความกว้างของหน้าผ้า จนได้ผ้าเป็นผืนตามต้องการ ผ้าถักด้านยืนมีความเหนียวและทนทาน เมื่อผ้าชำรุดด้ายจะขาดหลุดเป็นแถวยาว ทางด้านหน้าผ้าจะเห็นห่วงคล้องกันเป็นแนวเส้นด้ายยืน ทางด้านหลังเห็นเป็นห่วงคล้องกันตามแนวเส้นด้ายพุ่ง

โครงสร้างผ้าทอ

การทอผ้า หรือ “การทอ” ถือเป็นศิลปหัตถกรรมหรืองานฝีมืออย่างหนึ่งที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นกรรมวิธีการผลิตผืนผ้าโดยใช้เส้นด้ายพุ่งและเส้นด้ายยืนมาขัดประสานกันจนได้เป็นผืนผ้า ทั้งนี้ต้องมีเครื่องมือในการทอ เรียกว่า หลูก หรือ กี่

กิจกรรมการทอผ้านั้น นอกจากเป็นขั้นตอนการผลิตเครื่องนุ่งห่ม หนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์แล้ว ยังถือเป็นงานศิลปะประเภททัศนศิลป์ด้วย เนื่องจากการให้สีสันทและลวดลายต่างๆ ในผืนผ้า ปัจจุบันแม้จะมีการใช้เครื่องจักรสหรับทอผ้า ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการควบคุมการผลิตและออกแบบลายผ้า แต่การทอผ้าด้วยมือก็ยังเป็นศิลปะที่ได้รับการยกย่องและชื่นชมเสมอมา

เส้นพุ่ง หรือ ด้ายพุ่ง

หมายถึงเส้นด้ายที่ใช้สำหรับพุ่งมา สลับกับเส้นยืน เพื่อให้ขัดกันเป็นผืนผ้า ด้านเส้นพุ่งนี้มักพันหรือม้วนอยู่ในหลอด บรรจุในกระสวย เพื่อความสะดวกในการสอด หรือพุ่งด้าย

ด้ายเส้นพุ่งจะพุ่งไปมา ในแนวนานกับหน้าผ้า นั่นคือ สลับซ้ายขวาของผู้ทอ โดยอาจพุ่งด้วยมือ (ในกรณีของกี่กระทบ หรือ กี่พื้นบ้าน) หรือพุ่งด้วยการกระตุกเชือก (ในกรณีของกี่กระตุก) หรือด้วยการสอดตามปรกติ โดยไม่ต้องออกแรงพุ่ง (ในกรณีที่ใช้กี่เอว) ก็ได้

เหตุที่ต้องพุ่งด้ายนั้น ก็เพราะต้องการความรวดเร็วอย่างหนึ่ง และเพื่อให้ผ่านพื้นหน้ากว้างของผ้าอีกอย่างหนึ่ง (หน้าผ้าโดยทั่วไปกว้างราว 1 หลา หรือ 1 เมตร) หากสอดด้วยแรงน้อยๆ กระสวยบรรจุด้ายพุ่งจะไม่ผ่านไปสู่คอกขอบแต่ละด้าน

ด้ายเส้นพุ่งมีความสำคัญในการทอผ้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการทอผ้ามัดหมี่ ผ้าจก และผ้าลวดลายอื่นๆ เนื่องจากเส้นพุ่งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะลวดลาย ความสวยงาม ความแน่น และความไม่วกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประณีตของเนื้อผ้า หากการจัดเส้นพุ่งไม่ถูกต้อง ลวดลายของผ้ามัดหมี่อาจจะไม่ปรากฏเลยก็ได้

ส่วนผ้าจก และผ้าจิด หรือผ้าลวดลายอื่นๆ จะต้องใช้เส้นด้ายพุ่งพิเศษเพิ่ม นอกเหนือจากด้ายพุ่งปกติ

ในการทอผ้าบางลวดลาย อาจใช้ด้ายเส้นพุ่งมากกว่า 1 เส้น อาจใช้มากหลายๆ เส้น ตามจำนวนสีที่ต้องการ หรืออาจควบสองหรือสามเส้น พันเป็นเส้นเดียว เพื่อให้เกิดลวดลายสวยงามก็ได้ ช่างทอที่มีฝีมือจะสามารถเลือกสีเส้นและลักษณะของเส้นพุ่งให้เหมาะสมกับชนิดของผ้าที่ต้องการได้

เส้นยืนหรือด้ายยืน

หมายถึง เส้นด้ายชุดหนึ่ง ที่เรียงอยู่ในแนวขวาง โดยจะมีเส้นพุ่งคอยขัดสลับให้กลายเป็นพื้นผ้า ในการทอผ้า ช่างทอจะต้องเตรียมเส้นด้ายยืนเอาไว้ก่อนเสมอ โดยอาจมีความยาวหลายสิบเมตร การเตรียมด้ายยืนเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก และใช้เวลานาน

ด้ายเส้นยืนมีความสำคัญในการทอผ้าไม่น้อยไปกว่าด้ายเส้นพุ่ง เมื่อเตรียมแล้ว จะไม่สามารถเปลี่ยนเส้นด้ายยืน จนกว่าจะทอไปตลอดป็น เส้นยืน โดยทั่วไปจะมีขนาดเล็กกว่าเส้นพุ่ง มักจะใช้ด้ายที่มีคุณภาพสูง มีความทนทาน และเรียบ ไม่ขรุขระ

การทอผ้า โดยทั่วไปจะใช้เส้นยืนสีเดียว หากเส้นยืนสีเข้ม ก็จะทำให้เนื้อผ้ามีสีเข้ม หากเส้นยืนมีสีอ่อน ก็จะทำให้ผ้ามีสีอ่อน แต่การทอผ้าบางชนิด เช่น ผ้าขาวม้า หรือ ผ้าอันปรม เส้นยืนจะมีหลายสี ตามความต้องการของช่างทอ

กรณีที่ทอผ้ามุก ช่างทอจะต้องเตรียมเส้นยืนสองชุด ชุดหนึ่งเป็นเส้นยืนปกติ หรือเส้นยืนหลัก อีกชุดหนึ่งเป็นเส้นยืนพิเศษ (มีจำนวนน้อยกว่าเส้นยืนหลัก) ยกलयเหนือเส้นยืนหลัก เพื่อสร้างลวดลายเสริมให้กับผืนผ้าในแนวตั้ง

กี่ หรือ หูก

เป็นเครื่องมือสำหรับทอผ้า มีหลายขนาดและชนิด แต่มีหลักการพื้นฐานอย่างเดียวกันคือ การขัดประสานระหว่างเส้นด้ายพุ่ง และเส้นด้ายยืน จนแน่นเป็นเนื้อผ้า คล้ายกับการจักสาน แต่มีความละเอียดสูงกว่า เนื่องจากเส้นด้ายมีขนาดเล็ก และละเอียดกว่า

เดิมนั้นก็ทอผ้าเป็นอุปกรณ์ที่ต้องใช้แรงงาน แต่หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ได้เกิดเครื่องจักร สำหรับทอผ้า ซึ่งไม่ได้ชื่อว่า “กี่” แต่ที่อนุ โลมเรียกชื่อนี้ ได้ด้วยมีคุณลักษณะพื้นฐานอย่างเดียวกัน ก็มีด้วยกันหลายชนิด แต่ละชนิดมีวิธีการทอที่แตกต่างกัน และให้ลายผ้าที่แตกต่างกันด้วย

ส่วนประกอบของกี่

พืม

กระสวย

ตะกอ

กระสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.6 วัสดุประกอบตกแต่ง

เป็นวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้า โดยเน้นเพื่อให้เกิดความสวยงามมากกว่าประโยชน์ที่ใช้สอย

1. **หนังเทียม (Polyvinylchloride)** หนังเทียมเป็นวัสดุในการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ แทนหนังแท้ อย่างแพร่หลาย เช่น เบาะรถยนต์ กระเป๋าและเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ เนื่องจากมีความสะดวกและมีราคาถูกกว่าหนังแท้มาก

คุณสมบัติทั่วไปของหนังเทียม

1) ความคงทนของสีต่อแสง (ซินอนออร์ก) ต้องมีความคงทนต่อสีไม่น้อยกว่าผ้ามาตรฐานเบอร์ 5
2) ความคงทนของสีต่อการขัดถู ผลจากการวิเคราะห์ทดสอบโดยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จะต้องไม่มีการเปลี่ยนสีบนพื้นขาว

3) ความทนต่ออุณหภูมิต่ำ ต้องไม่ร้าวหรือแตกที่ -10 ถึง ± 2 องศาเซลเซียส

4) ความทนต่ออุณหภูมิต่ำภายหลังการบ่มแรงที่ 100 ± 2 องศาเซลเซียส

โครงสร้างหนังเทียมพีวีซี จัดเป็นผ้าประเภทหนึ่ง โดยมี Polyvinylchloride ที่ใช้เคลือบบนผ้า ต้องประกอบด้วยพีวีซีซิน และสารเติมแต่ง (Additive) เช่น ตัวเสริมสภาพพลาสติก (Plasticizer) ตัวคงสภาพ (Stabilizer) ผงสี ซึ่งจะเคลือบอยู่บนผ้าหรือวัสดุเสริมแรง ซึ่งแบ่งออกได้ 4 ประเภทได้แก่

- 1) หนังเทียมที่มีวัสดุรองพื้นเสริมแรงด้วยผ้าทอลายสอง
- 2) หนังเทียมที่มีวัสดุรองพื้นเสริมแรงด้วยผ้าทอลายขัด
- 3) หนังเทียมที่มีวัสดุรองพื้นเสริมแรงด้วยผ้าถักห่วน
- 4) หนังเทียมที่มีวัสดุรองพื้นเสริมแรงด้วยผ้าถักชั้นเดียว

2. **คริสตัล** การตกแต่งด้วยคริสตัลทำให้สิ่งทอมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น สามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเภท

ดังนี้

1) **Transfer & Flat backs** ลักษณะของคริสตัลเม็ดครึ่งวงมีด้วยกันหลายรูปแบบ เช่น Pearl Creation Mezzo Metallic Reflexes และ Combiset สามารถนำไปประดับบนผ้าโดยใช้ความร้อนรัดติด ซึ่งมีเม็ดคริสตัลจะมีกาวยู่ด้านหลัง ซึ่งจะติดได้ดีเมื่อติดด้วยความร้อนอยู่ที่ประมาณ 170 องศาเซลเซียส นอกจากนี้แผ่นรองที่นำมาใช้ก็ยังมีค่าสำคัญที่จะทำให้เม็ดคริสตัลติดได้ดี และสามารถติดได้ดีบนสิ่งทอทุกประเภท ยกเว้นสิ่งทอที่มีสารเคมีที่หนาจะทำให้กาวยึดติดอยู่คุณภาพลง

2) **Trimnings (เพชรแถว)** เป็นลักษณะของสายเพชรเส้นยาว สามารถติดบนสิ่งทอ ได้โดยการเย็บด้วยมือ หรือจักรอุตสาหกรรม โดยมีดินสีเฉพาะตรงตามลักษณะของเพชรแถว นอกจากนี้ยังมีเพชรในลักษณะของเพชรตาข่าย และ ไข่เพชรอีกด้วย

3) **Zippers** มีลักษณะเหมือนซิป หรือซิปประดับด้วยคริสตัล เหมาะสำหรับการตกแต่งบนเสื้อผ้าและรองเท้า

4) **Buttons** เป็นลักษณะของกระดุมคริสตัล หรือกระดุมประดับคริสตัล สามารถติดกระดุมได้ด้วยไมวากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเย็บมือ หรือเครื่องติดกระดุม

5) Sew-on stone ใช้เย็บติดบนผ้าหรือหนังในงานปัก โดยใช้ Sew-on stone และลูกบิดเพื่อให้ติดแน่นบนผ้าและหนัง ได้เป็นอย่างดี

6) Crystal mesh เป็นลักษณะเพชรแสง มีฐานอลูมิเนียม และทองเหลือง มีขนาด 50×20 เซนติเมตร หรือ 170×66 แถว มีวิธีการใช้โดยกรีดพลาสติกที่หุ้มเพชรแสงออก ตัดแบ่งตามต้องการ แล้วจึงนำไปวางบนผ้า รีดด้วยความร้อนใช้เวลา 30-60 วินาที

2.6.7 วัสดุปิดหรือเกาะเกี่ยว

เป็นวัสดุที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ในแง่ของการใช้งาน เพื่อความสะดวกในการสวมใส่ ถอดทำความสะอาด เป็นต้น วัสดุปิด หรือเกาะเกี่ยวที่สำคัญๆ ได้แก่

1. ซิป ใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืน โดยการรูดเปิด - ปิด โดยการเย็บซิปติดกับผ้าให้แนวของรอยต่อตรงกัน วัสดุที่ใช้ทำซิปมีทั้ง โลหะ และ ไนลอน ซิปเหมาะกับส่วนที่ต้องมีการเปิด-ปิดบ่อยๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. ชนิดปิดท้าย (Close-end fastener) มีเฉพาะตัวกันหลัง หรือมีทั้งตัวกันด้านบนและด้านล่าง สำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อแยกซิปจนสุด

2. ชนิดเปิดท้าย (Opened-end fastener) เป็นซิปที่มีเดือยและตัวสวมที่ปลายแถบผ้าทั้งสองด้าน เพื่อให้สามารถถอดแยกเป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด

2. กระดุม มีหลายชนิดทั้งที่ติดประดับ และใช้งานจริง กระดุมทำจากวัสดุหลายชนิด เช่น พลาสติก วัสดุธรรมชาติ และกระดุมปั๊มที่ใช้ผ้ามาขึ้นรูป ขนาดกระดุมจะแตกต่างกันไปตามการใช้งาน เช่น กระดุมติดเสื้อเด็กเล็กต้องใช้กระดุมเม็ดใหญ่ เป็นต้น การที่กระดุมจะประกบผ้าเข้าด้วยกันจะต้องประกบด้วยรังคัมซึ่งรังคัมมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับความต้องการใช้สอยหรือระเภทของกระดุม เช่น รังคัมแบบปัก แบบเจาะ รังคัมแบบห่วง รังคัมที่ใช้กระดุมเงิน เป็นต้น

3. ผ้าก๊วยซอบ มีหน้าที่ในการปิดร่องรอยในการเย็บ หรือร่องรอยที่ต้องการปิดซ่อนให้เกิดความเรียบร้อยสวยงาม วัสดุที่นำมาทำก๊วยซอบ สามารถแบ่งได้ 2 ชนิดคือ

1) ผ้าก๊วยซอบสำเร็จรูป มี 2 ชนิด คือ ผ้าฝ้าย และผ้าไนลอน

2) ผ้าก๊วยซอบที่ทำขึ้นเป็นกรณีพิเศษ เช่น อาจจะใช้ผ้าตัวเสื้อทำก๊วยซอบเลยเพราะไม่ต้องการให้ก๊วยซอบตัวเสื้อต่างกันมากนัก หรือต้องการลวดลายผ้า

4. Eyelets and Grommets หรือตาไก่ มีทั้งโลหะและพลาสติก การใช้ตาไก่อจะต้องมีอุปกรณ์ในการติด

5. Cord and Ties คือ การใช้เชือกหรือใส่ไก่อมาผูกในการปิด หรือประกบผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีการผลิต

2.7.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบลวดลายบนผืนผ้า

2.7.1.1 ลักษณะของลวดลายผ้าแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1) ผ้าลายเรขาคณิต คือ ผ้าซึ่งมีลวดลายที่เกิดจากการใช้เส้นประกอบขึ้นเป็นรูปเหลี่ยม วงกลม วงรี เส้น โค้ง เส้นตัดกัน เป็นต้น มาจัดองค์ประกอบให้ดูสวยงาม และกำหนดสีสันทลงไปให้เกิดความกลมกลืนหรือขัดแย้งกัน

2) ผ้าลายธรรมชาติ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ ลายสัตว์ และลายดอกไม้

3) ผ้าลายนามธรรม คือลายผ้าที่เกิดจากการลดทอนรูปทรงต่างๆ แล้วนำรูปทรงใหม่นั้นมาจัดองค์ประกอบ ซึ่งภาพเดียวกันแต่อาจจะมองไม่เหมือนกันก็ได้

4) ผ้าลายภาพเหมือนจริง

วิธีการออกแบบลายผ้า

1) การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึงรูปแบบลวดลายที่มีตัวประธานเป็นหลักและมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมา เมื่อนำมาบรรจุรวมในพื้นที่ที่กำหนดไว้ก็จะเป็นเอกภาพซึ่งเกิดจากความประสานสัมพันธ์อันงดงามระหว่างตัวประธานและส่วนอื่นตามลำดับ

2) การออกแบบลวดลายในลักษณะซ้ำๆ หมายถึงการออกแบบที่ใช้เส้นอย่างเดียวหรือใช้ตัวลายเดียวกัน แล้วจัดองค์ประกอบให้มีช่องไฟได้ระเบียบ ได้จังหวะ การออกแบบลายซ้ำสามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะไปในทางแนวนอน แนวตั้งฉาก แนวทแยงมุม และลักษณะแผ่กระจายโดยรอบได้

ภาพที่ 41. ลวดลายที่มีรูปประธานเป็นหลักและลวดลายในลักษณะซ้ำๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.2 ขนาดของลายผ้า แบ่งได้ 4 ขนาด

1) ขนาดจิ๋ว (Tiny) เป็นลายที่มีขนาดเล็กมาก เห็นได้ไม่เด่นชัด ขนาดของลายจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 1 ซม.

2) ขนาดเล็ก (Small) ผ้าพิมพ์ในตลาดส่วนใหญ่เป็นลายขนาดเล็ก เนื่องจากเป็นที่นิยมของผู้บริโภคมาก มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1-2 ซม.

3) ขนาดกลาง (Medium) อาจจะเป็นลายที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดเล็กหรือเท่ากันก็ได้ แต่จะมีการวางลายห่างกว่าขนาดเล็ก การใช้งานไม่กว้างขวางเท่าขนาดเล็ก มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2-3 ซม.

4) ขนาดใหญ่ (Large) ส่วนมากการออกแบบลายขนาดใหญ่จะออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะงานนั้นๆ เช่น ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน หรือพรม เป็นต้น มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 4 ซม. ขึ้น

2.7.1.3 ระบบการจัดวางลาย แบ่งได้เป็น 2 ระบบ คือ

1) ระบบเนื้อที่จำกัด (Spot Design) ลวดลายจะถูกจัดวางในพื้นที่เฉพาะ อยู่ในขอบเขตจำกัด เช่น ริมผ้า เชิงผ้า เป็นต้น

2) ระบบเนื้อที่ไม่จำกัด (All-Overt Design) ลวดลายจะถูกจัดวางกระจายเต็มพื้นผ้า มีจังหวะในการวางซ้ำหมุนเวียนกันไปตามความยาวของผ้า

การออกแบบลวดลายในลักษณะสมดุล

คือ การออกแบบให้มีน้ำหนักของภาพทั้งซ้ายและขวาเท่ากันหรืออีกลักษณะหนึ่งคือการทำรูปแบบลวดลายในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทั้งด้านซ้ายและขวา โดยที่ทั้งด้านซ้ายและขวาไม่จำเป็นต้องมีรูปลวดลายเหมือนกันหมดหรือขนาดเท่ากันหมดก็ได้ แต่ให้ความรู้สึกเท่ากันทั้ง 2 ด้าน

การออกแบบลวดลายในลักษณะการแผ่พุ่งออกไปรอบตัว

หมายถึง ลวดลายที่เป็นประธานขององค์ประกอบ แผ่กระจายไปจากจุดใดจุดหนึ่งโดยไม่จำเป็นที่จะต้องเริ่มจากจุดกึ่งกลางของภาพเสมอไป อาจจะเริ่มจากด้านใดด้านหนึ่ง

การออกแบบลายที่ต่อเนื่องกัน

หมายถึง การออกแบบลวดลายลงในเนื้อที่ที่กำหนดไว้เพียงส่วนหนึ่งแล้วสามารถนำมาต่อกันได้ โดยที่เส้นซึ่งเป็นประธานแต่ละด้านต่อกันโดยไม่มีที่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลวดลายในลักษณะสมดุล

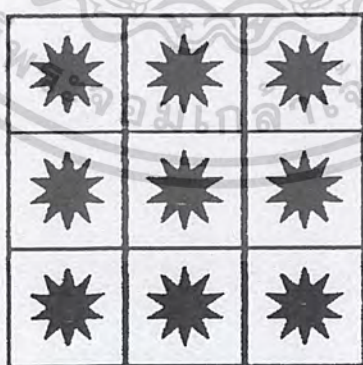
ลวดลายที่แผ่พุ่งออกไป

ลวดลายที่ต่อเนื่องกัน

ภาพที่ 42. แสดงลวดลายในลักษณะต่างๆ

2.7.1.4 ลักษณะการจัดวางลาย แบ่งได้ 5 ประเภท

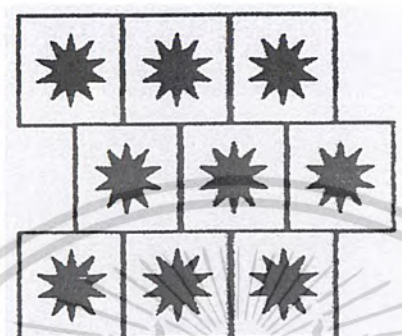
1) Block เป็นการวางลายแบบธรรมดา

ภาพที่ 43. แสดงการจัดวางลายแบบ Block

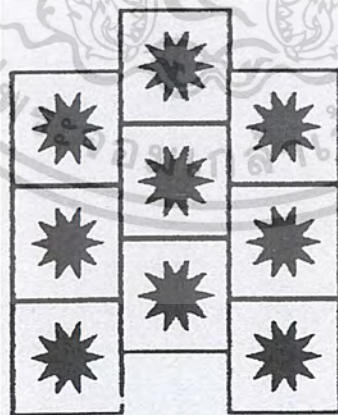
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) Brick เป็นการวางลายแบบต่ออิฐแนวนอน

ภาพที่ 44. แสดงการจัดวางลายแบบ Brick

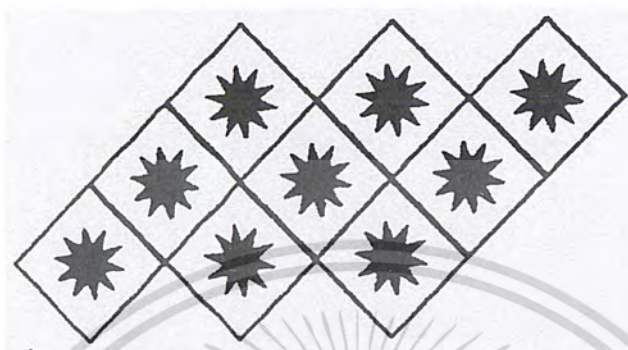
4) Half-drop เป็นการวางลายแบบต่ออิฐแนวตั้ง

ภาพที่ 45. แสดงการจัดวางลายแบบ Half-drop

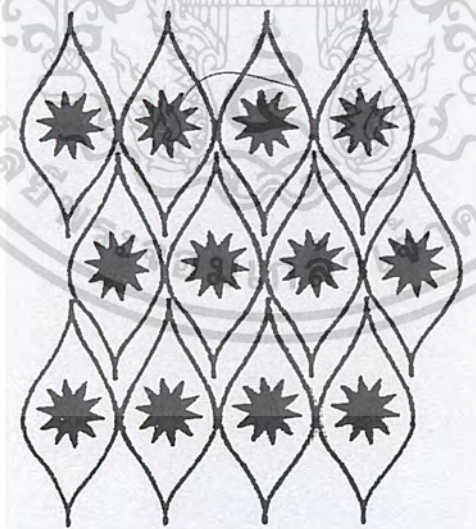
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) Diamond เป็นการวางลายแบบข้าวหลามตัด

ภาพที่ 46. แสดงการจัดวางลายแบบ Diamond

5) Ogee เป็นการวางลายแบบตาข่าย

ภาพที่ 47. แสดงการจัดวางลายแบบ Ogee

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1.5 เส้นและสี

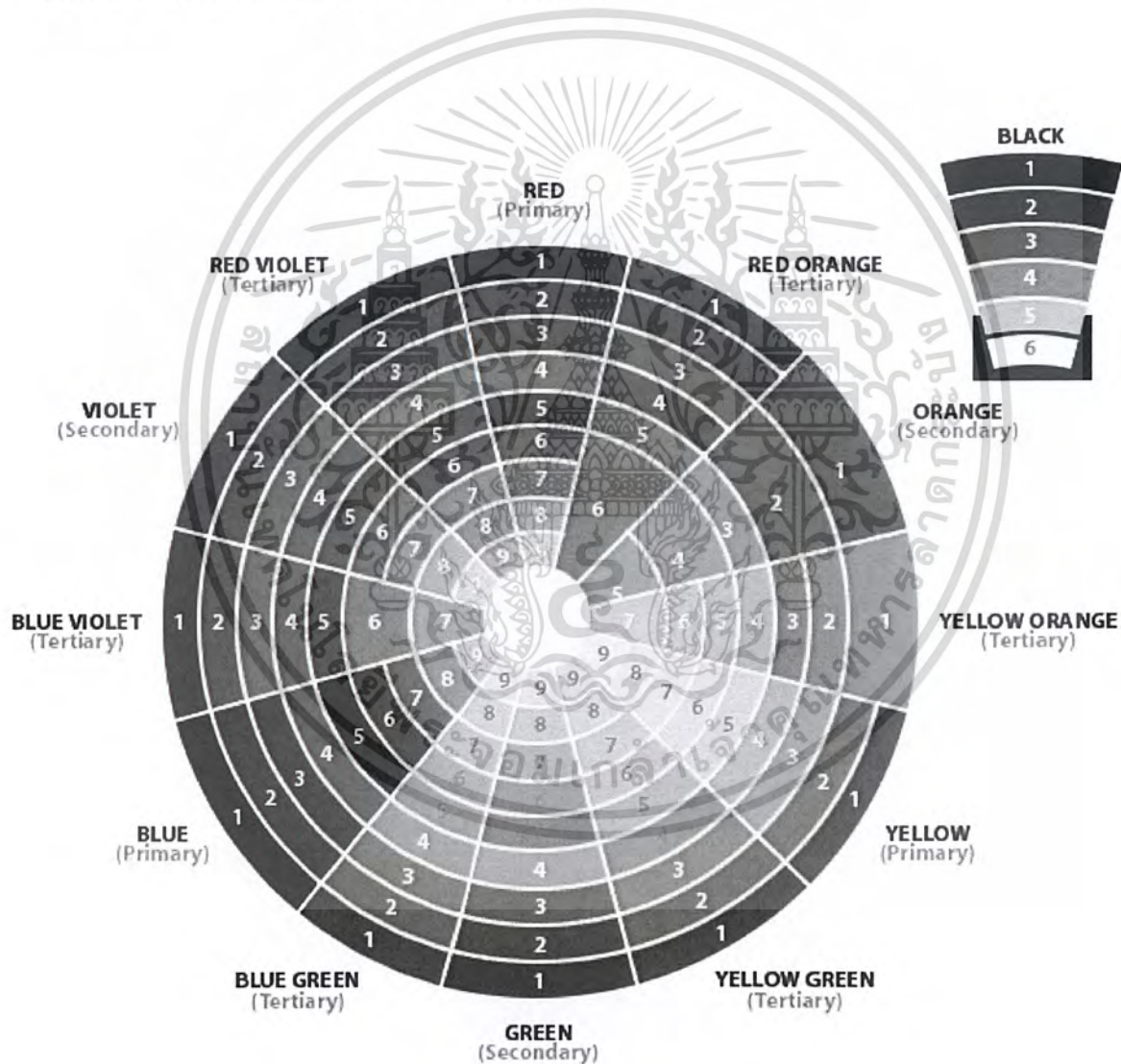
ลายผ้าเป็นศิลปะแบนราบ (Flat Arts) ดังนั้นการออกแบบจะต้องคำนึงถึงหลัก 2 ประการ คือ เส้นและสี

1) **เส้น** คือ ส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในกาสร้างลายผ้าลงบนผืนผ้า เพื่อก่อให้เกิดการประสานการเคลื่อนไหวกันของแต่ละเส้นและช่องไฟอย่างงดงาม

2) **สี** คือ อุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งใช้ระบายลงในเนื้อที่ลายเส้น การผสมสีเพื่อใช้ระบายสีหรือการจะกำหนดสีต่างๆ ลงไปในเนื้อที่ลายเส้นจำเป็นจะต้องรู้จักการผสมสีจึงจะไม่เกิดการผิดพลาด สีมีอยู่ 2 วรรณะ คือ สีร้อน และ สีเย็น

สีร้อน ประกอบด้วย สีเหลืองอมส้ม ส้ม ส้มเข้ม แดง ม่วงแดง

สีเย็น ประกอบด้วย สีเขียวตอง เขียว ฟ้า น้ำเงิน ม่วงคราม

ภาพที่ 48. แสดงวงจรสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดสีด้วยวิธีการต่างๆ

1) วิธีการกระจายและการกลับค่าน้ำหนักสี

เป็นกรรมวิธีการเปลี่ยนตำแหน่งพื้นที่ของลวดลายผ้าโดยใช้ลายเดียวกันแต่เปลี่ยนสีสลับให้แปลกๆ กันไป จำเป็นสำหรับการทำลวดลายผ้าในลายเดียวกันอาจทำให้เกิดชิ้นงานหลากหลายรูปแบบ การกระจาย และกลับค่าของสีจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย แต่เกิดผลผลิตมากขึ้น

2) วิธีการเปลี่ยนสีของเส้นรอบนอก

จุดมุ่งหมายในการเปลี่ยนสีของเส้นรอบนอก คือ ต้องการจะให้ลายในแบบเดียวกันดูแตกต่างกัน ออกไป และเป็นวิธีการวิธีหนึ่งในการคัดเลือกลายกับสีที่เหมาะสมที่สุด

2.1) การระบายสีเพื่อตัดเส้นรอบนอกระหว่างตัวลายด้วยกัน ควรใช้สีเบาๆและเป็นสีสดๆ ส่วนสีที่อยู่ในตัวลายก็ไม่ควรใช้สีเข้มจัด

2.2) ตัวลายที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบหลากหลายนั้นจะต้องมีปริมาณเนื้อที่ไม่กว้างใหญ่เกินไป จึงจะเห็นผลการเปลี่ยนแปลง ถ้าขนาดกว้างมากไปจะทำให้สีเส้นรอบนอกระหว่างตัวลายถูกกลืนหายไป

3) วิธีการผสมผสานสี

เป็นวิธีที่คล้ายคลึงกับการกระจายแบบลายที่กล่าวข้างต้น เพราะผลที่ได้คือ ทำให้เกิดแบบแปลกๆ ออกมาอีกหลายแบบโดยการใช้หลายๆลายด้วยกัน แต่เปลี่ยนสีให้แปลกออกไปอีกหลายสี เรียกว่าการทำแนวทางสี (Color Way) จะเกิดแบบที่แปลกหลายหลายชนิด

3.1) การผสมผสานของสีระหว่างวรรณะของสีที่ต่างกัน

คือ การเอาวรรณะของสีร้อน และวรรณะของสีเย็นมาระบายลงในภาพเดียวกัน เช่น ใช้สีแดง และเหลืองปริมาณ 80% ของพื้นที่ในภาพทั้งหมด แล้วใช้สีเขียวเหลืองกับเขียวเพียง 20% ผลที่ออกมาจะดูภาพนั้นเป็นวรรณะร้อน

ในการให้สีลวดลายผ้า เราไม่จำเป็นจะต้องใช้สีของมันเองแท้ๆตามวงจรสีเสมอไป เพราะการออกแบบลวดลายในสิ่งใดก็ตาม บางครั้งเกิดจากการใช้สีที่นำมาผสมกัน ให้เกิดมีค่าน้ำหนักสีที่แปลกออกไปอีกทั้งวรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็น แล้วนำมาสีที่ผสมกันได้นั้น ซึ่งเตรียมไว้ทั้งสองวรรณะ นำมาระบายลงในภาพตามปริมาณของเปอร์เซ็นต์ดังได้กล่าวแล้วก็จะทำให้ภาพนั้นเป็นไปตามวรรณะที่ต้องการ

4) วิธีการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริง

ในบางครั้งการเอาสีตัดกันเข้าไปช่วยจะทำให้ภาพลวดลายนั้นดูมีชีวิตชีวาขึ้น การใช้สีตัดกัน คือ การใช้สีที่อยู่ตรงกันข้าม เช่น สีแดงตรงข้ามกับสีเขียว สีเหลืองตรงข้ามกับสีม่วง วิธีการใช้มีดังนี้

ปริมาณของสีที่จะนำมาใช้ตัดกับวรรณะของสีในรูปลวดลายนั้น สีตรงกันข้ามที่จะนำมาใช้ตัดต้องจำกัด อย่าให้เกิน 20% ของเนื้อที่ในภาพลวดลายนั้น ถ้าใช้ในปริมาณ 50%/50% จะทำให้ภาพแข็งเพราะสีแข่งกันเองดูไม่รื่นตา จึงควรระมัดระวังให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ดังนี้

4.1) การใช้สีตรงกันข้าม จำเป็นต้องลดวรรณะของสีใดสีหนึ่งลงเหลือ 20% และเพิ่มวรรณะของสีที่ไม่วาระณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเม็ดสีแดงเนื้อหนาและต้องอ้างอิงถึงเงาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหลืออยู่เป็น 80%

4.2) ถ้าจำเป็นจะต้องนำสีตรงกันข้าม มาร่วมใช้อย่างสะดวกในภาพเดียวกันอาจจะดูบาดตาเกินไป เราควรแก้ด้วยการใช้เส้นสีดำหรือสีที่มีน้ำหนักเข้มหรือสีอื่นๆมาคั่นกลางระหว่างสีที่ตัดกันนั้น ช่วยลดความรุนแรงลงได้ ถ้าใช้ถูกจังหวะจะทำให้เกิดลายที่สวยงาม

4.3) ถ้ารูปลวดลายนั้นเต็มไปด้วยลวดลายเล็กๆ แพรวพราวลักษณะแบบนี้การใช้สีตรงกันข้ามตัดกันสลับกันไปอย่างสะดวกย่อมเกิดผลประสานกันไปเอง

การเน้นสีให้เด่น

ถ้าการใช้สีในลวดลายนั้นผสมผสานกลมกลืนกันมากไป ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายขาดความน่าสนใจ แต่ถ้าได้สีอื่นมาปะปนในลวดลายนั้นเล็กน้อยก็จะทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นขึ้นมา เช่น ถ้าให้ลายสีเข้ม ก็ควรใช้สีอ่อนเน้นในบางจุดโดยมีปริมาณสีไม่เกิน 10% ของเนื้อที่ในภาพ

2.7.2 ข้อมูลเทคนิคการพิมพ์สกรีน

2.7.2.1 การพิมพ์ผ้า

การพิมพ์ผ้าโดยส่วนใหญ่มักจะใช้ โตะยาวๆ ซึ่งมีตัวลวดกรอบสกรีนอยู่เป็นระยะๆ มาเป็น โตะพิมพ์ ในการทำแม่พิมพ์จะต้องตั้งฉากไว้ในกรอบสกรีนให้เรียบร้อยก่อน แล้วจึงนำไปถ่าย ฝุ่นไปสำหรับถ่ายนี้ ด้านบนจะมีเหล็กยื่นไว้สำหรับเสียบกรอบสกรีน ส่วนอีกด้านหนึ่งก็มีที่สำหรับเสียบเพื่อยึดกรอบให้แน่น ซึ่งเป็นการตั้งฉากไปในตัวตั้งแต่ขั้นตอนทำแม่พิมพ์นี้ เมื่อนำมาพิมพ์ก็ไม่ต้องตั้งฉากใดๆทั้งสิ้น เพียงแต่เสียบกรอบสกรีนเข้าไปในบล็อกรของ โตะเทียนให้ตรง ตำแหน่งที่เราบุผ้าเตรียมไว้จะพิมพ์เท่านั้น ภาพที่ได้ก็จะตรงกันทุกครั้งไป

ในการพิมพ์สกรีนขณะที่เราไปดหมึกลง ไปบนสิ่งพิมพ์นั้น สิ่งพิมพ์มักจะลอยติดขึ้นมาพร้อมกับที่เรายกแม่พิมพ์สกรีนขึ้น มีสาเหตุมาจากความเหนียวของหมึกพิมพ์ ดังนั้นเราต้องหาสิ่งยึดสิ่งพิมพ์ไว้ชั่วคราว สำหรับการพิมพ์ผ้า จะใช้พาราฟิน แวกซ์เคลือบด้วยความร้อนให้ละลายเป็นของเหลวทิ้งไว้จนเกือบเย็น แล้วนำมาเทลงบนโตะ นำไม้มาปาดพาราฟิน แวกซ์ให้เรียบ จะทำให้มีการยึดเกาะผ้าได้ดีมาก แต่แวกซ์จะไม่มี การทนทาน เมื่อพิมพ์ไปได้ไม่นานพื้นผิวของแวกซ์จะไม่เรียบ จึงมีการหันมาใช้กาวทาโตะแทนแวกซ์ ซึ่งทำให้ผิวเรียบเหมาะสำหรับพิมพ์ภาพที่ต้องการความคมชัด

2.7.2.2 หมึกพิมพ์ผ้า

หมึกพิมพ์ที่เหมาะสมสำหรับผ้าเป็นชนิดที่ละลายด้วยน้ำ เป็นหมึกที่มีน้ำเป็นส่วนผสม และสามารถใช้น้ำทำความสะอาดได้ด้วย หมึกชนิดนี้ประกอบด้วย

- ไบเดอร์ (Binder)
- เม็ดสี (Pigment paste)
- อิมัลชัน (Emulsion thickening)

โดยที่หมึกละลายด้วยน้ำแต่ละชนิดจะมี Binder ผสมอยู่แตกต่างกันไปตามคุณสมบัติหมึก และยังมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ส่วนประกอบบางอย่าง เช่น ฟองฟู (Foaming Agent) หรือเชื้อยาล้างเข้าไปผสมอยู่ อันจะทำให้เกิดหมึกพิมพ์ที่มีไม่วรากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะต่างๆออกไป เช่น

1) หมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา (สีจม) เหมาะสำหรับผ้าที่มีพื้นสีอ่อนกว่าสีของหมึกเมื่อพิมพ์เสร็จจะต้องนำไปผ่านความร้อนโดยเข้าเตาอบ ที่อุณหภูมิ 140-150 องศาเซลเซียส ประมาณ 3-5 นาที หรืออาจจะใช้เตารีดมาร์คก็ได้ เมื่อหมึกพิมพ์แห้งสีไม่ตก และการเกาะของสีจะติดดี

2) หมึกพิมพ์สีลอย คือหมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา แต่ปรับปรุงให้มีความเข้มของสีให้มีเนื้อสีมากขึ้น เมื่อนำไปพิมพ์ลงบนผ้าที่มีพื้นสีเข้ม สีของหมึกจะลอยเด่นชัดอยู่บนเนื้อผ้า

3) หมึกพิมพ์สียาง มีคุณสมบัติคล้ายสีลอย แต่สียางจะมีความมันเงาและมองดูคล้ายยางไปติดอยู่บนผ้า การพิมพ์สียางนี้จะพิมพ์ยาก สีมักจะไม่ติดกับผ้าสกปรก เพราะมีความเหนียว แต่สามารถลดความเหนียวได้ โดยการผสมน้ำยาเคมีที่เรียกว่า Softener จะสามารถลดความเหนียวของสีลงได้

4) หมึกพิมพ์ฟองสี (Tex foam Ink) หมึกพิมพ์นี้ก็คือหมึกน้ำซึ่งมีเชื้อฟู่ (Foaming Agent) ผสมอยู่ คุณสมบัติใกล้เคียงกับสีลอย หลังพิมพ์เสร็จแล้ว นำไปผึ่งให้แห้ง และเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 120-150 องศาเซลเซียส ประมาณ 3 นาที หมึกจะแห้งและฟูนูนขึ้นในลักษณะนูน

สีพิมพ์ผ้าที่กล่าวมาข้างต้นยังมีหมึกพิมพ์ชนิดสีเงิน สีทอง กากเพชร และสีมุก โดยใช้ Binder ชนิดพิเศษมาผสมกับผงเงิน ผงทอง สีมุก และกากเพชรผ่านลอดไปได้ สำหรับการพิมพ์กากเพชรนั้นยังมีอีกวิธีหนึ่ง คือการพิมพ์กากลงบนพื้นผ้าเสียก่อน แล้วจึงโรยกากเพชรลงบนกากและเทออกเพื่อให้กากเพชรส่วนที่ไม่ติดกากและเป็นส่วนเกินหลุดออกมา จากนั้นรอนกากแห้งแล้วจึงนำไปผ่านความร้อนประมาณ 3 นาที จะทำให้กากเพชรติดทนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีสีพิมพ์ชนิดที่ละลายด้วยน้ำมัน (Solvent Base Ink) ซึ่งใช้น้ำมันเป็นส่วนผสมสำคัญ รวมถึงการล้างทำความสะอาดจะต้องใช้น้ำมันทั้งสิ้น ซึ่งหมึกพิมพ์ชนิดนี้เหมาะสำหรับงานแผ่นป้ายโฆษณา งานบนพลาสติก เป็นต้น ไม่เหมาะสำหรับงานพิมพ์ผ้า ดังนั้นจะไม่กล่าวถึงสีพิมพ์ชนิดที่ละลายด้วยน้ำมัน

2.7.2.3 การพิมพ์ด้วยเครื่องจักร

ในระบบการพิมพ์สกรีนนี้ยังสามารถใช้เทคนิคการพิมพ์สี ซึ่งสามารถดัดแปลงให้ได้ผลผลิตที่แตกต่างกันออกไปหลายแบบด้วยกัน คือ

1) การพิมพ์โดยตรง (Direct)

คือ การทาลวดลายสีลงบนผ้าโดยตรง ผ้าที่พิมพ์ถ้าเป็นผ้าฝ้ายนิยมนิยมนฟอกขาวและชุบมันก่อน การพิมพ์วิธีนี้ผ้าที่ใช้มักเป็นผ้าขาวหรือย้อมสีอ่อน ทวดลายจะเป็นสีเดียวหรือหลายสี

2) การพิมพ์แบบการใช้การกัดสี (Discharge)

ผ้าที่ใช้พิมพ์ต้องทำการย้อมสีก่อน เลือกตัวสีที่สามารถฟอกออกได้ง่าย พิมพ์ด้วยแป้งพิมพ์ผสมสารฟอกสี สารฟอกสีจะฟอกสีพื้นออก เกิดลวดลายสีขาว วิธีเรียกว่า White Discharge ถ้าต้องการให้ลวดลายเป็นสี ใช้วิธีการเติมสีที่ทนสารฟอกสีได้ลงไปพร้อมกับสารฟอกสี เมื่อพิมพ์สารฟอกสีจะกำจัดสีพื้นออกแล้วสีที่ผสมไว้กับสารจะซึมลงไปแทนที่ วิธีนี้เรียกว่า Colored Discharge

3) การพิมพ์แบบเบริชต์ (Resist)

ไม่วารณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการพิมพ์ที่มีต้นแบบมาจากการทำบาติกของชาวอินโดนีเซีย เป็นการพิมพ์หรือการเขียนด้วยสารที่ไม่ซึมน้ำตามลวดลายที่ไม่ต้องการให้สีติด แล้วนำไปย้อมหรืออัดน้ำสีเข้าไปในผ้า

4) การพิมพ์แบบพิมพ์ 2 แบบ (Duplex)

เป็นการพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายทั้ง 2 หน้าแบ่งออกเป็น

- ลวดลายทั้งสองด้านเหมือนกัน

ใช้ด้านใดไม่แตกต่างกัน วิธีการพิมพ์ค่อนข้างยุ่งยาก เพราะต้องทำแม่พิมพ์ 2 อัน อันหนึ่งเป็นแม่พิมพ์แบบปกติ (Positive) ใช้พิมพ์ด้านถูก อีกอันหนึ่งเป็นแม่พิมพ์กลับ (Negative) ใช้พิมพ์ทางด้านหลัง

- ลวดลายทั้งสองหน้าแตกต่างกัน

ใช้แม่พิมพ์สองชุดเหมือนกันแต่ลวดลายต่างกัน แบบนี้ง่ายกว่าตรงที่ไม่ต้องทำลายให้ตรงกัน ส่วนใหญ่เป็นการพิมพ์ด้วยระบบ Roller

2.7.3 กรรมวิธีการปัก

การปักผ้าสามารถทำได้ 2 วิธี ได้แก่การปักด้วยมือ และการปักด้วยจักร

1) การปักด้วยมือ ทำได้โดยการลอกลายที่ต้องการปักลงบนผืนผ้า แล้วจึงเข้ากับสะดึงเพื่อช่วยในการดึงผ้าให้ตึง จากนั้นทำการปักตามสี และลวดลายที่ออกแบบไว้

2) การปักด้วยจักร มีทั้งการปักด้วยจักรเย็บธรรมดาซึ่งจะคล้ายกับการปักมือแต่จะรวดเร็วขึ้นและการปักโดยจักรขนาดใหญ่ ซึ่งควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์

วิธีการลอกลาย

ลอกลายลงบนเนื้อผ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในการออกแบบให้ใช้กระดาษครออยที่มีคล้ายๆกับสีของงานที่จะปักอย่าใช้สีติดกันมากนัก เพราะจะทำให้สีของไหมที่ปักไม่สวยเท่าที่ควร อย่าใช้กระดาษหรือดินสอ ก๊อปปี้ (Copy) เป็นอันขาด

วางผ้าลงบนโต๊ะ ให้เส้นด้ายในเนื้อผ้าขนานกันมากที่สุด ทั้งในทางขวางและทางยาวของเนื้อผ้า ทั้งนี้จะทำได้โดยใช้หมุดกดไว้ตรงส่วนบนของเนื้อผ้า และทางด้านนอกของแบบ ถัดจากนั้นให้เอาหมุดกดไว้จนผืนผ้าทั้งผืนตรงดีแล้ว จึงเอาแบบวางลงตรงที่จะทำ ใช้หมุดกดไว้เพื่อกันไม่ให้ผ้าหด (กระดาษครออยที่ดีที่สุดสำหรับใช้กับผ้าสีขาวและผ้าสีอ่อน ควรใช้สีน้ำเงิน)

สำหรับการลอกแบบลงบนผ้าโปร่ง ผ้ากำมะหยี่ เหล่านี้ควรใช้กระดาษแก้วลอกแบบไว้ก่อนและกระดาษแก้วนั้นควรหนาหน่อย เมื่อออกแบบเสร็จแล้วจึงเอาไปทาบไว้บนผ้า เนาให้เรียบร้อยเพื่อเวลาใส่สะดึงผ้าจะตึง ต่อจากนั้นจึงเดินเนาฝีม็ไปรอบๆ เพื่อให้อยู่คงที่ ถ้าปักด้วยสีขาว แนวของฝีม็ควรมีขนาดเดียวกับด้ายที่ใช้ปัก ถ้าหากเป็นผ้าสี แนวของฝีม็ก็ควรใช้ไหมหรือด้ายสีเดียวกันกับที่ใช้ในการปัก หลังจากนั้นให้เอากระดาษแก้วออก (ฝีม็ที่เย็บรอบๆแบบนั้นควรให้มีขนาดประมาณ 25 ฝีม็ต่อ 1 นิ้ว เพื่อจะได้เอากระดาษแก้วออกได้ง่ายๆ) ในกรณีที่ใช้ฝีม็เข้มควรปฏิบัติตามวิธีเดียวกัน แต่ใช้กระดาษครออยสี

ขาว เหลือง หรือสีอ่อนๆ สำหรับผ้าชนิดบางๆจะต้องลอกลายในวิธีตรงกันข้ามคือ เอาลายวางไว้บนโต๊ะ

ก่อน แล้วจึงเอาผ้าวางทับไว้ข้างบน วิธีนี้เป็นวิธีง่าย สะดวกและแม่นยำที่สุด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการเดินฝีเข็มหรือเดินเส้น

1) ลายปักข้ามไหมเส้นเดียว วิธีการปักดังนี้

เดินฝีเข็มจากจุด ก เดินฝีเข็มธรรมดาต่อเมื่อเย็บถึงจุด ข ถัดเข็มแทงลงไปในผ้าอีกประมาณ $\frac{1}{2}$ นิ้วและหมุนสะตึงไป $\frac{1}{4}$ ของรอบพร้อมกับเย็บฝีเข็มลงบนเส้นที่ขีดไว้ ไปในระยะประมาณ $\frac{1}{9}$ นิ้ว ถัดจากนั้นให้ถัดเข็มอีก พร้อมกับหมุนสะตึงไป $\frac{1}{4}$ ของรอบ เช่นเดียวกับที่ทำไว้แล้ว ซึ่งจะทำให้ผ้ากลับมายู่ตรงฝีเข็มแรก เว้นแต่จุดเริ่มต้นจะต้องอยู่ทางขวาของสะตึง ฝีเข็มแนวนี้จะต้องเย็บขนานกันไปกับฝีเข็มแนวแรกจนถึงขอบตรงกันข้าม

2) ลายปักข้ามไหมเส้นคู่ วิธีการปักดังนี้

ขีดเส้นคู่ให้ห่างกันประมาณ $\frac{1}{2}$ กระเบียด ห่างกันระหว่างเส้นคู่ประมาณ $\frac{1}{2}$ นิ้ว ปักเดินเส้นจาก 1 ถึง 2 ถึง 3 3 ถึง 4 ปักให้ข้ามเส้นที่เดินฝีเข็มหรือเดินเส้นไว้ทั้งสองเส้น จนถึงจุดที่ 3 ปักเดินเส้นจาก 3 ถึง 5 5 ถึง 6 6 ถึง 7 7 ถึง 8

ลักษณะการปักแบบต่างๆ

1. การปักแบบลายฉลุ

เป็นการปักแน่นอนหนาและธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง เหมาะแก่การปักสิ่งของที่ทำด้วยผ้าลินินทุกชนิด เช่น ผ้าคลุมตู้เย็น ผ้าปูโต๊ะ ม่าน เหล่านี้เป็นต้นและเป็นการปักชนิดหนึ่งที่ใช้การมากที่สุดตามบ้านเรือน ทั้งจะทำให้ได้ด้วยผ้าทุกชนิดตั้งแต่หนาที่สุดจนถึงบางที่สุด ใช้วิธีการปักไหมข้ามเส้นคู่

2. การปักแบบฉลุลายโยง

เป็นการปักที่แน่นอนหนาและธรรมดาที่สุดแบบหนึ่ง เพราะทำได้ง่าย โดยมากปักด้วยผ้าลินินทั้งชนิดหนาและบาง

3. การปักแบบฉลุตีตาราง

การปักแบบนี้มีประโยชน์มาก เพราะจะต้องเอาไปประกอบในลายปักที่ต้องการให้ลายนั้น โปร่ง ผ้าที่ควรจะใช้ปักควรเป็นผ้าลินิน หรือผ้าชนิดอื่นที่คล้ายคลึงกัน

4. การปักแบบนูนและแบบวงโค้ง

การปักแบบนี้เป็นการปักที่มีประโยชน์มากที่สุด ในบรรดาปักทั้งหลาย เพราะปักได้ทั้งเสื้อผ้า ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ฯลฯ การปักแบบนี้จะทำได้โดยปฏิบัติตามการทำวิธีข้ามเชือก

5. การปักแบบวอยไหมหรือสาดไหม

การปักแบบนี้แตกต่างจากการปักแบบอื่นๆทั้งหมด คือสะตึงจะต้องเลื่อนไปข้างหน้าและถอยหลัง จะหมุนไปทางด้านข้างไม่ได้เป็นอันขาด ฝีเข็มจะต้องปักเดินหน้าสองฝีเข็มและปักถอยหลังหนึ่งฝีเข็มสลับกัน เป็นการปักประสานฝีเข็มไปเรื่อยๆ ผ้าที่จะใช้ปักควร ใช้ผ้าต่วนหรือผ้าชนิดหนาและจะต้องใช้ผ้าบางๆเสริมเอาไว้ด้านหลังของงาน ถ้าใช้ผ้าเครป ผ้าไหมที่ซักได้ หรือผ้าโปร่งให้ใช้ผ้าอแกนตีหรือผ้าแคมบริคเสริม

เมื่อปักเรียบร้อยแล้ว จะต้องเอาผ้าเสริมออกให้หมด เพื่อให้มีกริดข้างลักษณะอันสวยงามของงานปัก นิยมใช้ปักชายกระโปรง หลังเสื้อ หมอนอิง ผ้าคลุมวิทยุ ตู้เย็น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การปักชอยไหมสลับลี

เป็นการปักที่สวยงามอีกวิธีหนึ่งของการปักชอยไหม ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าต่วนหรือผ้าเนื้อหนาแล้วเอาผ้าบางเสริมไว้ข้างหลังของงาน

7. การปักแบบทาบบนผ้าโปร่งหรือผ้าแก้ว

การปักบนผ้าโปร่ง จะทำด้วยการปักกลดลายประสานกันหลายชนิด นิยมนำไปใช้ติดผ้าม่าน ผ้าปูที่นอน หมอนอิง ทั้งยังเป็นแบบที่ง่ายเพราะประกอบด้วยการเย็บทำเส้นและการปักนูนผสมกัน ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าเครป ผ้าไหมที่ซักได้หรือผ้าชนิดอื่นที่คล้ายกัน

8. การปักแบบทาบผ้า

เป็นการปักชนิดหนึ่งที่ปักได้ง่ายและสวยงามมาก นิยมนำไปใช้ทำผ้าม่าน หมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ ปักหน้าอกเสื้อ ปักกระโปรง เป็นต้น

9. การปักแบบปักพื้นที่

นิยมใช้ปักหน้าอกเสื้อ แขนเสื้อ

10. การปักแบบเส้นเชือก

การปักแบบเส้นเชือกนั้น ต้องทำด้วยการบรรจุด้ายที่มีชนิดและขนาดต่างกันลงไว้เพื่อการเย็บทับด้วยฝีเข็มถี่ เมื่อทำสำเร็จรูปแล้วพื้นนอกของเส้นเชือกจะราบเรียบ นิยมใช้ผ้าลินิน โดยใช้สำหรับปักอกเสื้อ ริมผ้าต่างๆ

11. การปักแบบแทรกผ้าแก้ว

เป็นการปักที่มีความงาม โดยมีประโยชน์ในการปักริมผ้าปูโต๊ะ โดยวางดอกไม้ห่างกัน ปักเสื้อกระโปรง ชุดกลางคืน

12. การปักบนผ้ากำมะหยี่ หรือพรม

การปักชนิดนี้ใช้สำหรับหมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ และพรมทุกชนิด หรือใช้ปักของที่มีลวดลายแฟนซีต่างๆ

การปักด้วยจักรอุตสาหกรรม

1. ต้องนำลวดลายที่ออกแบบไว้มาทำบล็อกปักด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นตัวกำหนดการปักอัตโนมัติ ทั้งความละเอียดของฝีเข็มและทิศทางการปัก โดยลวดลายที่ออกแบบต้องไม่เกินความสามารถของเครื่องจักร ซึ่งโดยทั่วไปมีขนาด 11x14 และปักได้ 7 สี

2. นำบล็อกที่ปักได้ ใส่ในจักรเพื่อทดสอบงานปักที่ได้ แล้วแก้ไขให้สมบูรณ์ ราคาของบล็อกปักขึ้นอยู่กับขนาดไม่ใช่ปริมาณสี

3. ทำการปักโดยใช้ที่ปักนั้น จะเป็นปักที่หัวปักตั้งแต่ 6, 12, 24, 36 เป็นต้น ซึ่งทำการปักไปพร้อมกันทุกตัว ซึ่งในประเทศไทยนิยมการปักแบบ 6 หัวและ 12 หัว การปักสามารถทำในลักษณะของลายที่เหมือนกัน แต่มีสีที่ต่างกัน ได้โดยการร้อยไหมที่ต่อกันในแต่ละหัวปักไหมที่ใช้ในการปักป็นไหมโพลีเอสเตอร์ มี

ลักษณะเหนียวเพื่อความทนทานต่อแรงจักรปัก มีสีเลือกมากมายในการปักต้องนำผ้ามารองที่ด้านล่างของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปัก ซึ่งจะเรียกว่า “มินาเล่” จะมีอยู่ 2 ชนิดด้วยกัน ที่ใช้กับงานปักทั่วไป สามารถย่อยสลายในน้ำ กับที่ไม่สามารถย่อยสลายในน้ำได้ ใช้กับงานปักหมวก, ปักไหมพรม, ปักงานที่มีซับในและปักผ้าที่มีเนื้อบาง

2.7.4 การผลิตเสื้อผ้าในระบบอุตสาหกรรม

ขั้นตอนการตัดเย็บสิ่งทอทั่วไปในระบบอุตสาหกรรมมีดังนี้

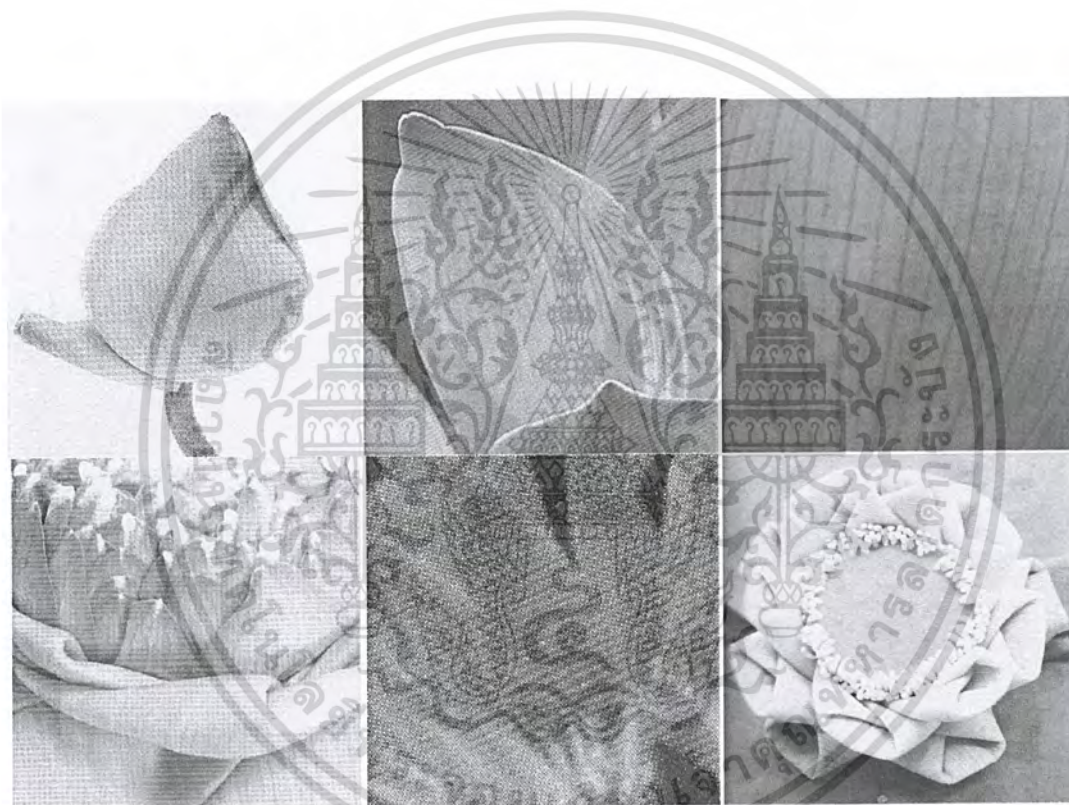
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

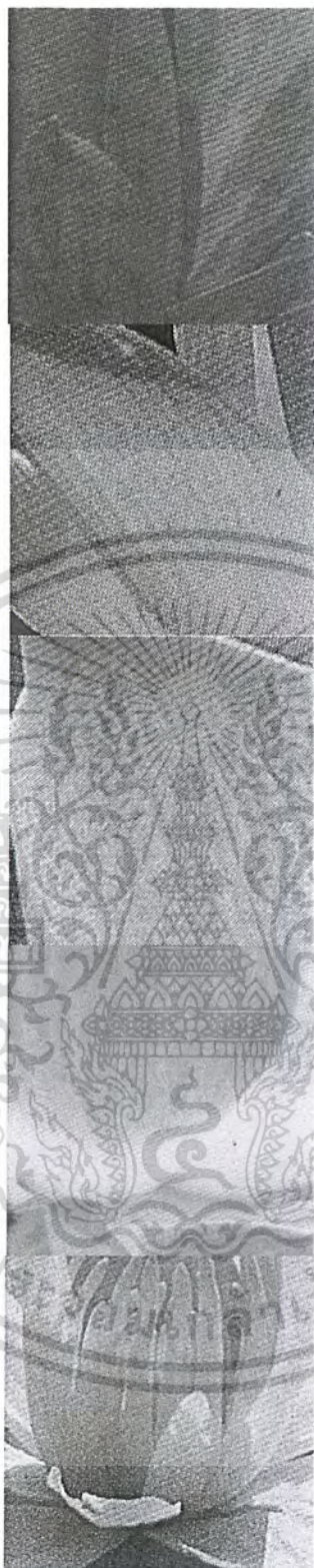
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ค้นคว้าและศึกษามานั้น ได้นำมาทดลองด้วยเทคนิคต่างๆและสรุปผลเพื่อพร้อมที่จะนำไปใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

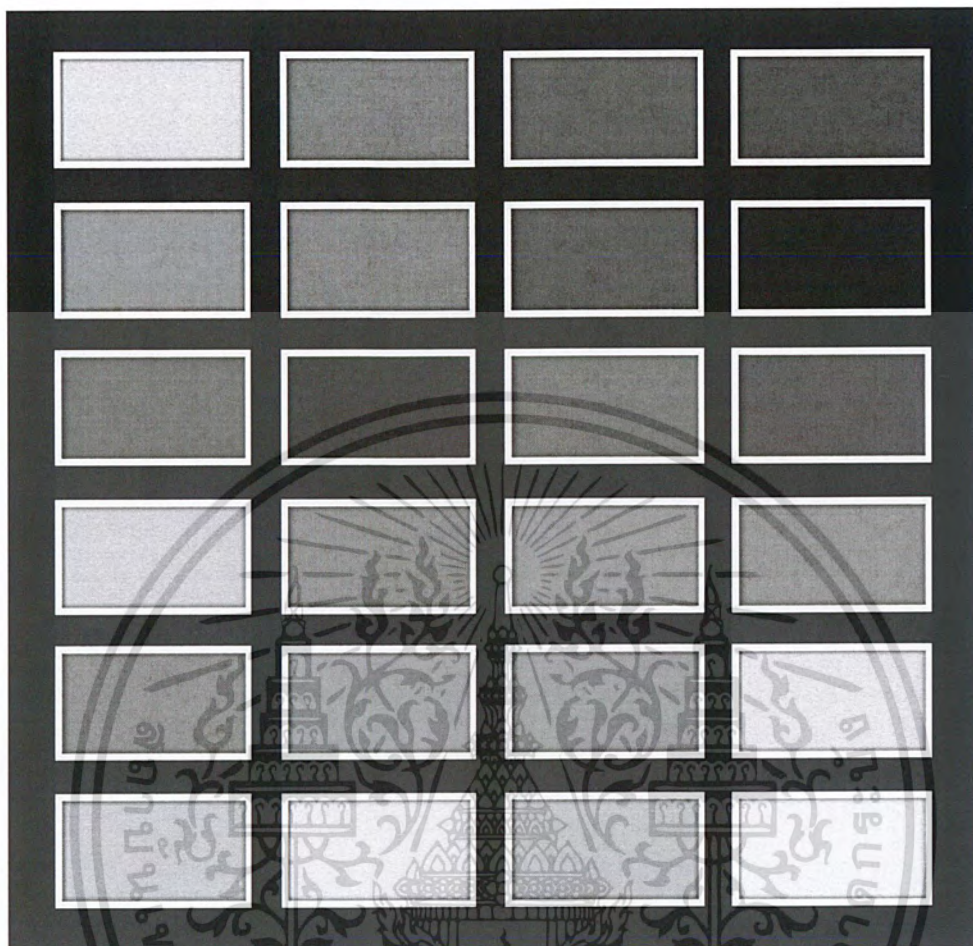
ภาพที่ 49. แสดงภาพสรุปผลลาย พื้นผิว และรูปทรงของดอกบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50. แสดงภาพสรุปแนวทางสีสันทันของดอกบัวที่นำมาใช้ในงานออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51. แสดงภาพแนวโน้มสีการแต่งกายช่วง Spring/Summer 2011

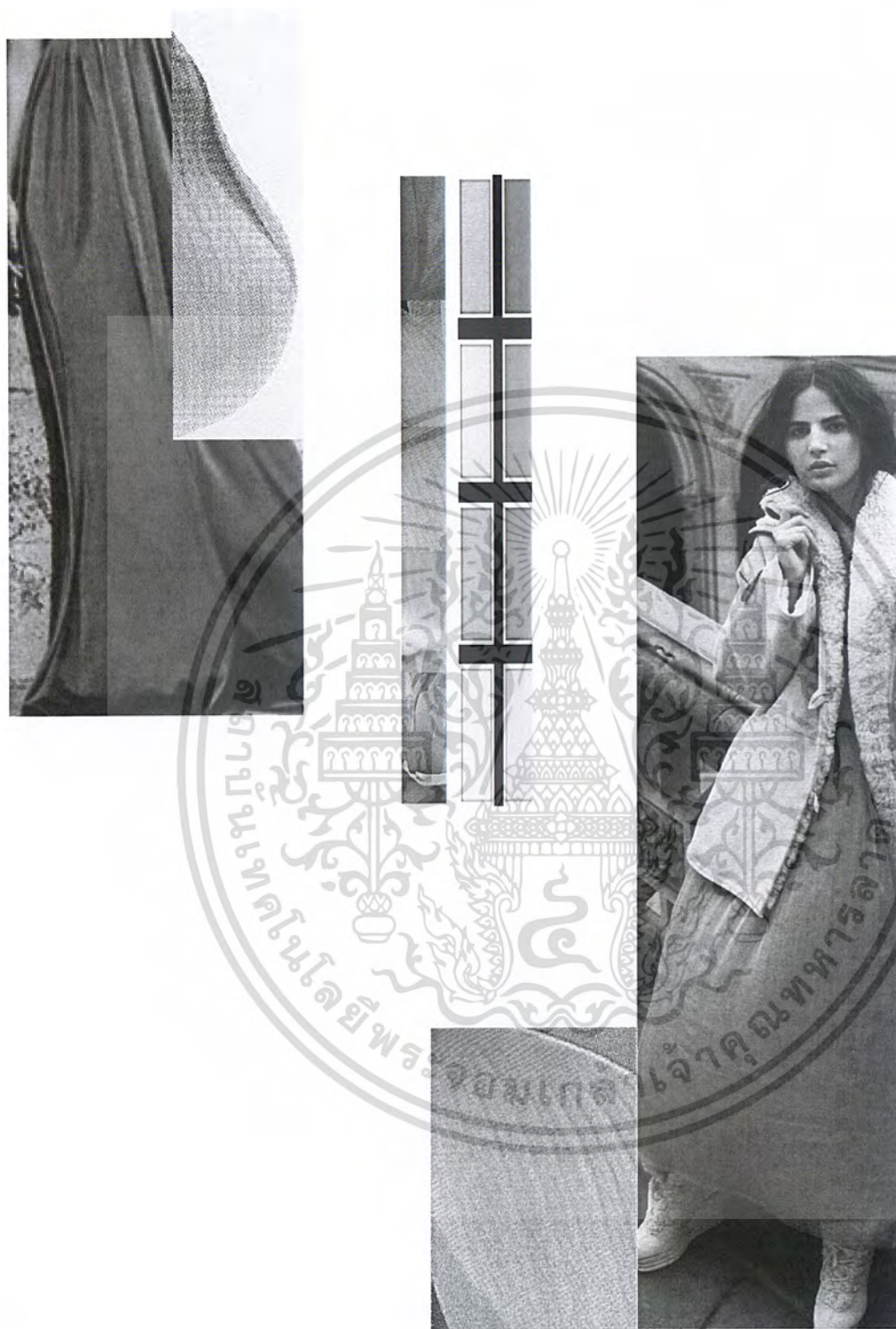
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52. แสดงภาพแนวโน้มการแต่งกายช่วง Spring/Summer 2011

(*70s Glamour - Maxi dress goes sheer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53. แสดงภาพความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของดอกบัวและ '70s Glamour

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบและทดลองเทคนิคบนผ้า

จากข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางนั้น ได้นำมาออกแบบลวดลายและการตกแต่งบนผืนผ้าด้วยเทคนิคต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ โดยนำสีสันทและรูปแบบของดอกบัวซึ่งเป็นดอกไม้ประจำศาสนาพุทธมาผสมผสาน โดยการประยุกต์เทคนิคและวัสดุต่างๆให้ทันสมัย สวยงาม และสามารถนำไปใช้ได้จริง

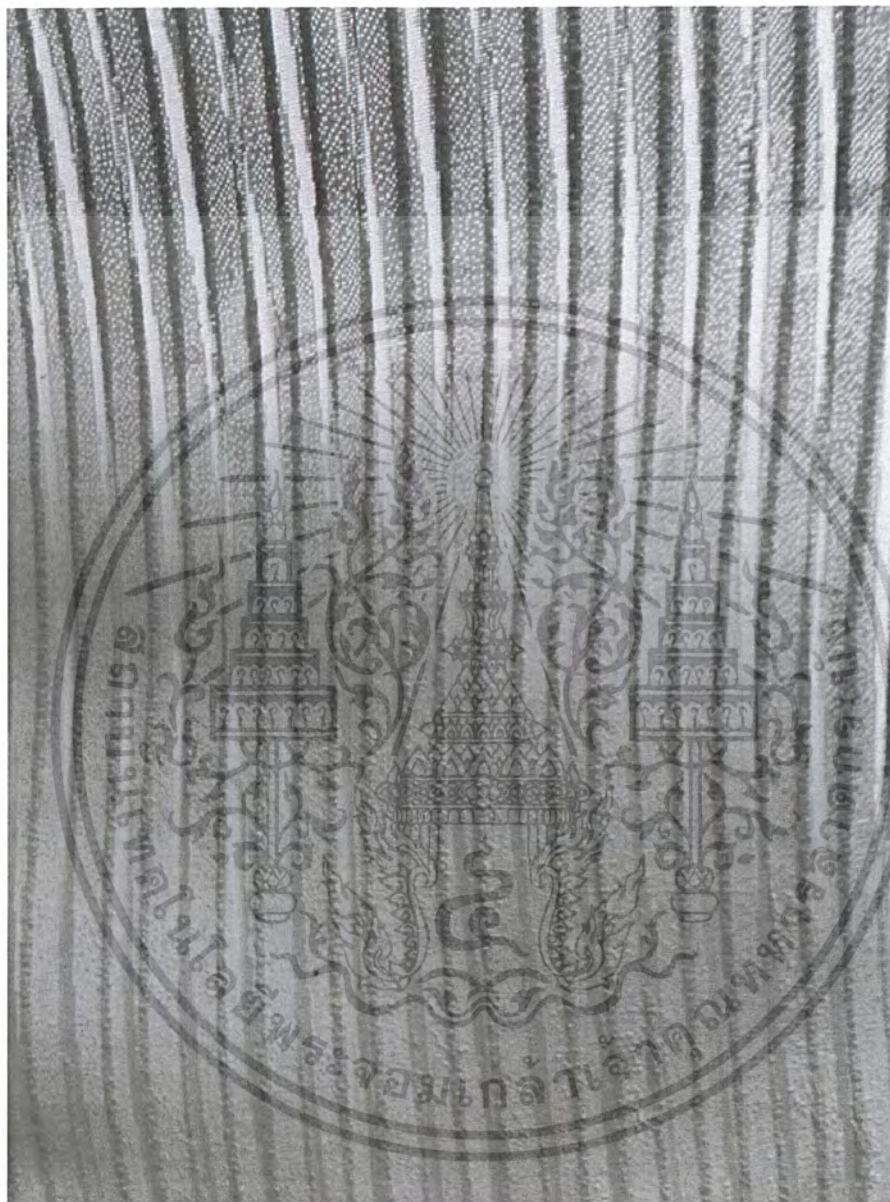
3.2.1 การออกแบบลวดลายขั้นต้น

หลังจากศึกษาข้อมูลได้ทำการออกแบบลวดลายมาเป็นแนวทางดังนี้

1. ลวดลายจากลักษณะพื้นผิวกลีบดอกบัว
2. ลวดลายเฉพาะจากลักษณะเส้นเลี้ยง
3. ลวดลายจากการพับกลีบดอกบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54. แสดงภาพการออกแบบลวดลายจากลักษณะพื้นผิวกลีบดอกบัว และการทอทองทำเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55. แสดงภาพการออกแบบลวดลายเฉพาะจากลักษณะเส้นโค้ง และการทดลองทำเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56. แสดงลวดลายจากการปักลึบดอกบัว และการทดลองทำเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การพัฒนาลวดลาย

การออกแบบลวดลายและการทดลองทำเทคนิคขั้นต้นนั้น ทำให้ทราบถึงผลที่ได้บนผืนผ้า (Effects) เห็นความน่าสนใจในเทคนิคที่เกิดขึ้นบนผ้าต่างชนิดกัน ทำให้พอสรุปแนวทางที่จะนำไปพัฒนาต่อได้ดังนี้

1. เนื้อผ้า สำหรับงานออกแบบนี้ เลือกใช้เป็นผ้าเนื้อละเอียด เพื่อแสดงออกถึงความละเอียดอ่อนของกลีบดอกไม้ นอกจากนี้ยังมีความเบาและโปร่งเพื่อให้ดูเบาสบาย เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิงและเข้ากับแนวโน้มการแต่งกายของ Spring/Summer 2011 แบบ '70s Maxi dress goes sheer ผ้าที่ใช้ได้แก่ ผ้าไหมละเอียด ผ้าไหมชีฟองเรียบ-ขุ่น ผ้าไหมจีน ผ้าชีฟอง

2. ลวดลาย นำลวดลายที่ออกแบบมาใช้ทั้ง 3 แนวทาง

3. เทคนิคการออกแบบลายผ้า เลือกใช้เทคนิคดังต่อไปนี้

การสกรีน การเพนท์ การกันเทียน (บาติก) การเย็บต่อ การเดินเส้นด้าย การอัดพลีท การฟันสี (Stencil) การพับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

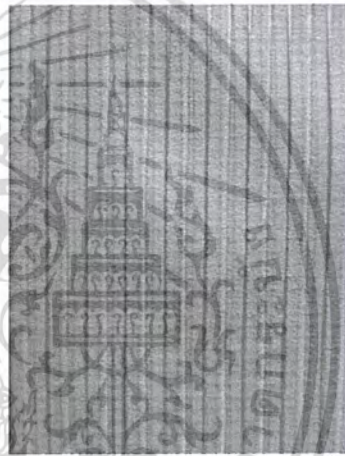
ตารางที่ 4. แสดงการพัฒนาลาย

การทดลองทำเทคนิค	การพัฒนาลาย
<p>การสกรีน</p> <p>การสกรีนสีนูนซ้อนทับสีนูน</p> <p>1. ลายเส้นเล็กผสมลายเส้นเล็ก</p> <p>2. ลายเส้นเล็กผสมลายเส้นใหญ่</p> 	 <p>ใช้เทคนิคเดิม แต่เปลี่ยนเนื้อผ้าเป็นผ้าที่มีความโปร่งมากขึ้นเพื่อทำให้ดูมีมิติ น้ำหนักเบาและอ่อนหวานมากขึ้น</p> <p>ให้ความร้อนก่อนการสกรีนทับเพื่อให้มีมิติของลวดลายมากขึ้น</p>

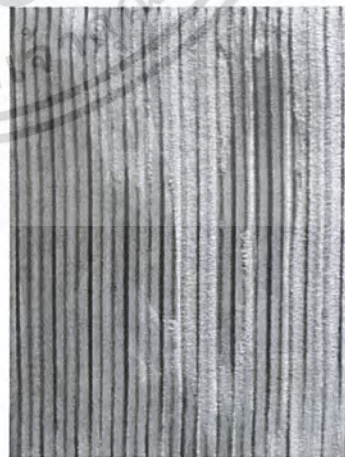
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่มีการเผยแพร่ หักล้าง อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สกรีนลายเส้นเล็กสีชมพูเข้มบนลายเส้นใหญ่สีไข่ไก่

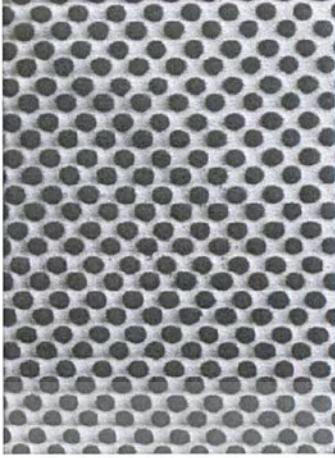
สกรีนลายเส้นใหญ่สีไข่ไก่บนลายเส้นเล็กสีเขียวอ่อน

สกรีนลายเส้นใหญ่สีเขียวอ่อนผสมสีไข่ไก่บนลายเส้นเล็กสีดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

3.ลายจุด

การเพนต์

1.การเพนต์โลโก้

ใช้สีที่อ่อนลง

2.การเพนต์เส้นลายเส้น

ใช้คู่สีม่วงและชมพู

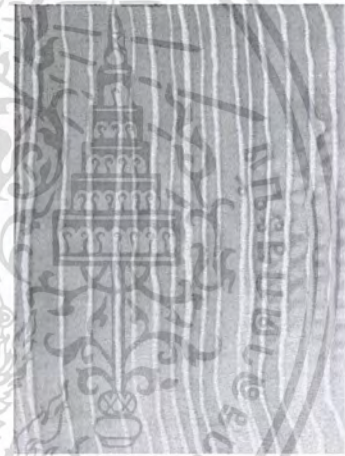
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

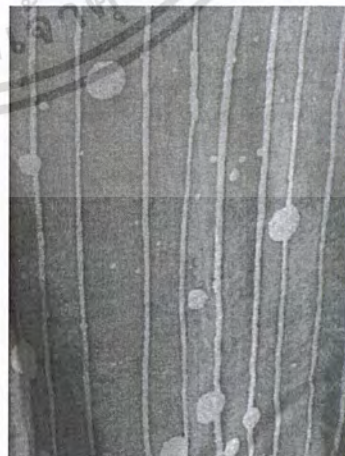
3.การกั้นเทียน (บาติก)

ใช้คู่สีม่วงอมแดงและชมพู

ใช้สีที่อ่อนลง

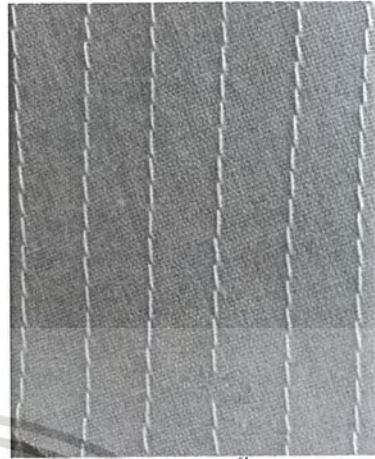
ใช้สีที่อ่อนลงและเพิ่มการกั้นเทียนเป็นจุดล้อเลียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

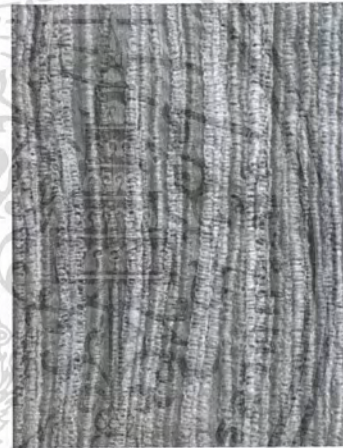
การเดินเส้นด้าย

1.เดินเส้นตรง

ใช้เส้นด้ายที่มีสีกลมกลืนมากขึ้น

2.เดินเส้นซิกแซก

ใช้เส้นด้ายหลายสี

ใช้เส้นด้ายสีใกล้เคียงกับสีพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอัดพลีท

ทำการเพนที่ลายเส้นผสมไล่สีชมพู-เหลืองก่อนแล้ว
จึงนำไปอัดพลีทไล่ขนาด

การพับ

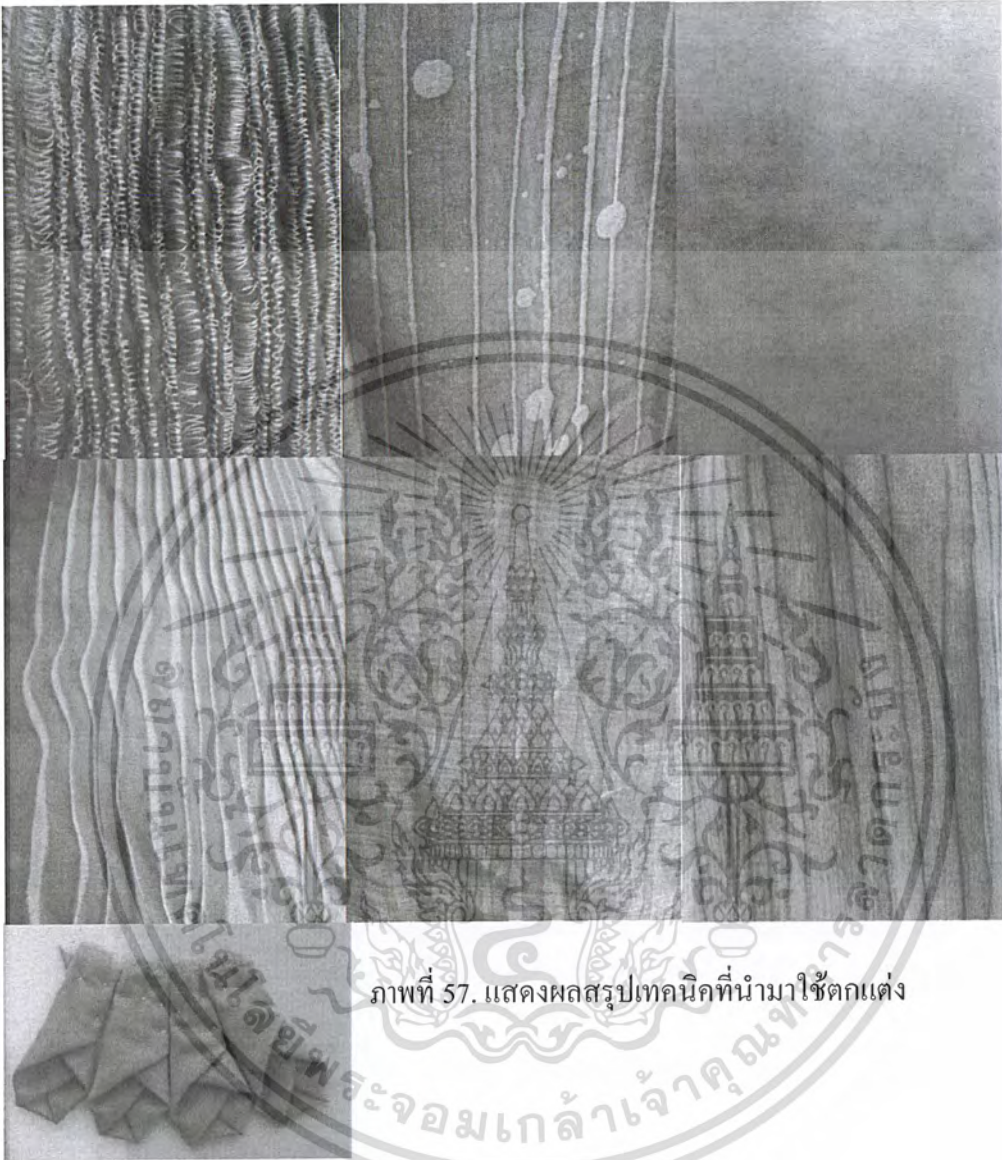
พับเลียนแบบลักษณะการพับกลีบดอกบัว

ลดทอนการพับใช้ผ้าที่มีความเบาและพลิ้วไหว
กว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองและพัฒนาเทคนิคและลวดลายแล้วนั้น ได้เลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมและสวยงาม ซึ่งมีผลสรุปดังนี้

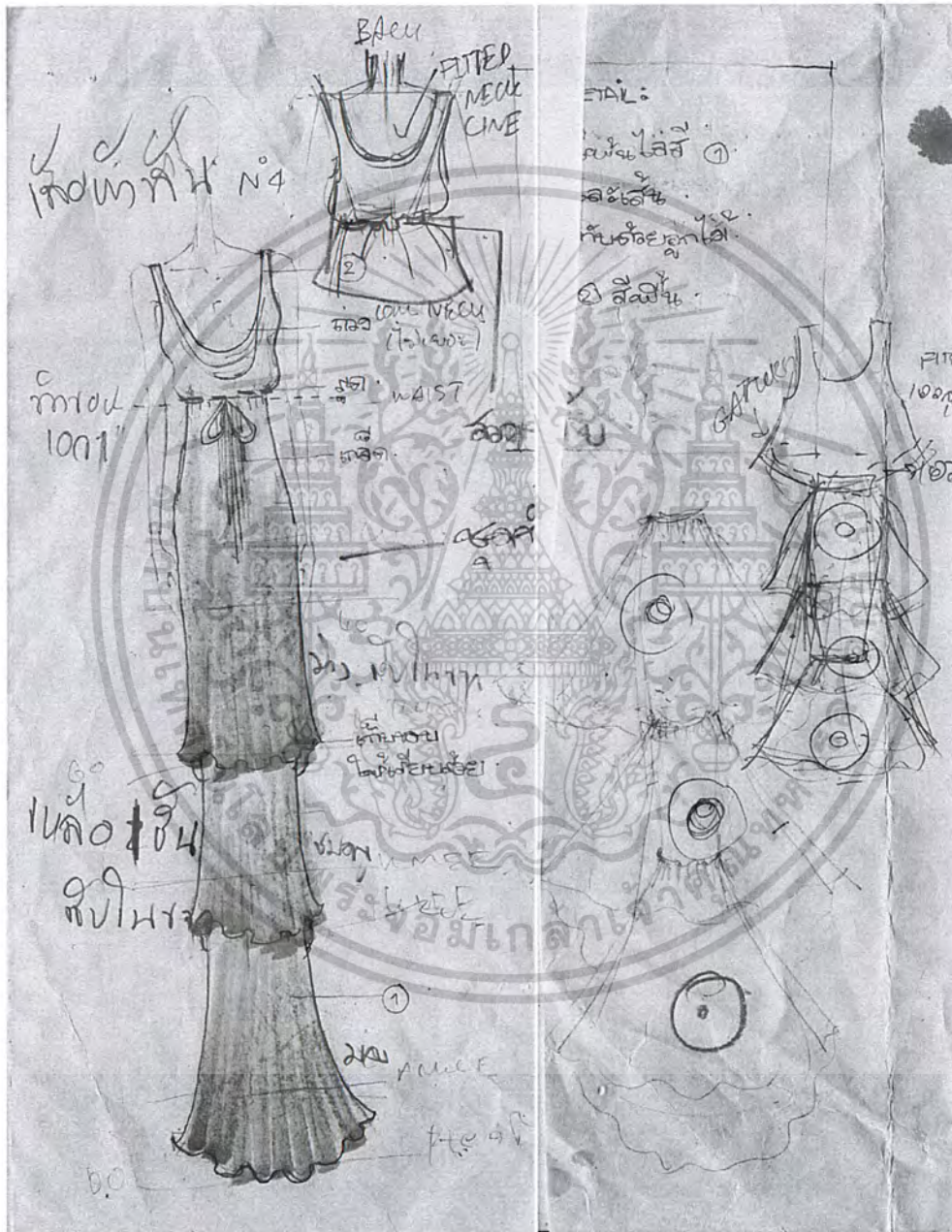

ภาพที่ 57. แสดงผลสรุปเทคนิคที่นำมาใช้ตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์

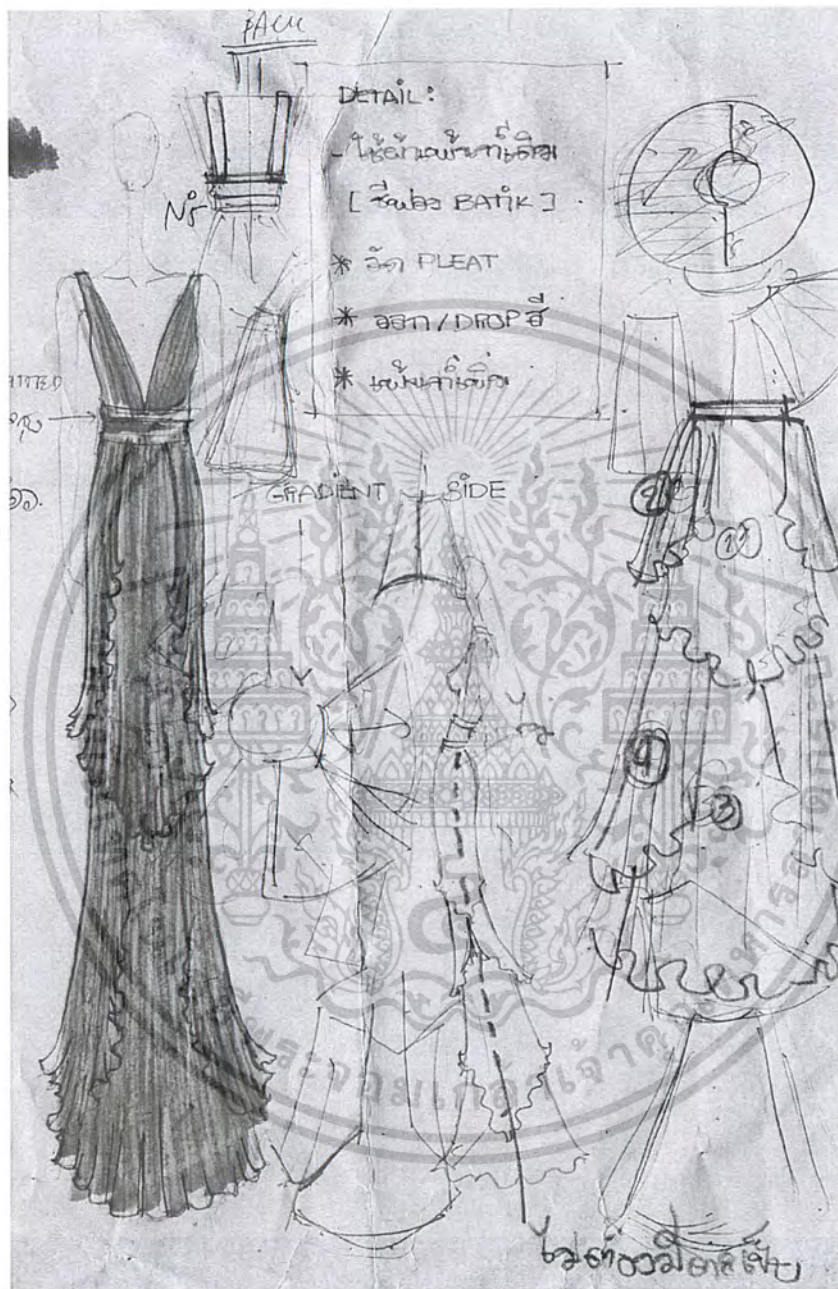
หลังจากได้วาดลายและเทคนิคแล้ว จึงทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย เสื้อคอถ่วง กระโปรงและชุดกระโปรง รวมทั้งหมด 6 ชิ้น โดยกำหนดทิศทางในการออกแบบดังนี้

ภาพที่ 58. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์เสื้อคอถ่วงและกระโปรงจีบชุดสองชั้น

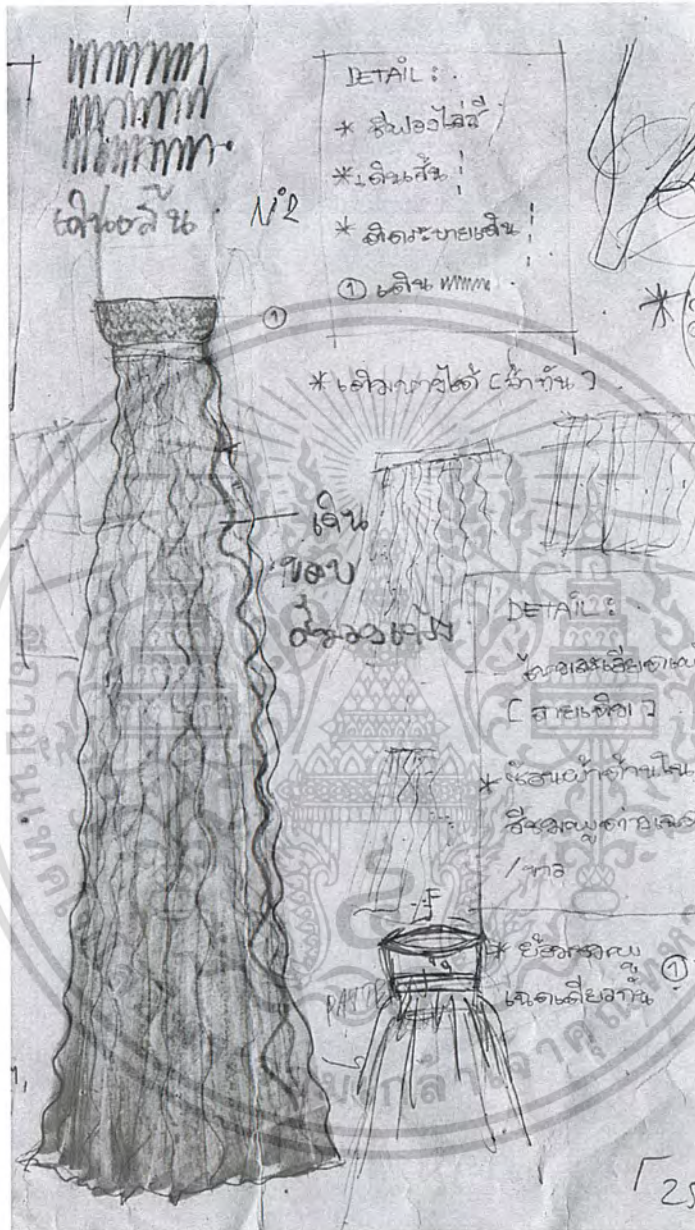
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

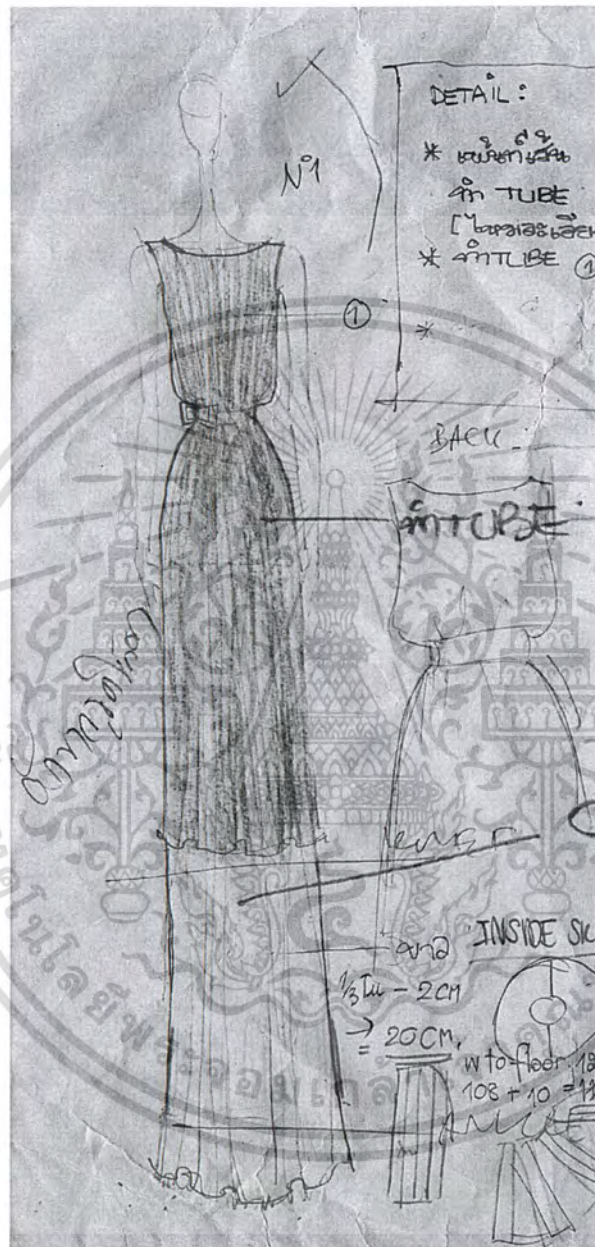
ภาพที่ 60. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงพลีท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเกาะอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62. แสดงภาพการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเรโทร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

3.5.1 มีแนวทางที่มาที่ดีแล้ว

3.5.2 ในเรื่องของสี ควรปรับให้มีสีที่อ่อนลงเพื่อให้สามารถนำมาสวมใส่ได้ง่ายในชีวิตประจำวัน และอาจแสดงสไตล์การสวมใส่ให้เห็นจากภาพถ่ายโมเดลชั้นตอนสุดท้าย

3.5.3 ให้ระวังเรื่องความยาวของชายกระโปรงที่ยาวจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานการออกแบบ

การนำเสนอผลงานขั้นตอนสุดท้ายหลังจากได้ปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
ตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ภาพร่าง เทคนิคและลวดลาย วัสดุที่ใช้และการประเมิน
ราคาค่าต้นทุน

4.2 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 รายละเอียดผลิตภัณฑ์

วัสดุที่ใช้ : ตัวเสื้อ - ผ้าไหมละเอียด
 กลิบประดับ - ผ้าชีฟอง

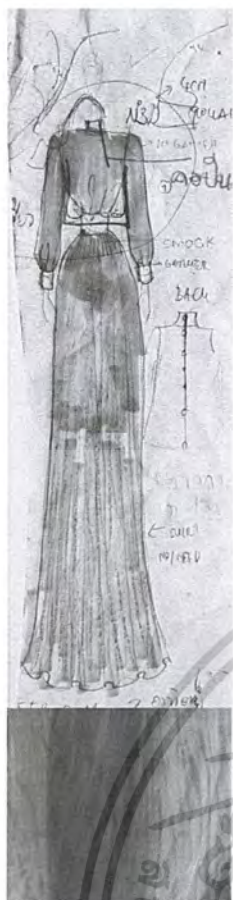
เทคนิค : การพับกลีบดอกบัวแบบ
 “บานขึ้นซ้อน”

ภาพที่ 63. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์เสื้อคอถ่วง

ตารางที่ 5.แสดงราคาต้นทุนของเสื้อคอถ่วง

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมละเอียด	เมตรละ 200 บาท	1 ม.	200 บาท
ผ้าชีฟอง	เมตรละ 40 บาท	1 ม. (44ตัว)	1 บาท
ค่าอุปกรณ์			20 บาท
ค่าแรงตัดเย็บ			200 บาท
รวมราคาทั้งสิ้น			421.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้ : ส่วนบน - ผ้าไหมละเอียด, ผ้าวาว

ส่วนล่าง - ชั้นนอก ผ้าไหมละเอียด

ชั้นกลาง ผ้าไหมจีน

ชั้นใน ผ้าไหมจีน

เทคนิค : ส่วนบน - ย้อมไล่สี

ส่วนล่าง - ย้อมไล่สี, เพนที่ลายเส้นแบบอิสระ

โดยเพนที่ไปตามแพทเทิร์นของ

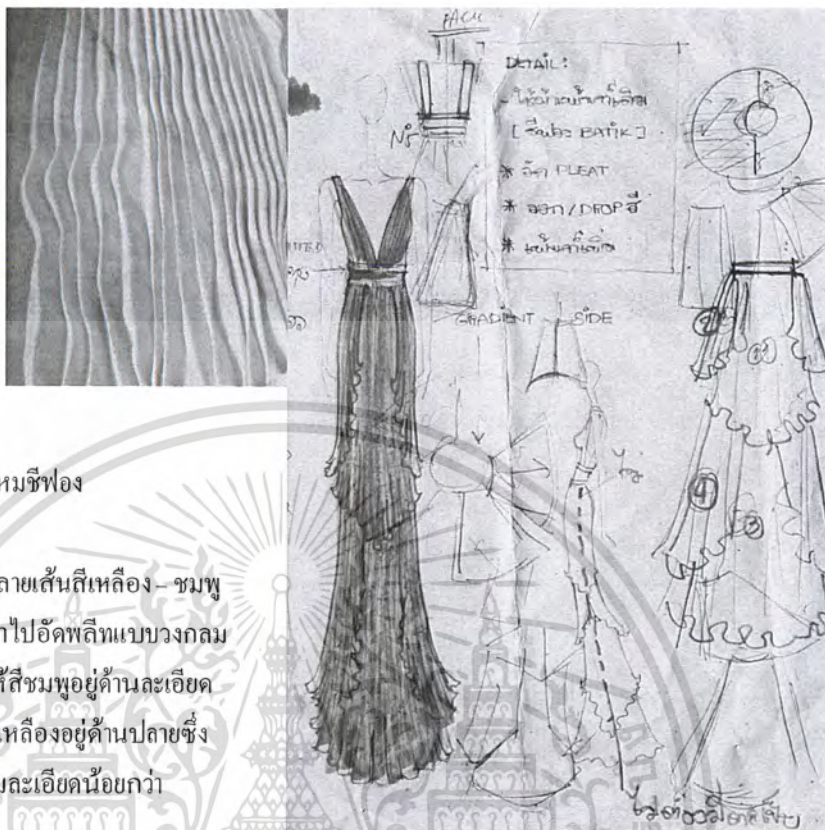
กระโปรงวงกลม

ภาพที่ 64. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว

ตารางที่ 6. แสดงราคาต้นทุนของชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาว

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมละเอียด	เมตรละ 200 บาท	5 ม.	1,000 บาท
ผ้าไหมจีน	เมตรละ 80 บาท	5 ม.	400 บาท
ค่าอุปกรณ์			50 บาท
ค่าแรงตัดเย็บ			200 บาท
ค่าเพนที่			200 บาท
รวมราคาทั้งสิ้น			1,850.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้: ผ้าไหมชีฟอง

เทคนิค : เพนท์ลายเส้นสีเหลือง-ชมพู
แล้วนำไปอัดพลีทแบบวงกลม
โดยให้สีชมพูอยู่ด้านละเอียด
และสีเหลืองอยู่ด้านปลายซึ่ง
มีความละเอียดน้อยกว่า

ภาพที่ 65. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงพลีท

ตารางที่ 7.แสดงราคาค่าต้นทุนของชุดกระโปรงพลีท

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมชีฟอง	เมตรละ 200 บาท	5 ม.	1,000 บาท
ค่าอุปกรณ์			50 บาท
ค่าแรงตัดเย็บ			200 บาท
ค่าเพนท์			200 บาท
ค่าอัดพลีท	เมตรละ 60 บาท	5 ม.	300 บาท
รวมราคาทั้งสิ้น			1,750.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้: ผ้าไหมชีฟอง, ผ้าซับใน,
ผ้าขาว, ด้ายปัก

เทคนิค: ส่วนบน - เย็บเส้นด้ายแบบซิกแซก
สีเดียวกับสีพื้น
ส่วนล่าง - พันไล่สีชมพูจากล่างขึ้นบน

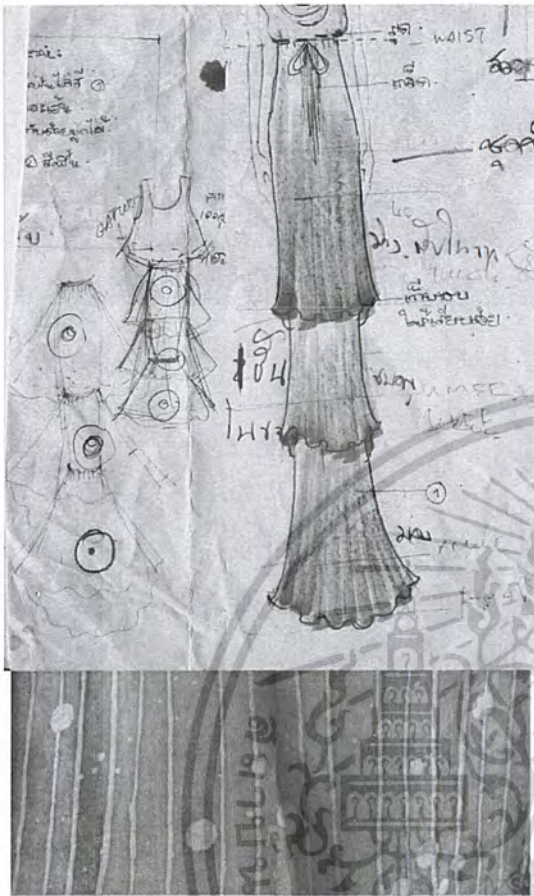
ภาพที่ 66. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์ชุดกระโปรงเกาะอก

ตารางที่ 8. แสดงราคาค่าต้นทุนของชุดกระโปรงเกาะอก

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมชีฟอง	เมตรละ 200 บาท	5 ม.	1,000 บาท
ผ้าซับใน	เมตรละ 20 บาท	1 ม. (4ตัว)	5 บาท
ค่าอุปกรณ์			50 บาท
ค่าแรงตัดเย็บ			200 บาท
ค่าฟืนสี	เมตรละ 50 บาท	5 ม.	250 บาท
ค่าเย็บเดินเส้นด้าย			100 บาท
รวมราคาทั้งสิ้น			1,605.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่ใช้ : ผ้าไหมละเยียด, ผ้าขาว

เทคนิค : กั้นเทียนเป็นลายเส้นตรง
และกั้นเป็นลายหยดน้ำ
จากนั้นทำการเพนท์ไล่สี

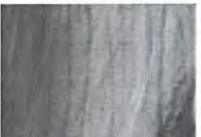

ภาพที่ 68. แสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์กระโปรงจีบรูดสองชั้น

ตารางที่ 10.แสดงราคาต้นทุนของกระโปรงสองชั้น

วัสดุ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมละเยียด	เมตรละ 200 บาท	4 ม.	800 บาท
ค่าอุปกรณ์			20 บาท
ค่าแรงตัดเย็บ			200 บาท
ค่าเพนท์			300 บาท
รวมราคาทั้งสิ้น			1,320.00 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11. แสดงรายละเอียดโดยสรุปของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	วัสดุที่ใช้	สี	เทคนิคบนผ้า	ลายผ้า	
เสื้อคอถ่วง	ผ้าไหมละเอียด ผ้าชีฟอง	สีพีช สีชมพูกะปิ	พับแบบกลีบ ดอกบัว		
กระโปรงจีบรูป สองชั้น	ผ้าไหมละเอียด	สีขาว สีชมพู สีม่วง	กันเทียบ เพนท์ไล่สี	ลายเส้นตรง	
ชุดกระโปรงคอ ตั้งแขนยาว	ผ้าไหมละเอียด ผ้าไหมจีน	สีชมพู	เพนท์ ย้อมไล่สี	ลายเส้นอิสระ	
ชุดกระโปรง เรโทร	ผ้าไหมชีฟองย่น ผ้าไหมจีน	สีม่วง สีม่วงอม- แดง	เพนท์ ซ้อนผ้า	ลายเส้นตรง	
ชุดกระโปรง พลีท	ผ้าไหมชีฟอง	สีขาว	เพนท์ อัดพลีท	ลายเส้นอิสระ	
ชุดกระโปรง เกาะอก	ผ้าไหมชีฟอง	สีพีช สีชมพู	พ่นสี เดินเส้นด้าย ซิกแซก	ลายเส้นอิสระ พื้นผิวูนต่ำ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

นำเสนอผลิตภัณฑ์ในรูปแบบภาพถ่ายแฟชั่น โดยรูปแบบในภาพถ่ายชุดนี้จะเน้นภาพรวม แสง โทนสี และแสดงสไตล์การแต่งกายแบบกิ่งรีออคแอนด์โรล ซึ่งสามารถสอดคล้องกับแนวความคิดและแนวโน้มการแต่งกายในช่วง Spring/Summer 2011 '70 Glamour – Maxi dress goes sheer

“Sweet Rock”, when a 70s sweet doll’s gonna kick you ass..

นางแบบ : Kwanta Amarin

เสื้อผ้า : METHAWEE ออกแบบโดย ก้านต์ อุกคภิมาพันธุ์

แต่งหน้า : Mohammadbugtiya Mamu

ทำผม : Mohammadbugtiya Mamu

ช่างภาพ : ตูลย์ & โอ๊ต

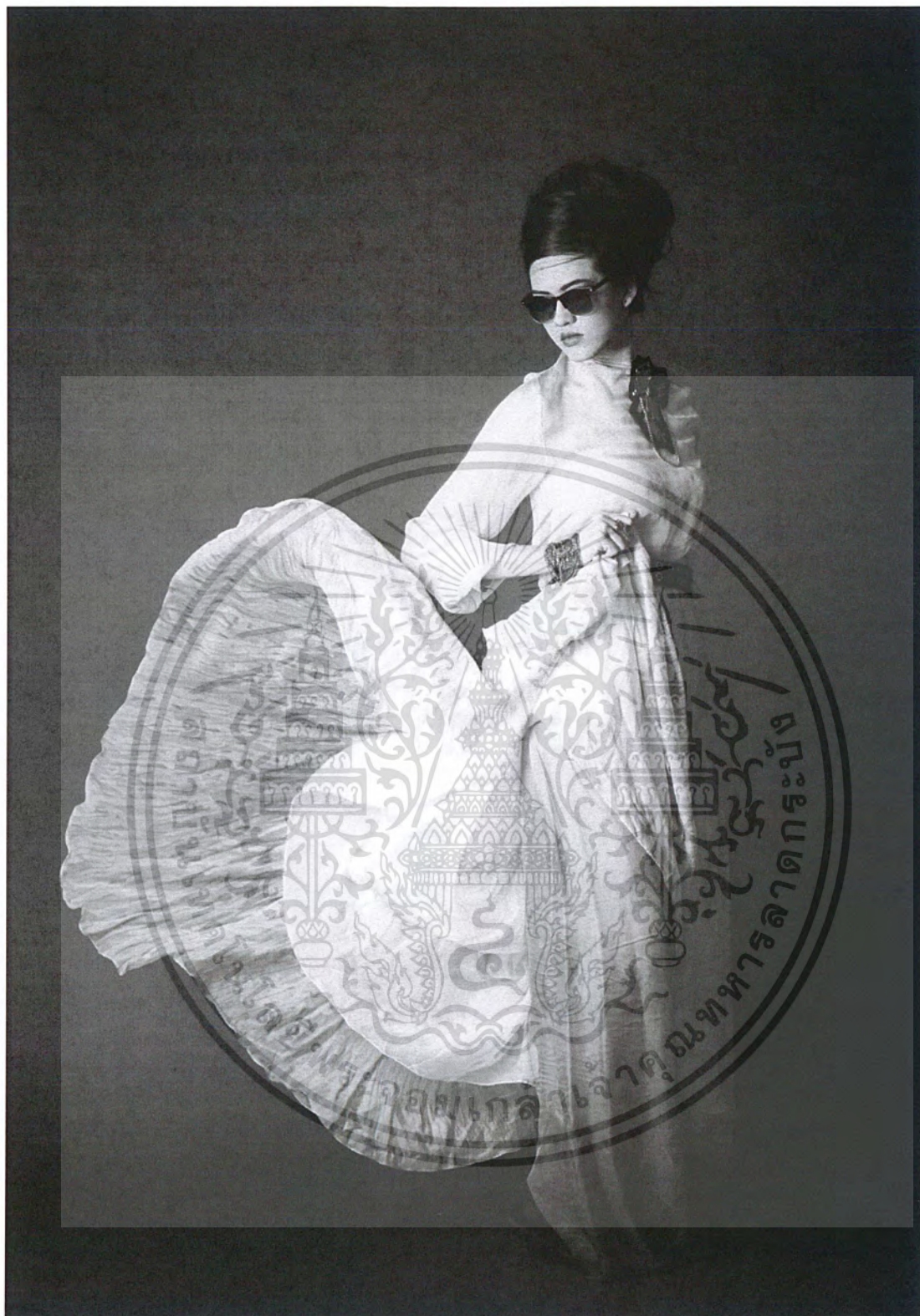

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

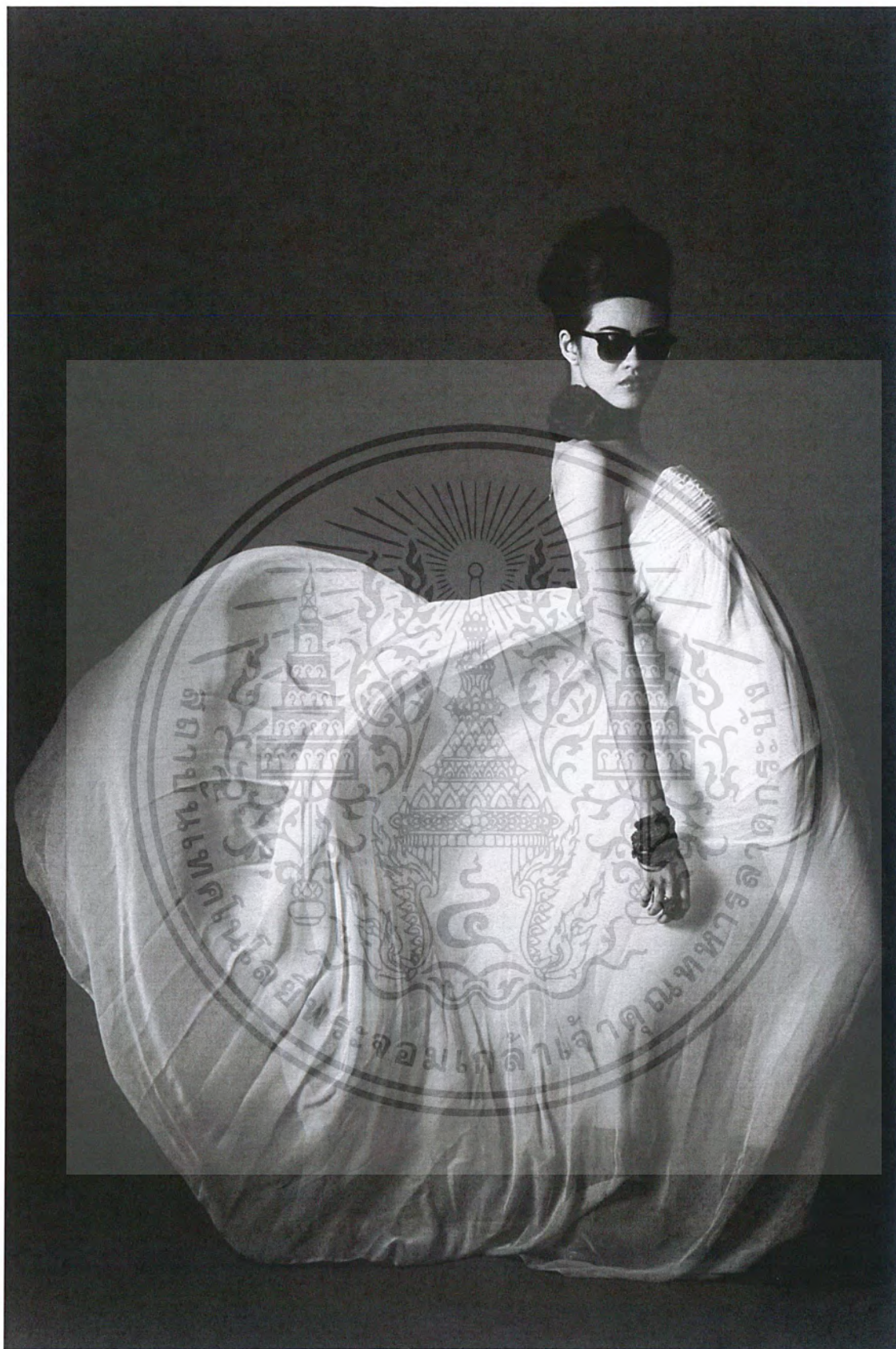
ภาพที่ 69. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาวในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

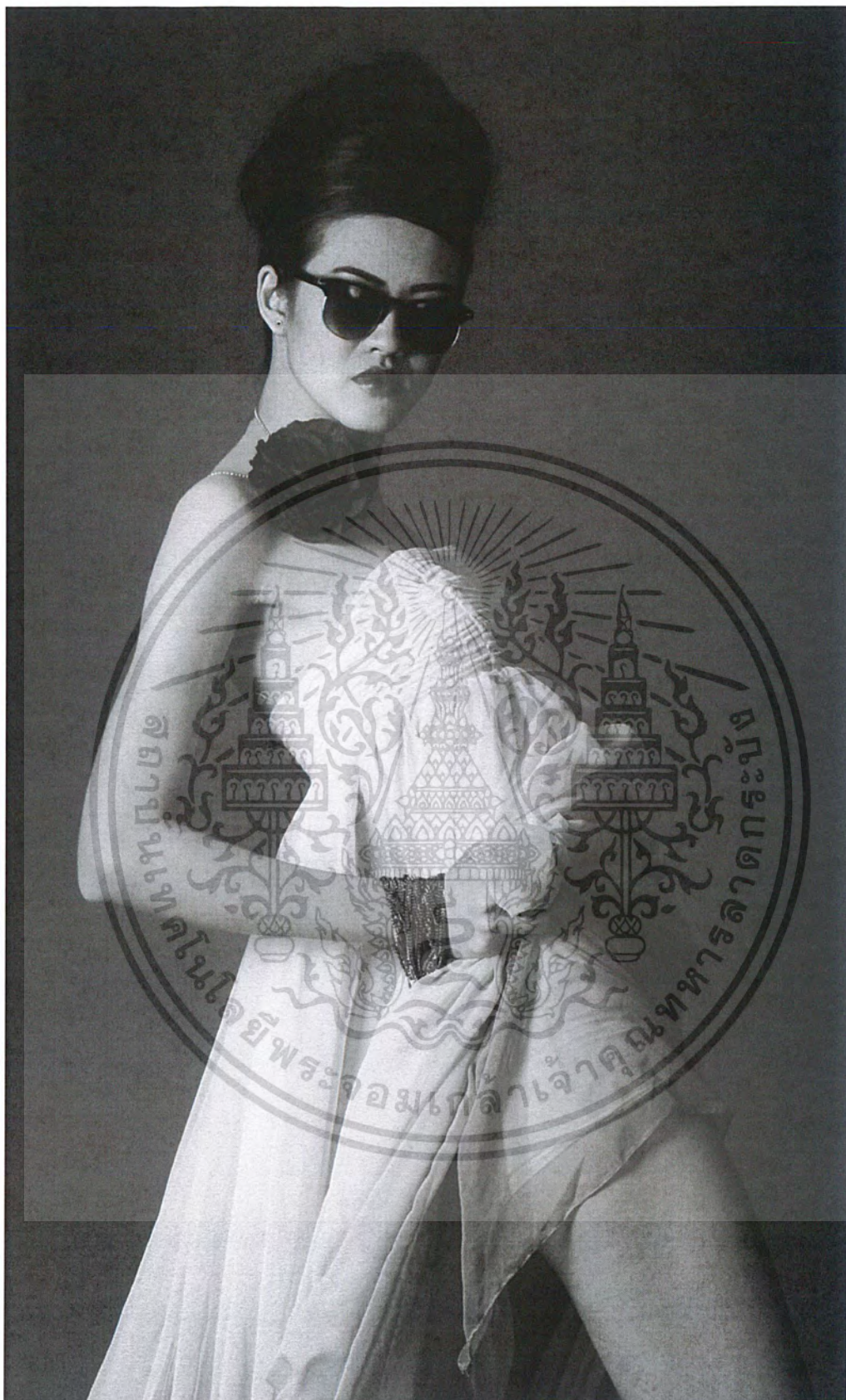
ภาพที่ 70. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงคอตั้งแขนยาวในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 71. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกาะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

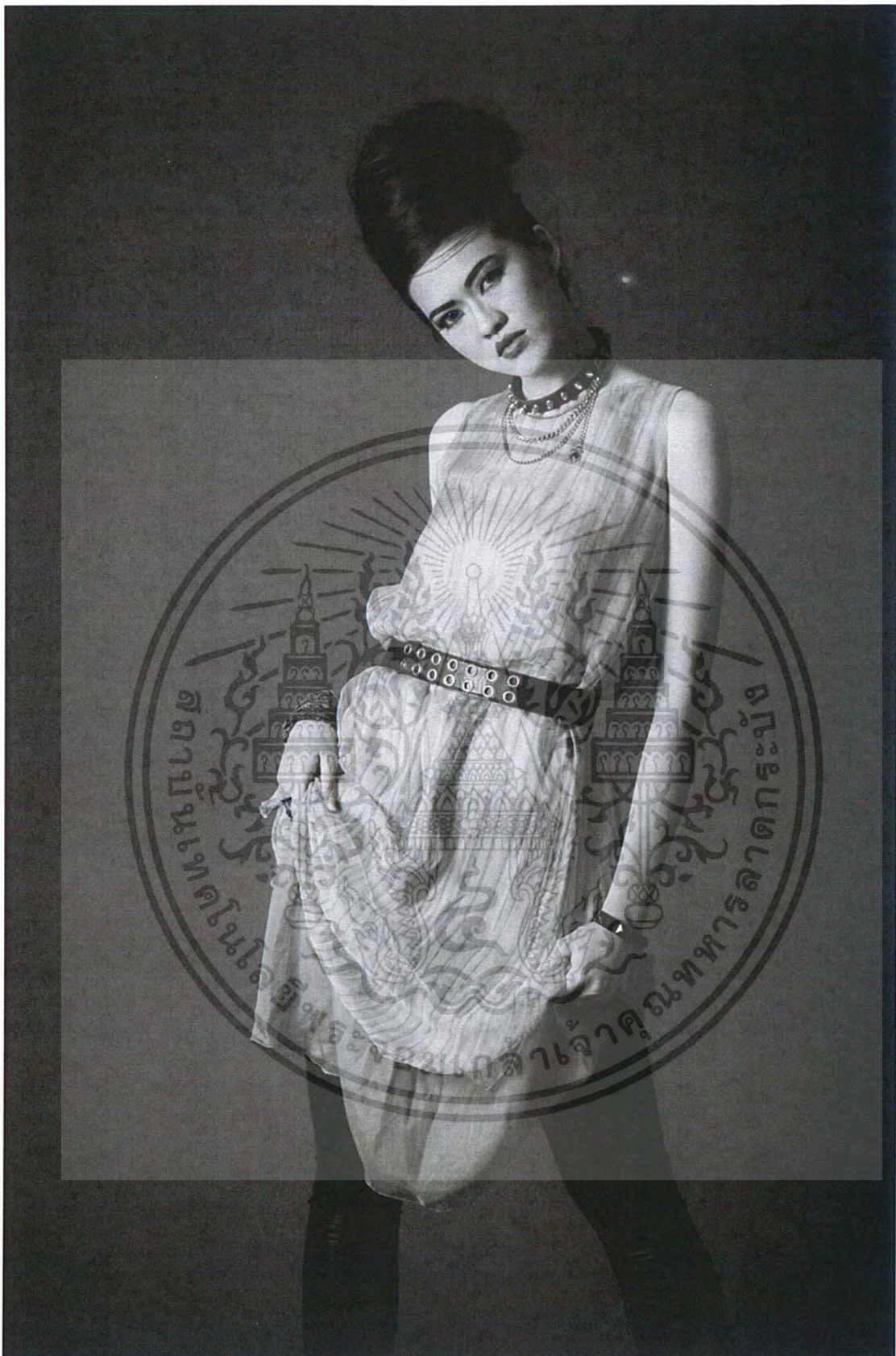

ภาพที่ 73. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเกาะอกในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 74. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเรโทรในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงเรโทรในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

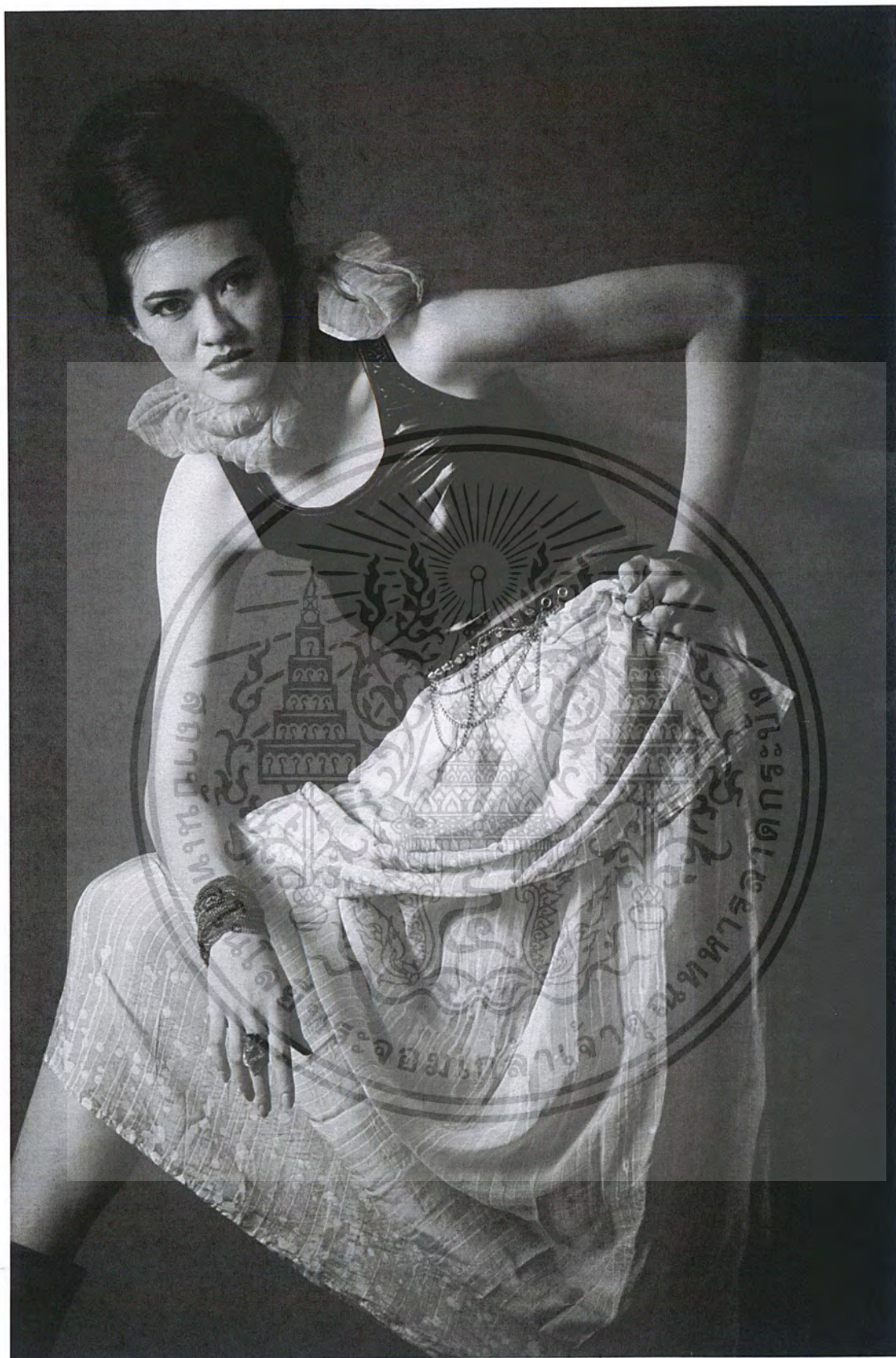
ภาพที่ 76. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงพลิทในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 77. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบชุดกระโปรงพลีทในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 78. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบกระโปรงจิบรูดสองชั้นในรูปแบบการถ่ายภาพแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์ในโครงการนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังนี้

1.2.1 จากการศึกษาข้อมูลนโยบายของห้องเสื้อ เมธาวิ สามารถหาลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของดอกบัวเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมได้

1.2.2 สามารถนำองค์ประกอบของดอกบัว ดอกไม้ประจำศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ มาประยุกต์ใช้กับเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้อย่างเหมาะสมและสวยงาม

1.2.3 รูปแบบ ลวดลาย และสีสันทนของผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงและสื่อถึงที่มาจากดอกบัวได้เป็นอย่างดี และสามารถสวมใส่ได้จริง

1.2.4 การออกแบบนี้ได้ศึกษาแนวโน้มการแต่งกาย และความต้องการของผู้บริโภค เป็นการลดความเสี่ยงด้านการขายและเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความทันสมัยเป็นที่ยอมรับในตลาด นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคอีกด้วย

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ลักษณะเฉพาะอันสวยงามและแสดงออกได้ถึงความเป็นชาติไทยที่น่าสนใจนั้นมีอยู่มากมาย หากมีการศึกษาในรายละเอียดและนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมแล้วจะสามารถสร้างสิ่งใหม่ๆอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะและจุดขายให้กับประเทศไทยได้ ซึ่งสามารถพัฒนาได้ถึงระดับสากล เป็นความน่าเสียดายที่นักออกแบบหลายคนอาจมองข้ามสิ่งเล็กๆอันสวยงามที่อยู่ใกล้ตัวไป จึงอยากให้นักออกแบบรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับสิ่งดีที่ประเทศไทยของเรามีอยู่แล้วให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ผลิตภัณฑ์มีรายละเอียดและรูปแบบที่สวยงาม การจัดสไตล์มีความน่าสนใจ ทันสมัย สีสันตรงกับแนวโน้มการแต่งกาย หากเพิ่มเทคนิคการทำลวดลายบนผ้าจะทำให้มีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- จารุพรรณ ทรัพย์รุ่ง. 2543. การออกแบบเครื่องแต่งกาย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ฉัตรปทุม. 2546. ศิลปะการผูกผ้า. กรุงเทพฯ: ตาตาพับลิเคชั่น จำกัด
- เบญจวรรณ ด้วงทอง. 2550. “โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายของ “เถิก” สำหรับบริษัท ISSUE”. (วิทยานิพนธ์) สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, ภาควิชาศิลป-อุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- คุณฐิติ สุนทรารชุน. 2531. การออกแบบลายพิมพ์ผ้า. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศรารม ศีรอด. 2551. ศิลปะการปักกลีบบัว. กรุงเทพฯ : บอสส์การพิมพ์
- ศรภาพร หอวิจิตร. 2551. “โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับกีฬาเทนนิสของตราเอนเว่”. (วิทยานิพนธ์) สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต, ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- PAGE ONE. 2007. FASHION SOURCE: TECHNICAL DESIGN. Maomao publications.
- <http://www.style.com>
- <http://www.fashionising.com>
- <http://www.methawee.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นาย กนต์ อุคคกิมพันธ์		
วัน-เดือน-ปีเกิด	18 ธันวาคม 2530		
วุฒิการศึกษา	ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนถนนอมพิศวิทยา	สำเร็จการศึกษาปี 2542
	ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	สำเร็จการศึกษาปี 2548
ระดับปริญญาตรี	ภาควิชาศิลปประยุกต์สาทรกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		สำเร็จการศึกษาปี 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้